

Donald Bjarneyson

Spurningar

Ut af

Græðnum,

Samañtefnar handa
Börnum og Fausroodu
Almuga-Folke

af

Jone Arna-Sonne.

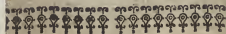
KUUPENHAGEN

Prentadar að nýu hia E. Henri.
Berling, 1741.

Imprimatur

C. W. WORM.

53568

Æruverdugum, Heidurleg-
um og Bellærdum

BUDS Orða
Þienurum,

Samt

Huð- stíornar- mættum
í Skálholts Stifte,
Óskost

Fridur og Blessan af Gude
í JESU Nafne!

Sver einn af Dís,
Brædur Æruverd-
uger, Skilðe bidda
yduglega með Da-
vid, Psal. 86, 11. Drottinn, þiendu
mí þín Veg, ég vil ganga
í þínum Sannleika. Það
má vera stóor Styrktur fyrir
þann, sem reisa skal, ef hann

annadhvert veit sialfur Begen
grant, eda hefur Ferdugann
Leidtoga, sem Tobias fordum,
Tob. 5. Annars þiarest hañ
af sífældum Otta, ad hañ mu-
ne kunna ad villast og rata i
Þrauter: Nær Ferdenn er bir-
iud, giefur það og gooda Hug-
arhressing i Mædunne, ef meñ
vita, ad þeir eru æ riettum Bei-
ge; Sanna munu það flester,
sem villst hafa rammlega æ Sio-
edur Lande, og komest þui opt
i Daudans Hættu. Aller erum
vier æ Reisu i þessum Heime,
vier erum hier Framande og
hofum engvañ Blijfanlegan
samastad, Psal. 39, 13. Sæ-
ler eru þeir, sem þetta sax ski-
led, og naa nokre Epterlongun
ad komast heim til Fodur Hu-
sa, hvar Drotten er rykiande
fra Eilysfd til Eilysfdar. I gieg-
num þau dimmu Dræfe þessa
Eijfs

Lífs Fær eingen ratad, nema
hann vite grant af þeim rietta
Vege, og kunne sjer vid hann
ad hallda. Jesus er Begur-
en Sannleikuren og Lífsed,
Joh. 14, 6. Hur sem fylger
þessum Vege, kann eðe villt
ad fara. Begur nefnest hann
eðe einasta þess vegna, ad hann
fyrer sitt Ord, sem er Lios af
vorum Begum, Psal. 119. Vís-
ar oss Vegen til Líffsens, Joh.
1, 18. Helldur sjerdeiles fyrer
þat Grein, ad hann med sinne
bitruþínu, og bloodugum Dau-
da, hefur opnad oss Veg til Fe-
dursens; Þar hann hefur Her-
leidingena ad Herfange teked,
Eph. 4, 8. Og alla vora Övine
ad velle lagt, sem stöddu oss í
Vege; Legmaled, Syndena,
Daudan og Diosulen: Hann
hefur og forlíkad oss vid sin
Dinnesta Fedur, so vier þofum

nu lidugan Gang til Nadarstol-
sens, Hebr. 4, 16. Og meigum
i hans Skiole, og fyrer hans
Medalgaungu, daglega birt-
ast med vorum Bænum fyrer
þeim allra Hædsta, Heb. 7, 25.
Þetta er sá Hjalprædesens Be-
gur, um huorn rædt og skrifad
hafa aller Spæmen og Postu-
lar Drottens: Sá sem ecke la-
gar sína Reisu hier i Heime ep-
ter þessum Bege, sá ræfar i
Myrkrunum, og hitter fyrer
Satans Villusliga. Guar fyr-
rer það er æred Naudsynlegt,
ad so snart sem Ungbörnen læ-
ra ad giera sín Gang fra Bog-
gunne, þeim sie þá strax bent til
ad giefu Gaum ad þessum Bei-
ge, æ huorium þeim ver ad hafa
gleggva vitund æ medan þau
Lifa, so þau fyrer þá sama
med það síðsta komest i geg-
num Daudans Port in i eilíft
Líf.

Lijf. Þeir skulu allir sia ve-
 til, sem eiga að hafa Forson fyr-
 rer Smælingum Christelegar
 Kyrkju, að lifa sem Mædurnar
 Fostur sín Börn með nátturle-
 gre Mjólk, til Vidhalðs og Ef-
 lingar þeim ytra Manne, so
 mætti sá inni fá einn Bort
 og Vidgang af þeirre Skinsam-
 legu Mjólk Guds Orða, fyrir
 huoria og meina eptir Postulans
 Orða tiltæke, 1 Petr. 2, 2. Börn
 Catechismum eða Christeleg
 Træde. En i þessu finst Stór
 Bætur hia morgum Húsfior-
 narmönnum; Jeg vilde ofta
 hafi findest eða eins hia Þre-
 stunum, sem eiga að standa fyr-
 rer Berckenu, og taka Hen-
 denne til með, so að þeir volve
 það sem plantað var, 1 Cor. 3, 7.
 Flestir Foreldrar leggja Grund-
 vollen, með Paule, hia sínum
 Börnum og fienna þeim að le-

sa frasti Hofudparta Christes
legs Lærdoms ; en síðan er
þar , þess æa mille, af Apollo Læ-
resveinum miðglitlu viðbætt, til
ad æsa Skynsemena og upplýsa
framar Ungu Hugskotsens ; þar
fyrer er so mikel blindne og fa-
fræde æa meðal vor. Þui, so sem
Fæðan stodar lijtad fyrer utan
þad hun umgiðrest með Man-
nenum , og reñe honum i Merg
og Bein, eins er Lærdomur Ca-
techismi ad litlu Gagne, nema
han með Skilningnum frýð-
ðadur verðe fyrer Verðan Heil.
Anda Salunne til Notkunar.
Þar eru víst margflags Bar-
na Spurningar i Lande vo-
ru, geingnar ut æa Prent, til
þess ad Almugen kenne þær sí-
num Bænum, og liette suo un-
der Erfide Prestaða ; en þær
eru (sem virðest) i Sumum Bo-
fum offæar, sumstadur ofmar-
gar

gar styrer Ungmenen; Þar með
 velur huor það sem honum
 Þóðnast, og nokkrer Kiennemen
 skrifa þær saman siðalfer) hvar
 af það kiemur, að stor Mis-
 munur verdur eðe einasta að
 siðsum Spurningunum, heildur
 og einnen þeirra Andsvorum, so
 þegar ein Prestur kiemur epter
 annan i Kalled, eða Folcked
 skipter um Solner, mædest það
 með Nym Spurningum um
 sama Efne, epter þess Kiennemans
 Tilsoð, sem þá er ráð-
 dande: Profastarner kunna eðe
 heildur nær þeir visitera, að la-
 ga sinn Spursmal epter neinu
 vissu Forme, þuiad sitt hefur
 huor. Þar styrer so að men
 kunne að hafa eitt Uniformitet
 yfer allt i söddann Yðkunum,
 hese eg læted þryðia Spurning-
 ar ut af Fræðunum, til þess að
 Prestarner i Skálholts Stifte

funne að giora Grein þar á,
og halldu sínu Sofnarfolcke til
að fienna þær Ungdomenum,
Erfide og einnen sialfer so sem
byriar, i þui sama Verðe, af
hvoru þeir eiga að giora Reik-
ning á sínum Tíma Hofudhir-
der Sælnanna Christo. En þess
er að giæta, að Andsvor Spurnin-
ganna eru þrykt med tvennslags
Letre; Allt hvað med stærre Bof-
stofum finst af þeim prentað,
(að undan teknu þvi, sem er
umgyrðt, med þessum Mer-
cium () er kallast Parenthesis)
skal med til heyrande Spursma-
lum, fiennast Børnunum fyrir-
en þau Ganga til Sacramen-
tis, og hvað meira Foreldru-
num synest, að þau sem eru
Minnisgod funne auðveldlega
að nema: Hitt annað sem er
med smærra Letre, skal Ungis-
folcked hafa lært, adur en það
vill

vill gíefa sig í Eftastap: þó
skyldi vel tafast í aft, að þar
sem nokkrar Personur eru mæg
tornæmar, þá má eðle af þeim
heimtast, sem hinum öðrum allt
híð frekasta. Það reiknast ein-
um til Framma, nær hafi af skil-
ninge sínum svarar rétt uppa
Spurningena, og þarf eðle að
binda sig við Orden; en um það
Meistara stícke má hafi þó eðle
sialfur dæma, heildur hans
Ealsuforgare.

So mífed sem aðhrærer uppfræ-
dingu Barna, er merkiande

I. Þar sem Foreldrarner vi-
lia kíena, edur kíena láta sínum
Börnum að lesa á Bók (sem
er mífed hvarlegt og naudsyn-
legt) þá skyldi sá Lærdómur
ganga undan öllu öðru Næme;
So að Ungmennin sialf gætu
síðan numed Fræðen og Spur-
ningarnar af Bókene, hvar med
Ver-

Vercked geinge længtum lietta-
ra ; og mætte þá Børnunum
setiast fyrir við Lectia á huori-
um Dege.

2. Husfedur og Mædur ættu
ad bruka tilhlydelegan Alga við
sijn Børn i Uppfostrenu, og læta
þau kenna á blydu og strydu, ep-
ter sem þau vinna til, þar með
kenna þau flötara ad grippa það,
señ Fræðen henda um, sem er,
ad Gud vill straffa Synder og
glæpe á öllum Hardhnefudum
en vera naadugur þeim sem hañ
bidia með Andmykt, og veita
þeim miked gott, sem eru and-
sveiper, og hañ adhillast: Allt
Husfiornar Ervided, bæde Algañ
og Uppfræðingena, eiga Husfed-
ur og Mædur ad farsæla með yd-
uglegre Bæn til Guds, er alltid
heyrer saña afallendur, og Bæn-
en er það vissasta Mercke um
hans nadar nalægd, sem Talsnan
færer

færer með sér Lucku og Blessan.
Þui hvar sem tveir edur þrið-
eru saman komner i mínu Na-
ne (seiger Drotten) þar vil eg ve-
ra mitt a medal þeirra Matth.
18, 19. 20.

3. Þeir sem kenna Spurnin-
garnar, skulu yduglega Spyria
Börnen ur þui sem þau hafa
lært, og nær þau kenna vel að so-
ra til eirrar Spurningar eyter
aðra, so sem þær standa i röðene,
þá skulu þeir spyria fyrir utan
röð, aftur a bak og afram til að
leida Börnen i stærre Zhugan
þess Efnis sem með er fared, og
þegar þau eru æfd i þessu, er
mikil gott að umbreita Spurs-
malunum, en halda þó Meinin-
guene Samu. Til dæmes: Huor
hefur giefed ut Bodorden? Huor
er Hofundur Bodordanna? Af
huorium hafa Bodorden sin
Uppruna? Item: Huad for
þienar

Hienar þu með Syndunum?
Huor eru Verðlaun Synðanna?
Huort Straff fíemur epter
Synðena?

4. Prestarner skýldu ecke satta
sig yfertala í því, að veita Bør-
nunum H. Aflausn og Sacra-
mentum, fyrr en þau fúna að
svara til þeirra Spurninga, sem
þeim eru ætladar. Miklu síð-
ur skýldu fagarLofanerYngis-
folksens gilda hiaKieñemoñun-
um til að nœ Hionavvaslunē
fyr? en þad er so under bued i Lær-
dome Catechismi, að þad giete
fient til gaans síjnum Børnum,
sem Gud þañ að gíefa; og þessar
Personur eiga að skíla andsver
Spurninganna, betur en Borneñ.

5. Þad er stor Yferstion fyrrer
Prestana, ef þeir Spyria eina-
sta Børnen að fameinum Spur-
ningum, fyrst þegar þau gan-
ga til Altars, og sleppa so Hen-
denne

Denne af þeim siðdan; Þeir ættu
i hvort Sið, sem þau leita Af-
lausnar, ad yferheyra þau i si-
num Truarbrögðum, og med
þvi eðke giefst giarnan Tjime
til soddan yðkana fyrer Embæt-
tisgiordena, skyllde Yferheyrð-
lan skie ad endadre Messu, at
næstfyrerfarande Helgum De-
ge, edur odrum hentugum Tjima
epter Platsaia asigkomulæge.

A þennan maata þan Prestu-
ren fæ þess lidugre Stunder ad
examinera, ef eðke ur øllum Fræ-
dunum i seð, samt ur þeirra
vissum Þortum. Hase Borneu
þæ tint nidur, edur i eingvu
bætt, þad sem fyrrum var afatt,
er best þau byde, þar til bot og
Betrun kiemur fram, huorsu sem
þad þan ad misþoðnast. Þeir
sem lært hafa hentugar Spur-
ningar nockud toluverdt ut af
Catechismo, þott ødruviðs sleu
Ord:

Ordadar cū þessar, meiga hall-
da við þær sömu, og eige þuin-
gast með nýu Erfide; cū hiner
sem listad eda eðert lært hafa,
kunna að ganga eftir þessum
Bækling.

Guld virðest að leida í allañ
Sannleik, bæði þau, sem víssa
það rietta Ljffsens Veg, og li-
ka hina, sem læra skulu honum
að fylgia, sjna Blessan yfir Bör-
nen, so þau með Aldrenum
være að Vitsku og Mæd, bæði
hjá Gude og Mennum.

Hafniæ d. 13. Maji.

Ao. 1722.

Son Arnason.

Efter

Efter hvorsu stundar þu Barn mitt
med Dege longum?

Ad mier lijde vel æ medast
eg life.

Huorneñ þañ þier vel ad lijda?

Æf eg þeckti Guld og silfañ
mig riettelega.

Hvar af þantu ad odlast Góððað
Þeckingu?

Af heilagre Skrift, edur Orde
Drottens.

Hefur þu nockurt stutt Innihald þ.
Skriftar?

Já, eg hafi min Catechismum,
edur Christileg Fræde, sem inni-
binda allt það ur Ritningunne
sem

sem mætt er nauðsynlegt að vita,
og trúa, til Salubialpar.

Það kallast Catechismus annað
en Fræðe?

Hann kallast og So Barna-
Lærdómur.

Þvi kallast hann so?

Fyrst af því Børnenn eiga að
læra hann strax sem þau fá mál
og Bit; þar næst af því, að aller
þeir sem vilja vera Guds Børn,
þa sðlast eilíft líf, hlíota að
skilja hann velt, og iðka sig i hön-
um alla sína Daga.

Er það ekki noog, að menn kunna vel
Fræðenn fyrir utan, þo þeir gieti ekki
líðað eitt frá sðru, eða giört Stein ox
þvi, hvornenn það eitt
ox að skiliast?

Ekki er það noog, því ma-
duren kann huorki að leiðast
til Ydrunar fyrir Syndernar,
nie

nie Þacklætis við GUD fyrir
hans Belgjörninga ; eðki heildur
að stirkjast i Trúni, Boníni, og
Bænraekneñe , af því sem hann
skilur eðki ,

Ud lesa Fræden einasta ann
Skilnings og Andactar stodur
eðke meir en annur latinu Pu-
la Olærdum monnum.

En skal Prestureñ lætta sier þad Nægja,
að þeir fullordnu selgjast skilia fræ-
denn , þarf eðki og so að
Eptia þa ?

Sannarlega þarf þess , þvi
þad er eðke utan felst inbirling
þia morgun , Ud þeir þykjast
vita og skilia miked , en reiness
þo harla listad : Þar med er
Maudsyn að vita , huort þeir
funa að uppfæda þa yngre
riettelega. Fyrir því eru þeir
Skyllduger að seigia huad þeir
vita.

Slíoota þá allir menn að skíla
Fræðenn?

O Jaa: þui Postuleñs seger,
vered eðfi Börn i Skilninge-
um: Og en aptur, vered eðfi
Skilningslauser, heildur skíli-
ande huad vilie Drottens er.
Þar med eru Skilningslauser
reifnader med þeim vantruudu
i Guds Orde. Rom. 1, 31.

Þar eru þoo til haaleiter leindardo-
mar, sem eingver sá griped, Auk heil-
dur saafrooder leifmenn; Huornenn
kunna þeir þá að skíla
öll Fræðenn?

Þegar Skilningur Fræðanna
utheimtist þá meinast þar med
þuilið Þeking Glds dase-
da, sem af Skriftesie kan aud-
velidlega að dragast, og er fier-
deiles Maudsynleg til Sarlu-
hiatpar. Men eiga að vita
af öllum Glds Dasemdum, og
leindardoomum sem Fræðenn um-
gieta;

gieta ; en hært og mæta til
huors eins kúna þeir ei að skilia,
þeim ber og aungvaðeigen epter
foddañ Smæsmuglega að hny-
sa , heldur trúa því einfalld-
lega, sem Skinsmenñ fær lei gri-
ped. Eins og Maria trude því
að Sonu, að hun mundi verda
Guds Mooder, en skilde þó ekki
hvornen það kúne að skie.

Hvorier eiga að leggja þañ fyrsta grund-
voll Catechismi Lærdooms?
Husfedur og Husmædur.

Hvar fyrer er það so Raudsynlegt að
nema fræðenn, og skilia þau
riettelega ?

Firft þess vegna, að bæde Gud
í sínu H. Orde, og Hayfervall-
ded í Logunum, hefur það so
streingeliga boded.

3 Annañ mæta vegna þeir-
ra stóoru Gagnsemda, sem vier
hofum af Lærdomi Catecismi,
A 3 þuiad

þviad hañ kienet med faum
og liosum Ordum, ad þeckia
Guld, hans Vilja Verk og Vel-
giörninga, einneñ vorar Syn-
der, og medeleñ ad komast ur
Gimdunum i eilijfa Sælu; þar
med og einneñ lofar Guld þeim
miklu Goodu, sem yðka þesse
Frædi.

Syndga þæ Foreldrarner, Hus-
bændur og Husmædur, þegar þeir
hallda ei sínum Børnum og Vinnu-
foolke til ad læra og skilia
Catechismum?

Jæ ad viðsu, þeir Syndga
Þunglega, og munu æt Sjda-
sta deige standa Gude Reikning
þar af.

Hui so?

Hui First brioota þeir Guds
Bod og Befalning, sem skipar
ad kiená Børnunum þennañ
Lærdoom. Þar næst syndga þeir
æ mooz

at moote allre Guds Christ-
ne; því þeir hialpa eðe til að
uppbýggja hana, heldur láta
hana falla fyrir sína forsoom-
un og Banræft, og eru ei betre
en adrer Heidingiar og Tyrkjar,

3 þridia mæta; giora þeir
illa við sín eigen Børn, að
fiena þeim eðe Ljssins Veg,
so þau kúna þar fyrir eðe að
rata til Filijfs Ljfs, gieta og
eðe kient síðar meir sínum Bør-
num.

3 Fioorda mæta; skada þeir
sialfa sig hier með, og munu
það noogu djurt betala, þegar
þar að kiemur, að þeir eiga að
standa Reikningskap, hver af
sínu Kalle og Embætte.

Eru marger Hofudpartar
Fræðanna?

Sím.

Böðordenn.

Ernar

Truar Tætningen.

Drottenleg Bæn.

Sacramentum Skjarna
rekar.

Sacramentum Altare
sens.

Sverneñ hliooda Bodorden?

Fyrsta Bodord.

Eg er Drotten GUD þín.
þu skalt eðe hafa ánarlega
GUD þyrrer mier. Þóðer þi

Það er:

Bier eigum yfer alla hlute
fram GUD að oottast, hañ að
elsta, og að hañ eirn að trua.

Áliad Bodord.

Eige skaltu leggja Ráfu
Drottens GUDS þíns við
biegooma. Þóðer þi
aða þa saklausar, sem trúk þá

hans nafni Það er:

Vier eigum ad oottast og el-
ska GUD: Öngvum eigum vier
ills ad bidia i hans Nafne; ei-
ge ad sveria vid það, nie siel-
finge fremia, eigelivga, edur
sviðia, heldur eigum vier
GUDS Nafn ad axalla i öll-
um vorum Naudsynium, það
ad tilbidia, losa það, og þvi
þacker ad giera.

Þridia Boddord.

Minstu ad helga Hvíld-
ar-Dagen Drottens. Það er:

Vier eigum ad oottast og
elka GUD: Ad vier eige fyrer
lijtum Þredikun, nie hans Ord
heldur eigum vier það heilag
ad hallda, giarnan heyra það
og læra. og þdrum ad sierna

Þjodvda Boddord.

Heidra skaltu Fodur
þinn og Moodur, so þu
verder laingljfsur a Þord-
enne. *fær vel vagne, og*
þu er þad þad er:

Vier eigum ad oottast og el-
ska Gld: Ad vier eige fyrer-
ljtum vora Foreldra, nie þa
sem yfer oss eru bodner, edur
þa til reide reitum, helidur
þa i heidre hofum, þioonum
þeim og hlijdner sieum, elstum
þa og Birding veitum.

Þiinta Boddord.

Eige skaltu Mañ deyda.

þu er þu. Þad er:

Vier eigum ad oottast og el-
ska Gld: Ad vier eige meid-
um hold vors Matunga, eda
gierum honum mein i nofru,
held.

hellur eigum vier hönum að
biarga og viðhialpa í öllum
lífs nauðsynjum.

Siotta Bodord.

Eige skaltu Hoordoom
drijgia. Svad er það?

Það er:

Vier eigum að vottast og el-
ska GUD: Að vier lífum hrein-
ferduglega bæði í Ordum og
Verkum, og að hvor og ein el-
ske og í Heidre hafi sína Efta-
Persöonu.

Siounda Bodord.

Eige skaltu stela. Hvas
er það Það er:

Vier eigum að vottast og el-
ska GUD: Að vier eige gríp-
um göots eða Þeninga vors
Mæunga, eða með fólki
Kaupeyrer, eða Underhyggia

under oss dregum, heldur eigum vier honum ad hialpa, ad hans Gooð og Uppheld, ævartest og vardveitest.

Altunda Bodord.

Eige skaltu bera falskæn Witnesburd, æ moote þijnum Næunga. Svader þad.

Þad er :

Vier eigum ad vottast og elska Gud : Ad vier eckeraungalega liugum. nockru æ vorn Næunga, edur svijsium, bafselum, edur oofrægium han, heldur eigum vier han ad affa, og allt gott um han ad tala, og færa alla Blute til betra vegar.

Nijunda Bodord.

Eige skaltu girnast Hvos Næunga þjins. Svader þad.

Það er:

Vier eigum að ottast og el-
ska Guld: Ad vier eige, með
flærd, stundum eptir arse, eda
Fasta-Eign vors Náunga, eda
under oss drögum með Yfer-
varpe Laga og Riettenda, heild-
ur eigum vier að tilhjálp og
styrkia, að hafi hafi sitt all-
þöskaddad.

Tijunda Boddord.

Eiae skaltu girnast hafi
Eigentvinnu, eige Þioon-
nie Þioonustu-fvinnu, eige
Uxa nie Asna, og eðert
það hafi al. Gvad er það.

Það er:

Vier eigum að ottast og el-
ska Guld: Ad vier eige burt-
tælum eda lofum frá vorum
Náunga, hafi Eign-fvinnu,
Þioonustu-Foolk, eda Kvifne,

helldur eigum vier ad æminna
og raadleggja , ad hver og eirn
sie samt , og æstunde ad þioo-
na , þad honum skyldugt er.

Þvad seget GUD af øllum þessum
Bodordum?

Svar ; So seiger hann Exod. 20.

Eg er Drotten GUD þinn,
sterkur Bandlætare , vit-
tande Raanglætes Fedranna
af Sonunum i þridiu og
fjoordu. Eftkvijst þeirra
sem mig hata , en gjeran-
de Myrkunseme i þusund
Lidu , þeim sent mig elska
og minn Bodord vardvei-
ta. Þvad er þad?

Þad er:

GUD hootar þeim øllum Þijn-
um , sem afvijkia þessum hans
Bodordum , því eigum vier ad
ettast og hræðast hans Rei-

de, og edert ad giera æ mo-
te þessum hafs Bodordum
En þeim öllum, sem þesse hafi
Bodord hallda, þeim lofar hafi
sine Raad, og öllum goodum
hlutum, þar fyrer eigum vier
Gud ad elska, triwa honum
og treysta, og epter hafs Bod-
ordum giarnan ad giera.

Sundurskiptest þæc ecke Guds Or-
edur Lærdomur Fræðasna med
ödrum hætte?

Hafi sundurskiptest og so
Logmaaled og Evangelium.

Er Logmaaled margfalt?

Þrefalldt :

1. Sidalogmaal.
2. Geremoniu Logma.
3. Doma Logmaal.

Hvad er Sidalogmaaled?

Sidalogmaaled er Sa

ma og Bodorden; Það er,
einn þviljfur Lærdómur,
sem sýner öllum mönnum
hvað þeir eiga að gjöra og
fordast.

Hvað meinar þu fyrir Ceremoníu
Lögmaled?

Fyrir það meina eg þær Reg-
lur og Skiklaner, sem heira til
Kirkju Embættenu, og Guds
Þionustugjörd.

Hvað meinar þu fyrir Dooma-
Lögmaled?

Þau Lög, sem veraldleg
Mál eru dæmd eftir.

Hvor hefur gífeldið til Lög-
maled?

GUD ALLS-Þeriar.

Hvar voru Bodordeni til-
gefen?

Að Fjallinu Sináí.

Nær voru þau vtgefen?

Þau voru utgefenn
sialfa Hvistasunnu, 50.
dogum epter vtleidslu Is-
raelis Barna af Egypta-
lande; Þá Heimurenn
hafde staded hier um 2514.
Nar.

Huornen voru Bodorden
vtgefen á Fjallenu
Sinai?

Stælsur Drotten ta-
lade þau, fyrst framm med
hærre Raust, so allt Is-
raelis Folk mætte heyra;
Sijðann Skrifade hann
þau á tvær Steintoblur
med sijnum eigenn Singre,
og sief Mosi.

Hafde Gud nokurn tíma aður
auglýst Mennunum þetta
Bodorda Lögmaál?

Já strax í fyrstu Skop
un inngaf hann það í Mann-
sins Nátturu, og utlagde
framar, nokrum Sinnum
þar eftir.

Hvar fyrir skilðe þá Lögmaáled vera
skriflega tvögefð á fjallinu Sinai,
með því það var strax í önd-
verdu inngið ad í Mann-
sins Hiarta?

Því þegar Adam og Eva
syndgudust, Sliósgadest þetta
Nátturuáar Lögmaál yfer-
burða miked, þar fyrir villde
GUD amálga það aftur ad
nyu, og gefa það skriflega tvö
á fjallinu Sinai.

Hvar

Hvar fyrer skrifade Gud Bod-
orden i fyrstu, heildur á
Stein Töblur, en adra
Materiu?

Fyrst, so ad hann gicæse
ad merkia þar med, ad vor
Hiortu være af Náttu-
runne til Steine hardare.
Þar næst, so ad hann syn-
de, ad Bodordenn ættu æf-
enlega ad vara, med því
Steirninn er varanleg Ma-
teria.

Huorneð Sundurskiptast
Bodordenn?

3 tvo Parta edur Tö-
blur?

Eru mörg Bodord á Þeirre
fyrre Töblunne?

Þriu þau fyrre.

Um hvad hondlar siv fyrre
Bodorda Tablañ?

Um Elskuna til Guds:
Hvad verdur boded i Fyrsta
Bodordenu?

Ad elska og dyrka Gud
retteliga i Hiartanu.

Huoriat eru þær Dygder, sem rot-
heimtast i Fyrsta Bod-
ordenu?

1. Rietteleg Guds Þekking.
2. Truenn at Gud.
3. Elskan til Guds.
4. Bónen til Guds.
5. Gudleg Vandlæting.
6. Otte Drottens.
7. Audmykt.
8. Þolenmæde.
9. Þacklæte.

Hvad meinast fyrer Añarlega
Gude þfyrstaBodordenu?

Edde einasta Skurgod og
Bilæte, helldur og einnenn
allt það, hueru menn
treista fyrir utann þann
sanna GUD, eda leggja no-
skurn ætrunad æ.

Huoriet Læster eru þæ fyrerbodner i
fyrsta Bodordenu?

1. Raangar meiningar um
Gud og hans Bilia.
2. Faafræde i Andlegu.
3. Oftraust.
4. Hicætro edur hiegoom-
legur Ætrunadur.
5. Mistraust og Efaseme.
6. Drænting.
7. Foræktun Guds og Elsta
Heimsins.
8. Hæfne.
9. Holldlegt Andvaraleise.
10. Drambseme.
11. Afguda-Dyrkan.

12. Gudræfneñar eigen Up-
pafinding.

13. O þoleñmæde.

14. O þacklæte.

Hvad verdur boded i Odru
Bodordenu?

Ad syna þæ riettu Elsku
til Guds i Ordunum.

Hvad meinast fyrer Guds Nafn
i Odru Bodordenu?

Effe einasta hans hæ-
leita Nafn, hvoriu hann
nefnest i heilagre Ritnin-
gu, helldur og einnenn allt
það, sem fient og predikad
er um Gud i hans H. Orde.

Hvad er það ad leggja Guds
Nafn vid Hiegooma?

Það er ad blanda því
samann vid hiegomlega
ræ

rædu, og hafa það um hönd
oðvirdingarlega, faasein-
gelega og rænglega.

Hvorjar Dygder eru bodnar í Öðru
Bodordenu?

1. Ad brúfa Guds Nafn með
æru og Virðingu.
2. Bæna Afkallad til Guds.
3. Þaðlæte við Gud.
4. Ad Jatta og vidurkieða
Gud fyrir sín Drottin.
5. Ad losa og vegsama Gud.

Hvorjar Læster eru fyrerbodnar í Öðru
Bodordenu?

1. Vanheidran Guds Nafns.
2. Forsæmun að losa Gud.
3. Bænæftarleise.
4. D-Þaðlæte.
5. Gudlastan.
6. Blót og Formælingar.
7. Töfrasæringar og Signin-
gar.

8. Þagmælska yfer Sannlei-
fanum.

9. Bæner , Saungvar og
Lesningar , sem giorast
af hræsne.

10. Last-Mæle og Lyge.

Hvad kiefner þridia Bod-
ordet?

Ad syna þæ riettu Elsku
til Guds með Helgun Hvíld-
dardagsins , eda með þeim
Berfum , sem giorast eiga
æ Hvíldardögum.

Hvad er það ad helga Hvíldar-
Dagen?

Það er ad taka hann
sierdeiles til þess framar
odrum Dögum , ad fram
kvæma

Þvæma þau Verk og Dyg-
der, sem GLD hefur boded.

Hvorlar Dygder eru bodnar í Þridla
Bodordenu, og heyrta til Helgum
Hvöldardagsins?

1. GLDs Orða fiening í Kir-
kium og heima hvsun.
2. Gaumgiæfeleg heyrn og
Yfervegna GLDs Orða.
3. Rietteleg Handtieran Sa-
cramentana.
4. Uthelling Bæna og Þackar-
giörda fyrir Drotten.
5. Vittan fivkra, og sáur
þuilið Kiærleiks-verk við
Naungan.
6. Mulmusugjörder við Fá-
tæka.
7. Hreinferdugt Lijferne í
Ordum og Uthofnum.

8. Frahalld frá Maudsynia-
litlum Þrældoms Ver-
fum.

9. Yferheirsla Barna og Hi-
wa í sínum Truabrog-
dum.

10. Andaktugur Psalmasaun-
gur og Lestur Guds Or-
ða.

Þvoriar Synder eru fyrirbodnar í
þridia Bodordenu og heita
til Vanhelgun Hvíls-
dar-Dagfens?

1. Kirkunnar, Guds Orða,
og Sacramentanna For-
ðtum, og Tímesleg van-
brúfan.

2. Vanheidran Kiennemañ-
aña.

3. Gaalausleg Heyrn og Ep-
terteft Guds Orða;

4. Forsómun Bænareñar,
Kíærleiks Verkaña,

Auf

Ulmusu-gjörðana,
og Gudlegra Jðkana.

5. Naudsynialaust Þræl-
dooms Erfide.

6. Jdiuleise, Ofætt,
Ofdrickia, og aðrad synd,
samlegt Uthæfe Jtem
öð heidingleg Skiemt-
an.

Heyra mörg Bodord til sjö-
are Tobluñe?

Sjö þau seinne.

Um hvad hendlar sjö seinne
Bodorda Tablañ?

Um Elsfuna til Næun-
gangs.

Huorier eiga að skiliast fyrir
Næungañ?

Aller menn, hvort heild-
ur þeir hafa gjort oss vel
til eða illa, hvort þeir eru
Niner.

Viner eda Dviner nær eda
fær.

Hvort er það fyrsta Bodord
sem Fyrerheit hefur ?

Fiorda Bodord.

Hvortu er fyrerheited i Fior-
da Bodorde ?

Laungum og Farsælle-
gum Ljfsdögum.

Hvad meinast med þeim ?

Allsins Blessun tísmán-
leg og Eilíff.

Hvort eiga aðskiliast fyrer Fø-
dur og Woodur, sem boded
er að heidra i Fiorda
Bodorde ?

Fyrst og fremst nættur-
leger Foredrar, þar næst
allerYferbodarar; hvortar
hellst Stiettar sem þeir
kunna að vera.

Hvortu

Hvarjar Dygder eru Foreldrunum
bodnar í Fiorda Bodorde?

1. Ad elska Borneñ og hafa
naðfæmlega Umhiggin
fyrir þeim.
2. Veita þeim Fædu og For-
sorgun.
3. Vernda þau fyrir róngum
Máttum og yfergange.
4. Menta þau og fræða, ein-
furn í sínum Saluhial-
parefnum.
5. Tækta þau og aga til hlýð-
lega.
6. Bidia fyrir þeim Óast-
anlega.
7. Gænga fyrir þeim með
hreinsferdugu Lífsferne.

Huorneñ eiga Yfermennir
ad skicka síer víð þaa
undergefna?

Ríett í víðlífkann Ma-
ta

ta og Foreldrarne, við
Bornenn.

Hvarjar Dögder utheimtast af
Bornunum, og þeim under-
gefnu við Foreldrana og
þa Yferbodnu?

1. Hiartanleg Elska.
2. Grusamleg Lotning í
Ordum og Ríðmóte.
3. Aldrmiul Hljóðne.
4. Skilldugt Þaðlæte.
5. Hoggvær þolenmæðe.
6. Eruberðug Þionusta.
7. Gludræfeleg Þyrer-
beidsla.
8. Þresta og Þvirdinga
Umliðun.
9. Þelgiörða Umbun og
Endurgöldning eftir
mætte.

Um hvað eru Hjóneñ skilbug¹
hvort öðru?

Það fyrsta er inbyrdis Elska.
Aðad Hjóneabands Trúskap-
ur.

Þriðja Samfelagsskapur í
Medlæte og Mootlæte.

Fiorda af Mañsiñs Hende,
er það Forsvar, sem hann ær að
veita síne Konu.

Huoriar Synder eru Foreldrum
og Yfermönnum bañadar í
Fiorda Bodorde?

1. Ræktarleise.
2. Hardidge.
3. Ósmikad Eptarlæte og U-
galeise,

Huoriar Synder eru Børnum
og Undergesnum bañadar
í fiorda Bodorde?

1. Satur.
2. Oblýdne.¹

3. For-

3. Forøctun.
4. O=holeñmæde.
5. O=paclæte
6. Møgl.
7. Reide=svipur
8. Last=yrde.

Um hvad hondlar Fimta Bod-
Ord?

Um Manddræped.

Hvortiar Dygder eru Bodnar i Fim-
ta Bodorde?

1. Riærleife.
2. Fridseme.
3. Hogværd.
4. Launglundargied.
5. Meinleife.
6. Sannsyne.
7. Mysskunseme.

Hvortiar Synder eru fyrerbodnar i
Fimta Bodorde?

1. Mændraap.

Reide.

2. Reide.
3. Dvinskapur.
4. Dfund.
5. Hefndargirne.
6. Hatursfultt Bidmot.
7. Hrofastapur.
8. Illyrde.
9. Brijrl.
10. Formælingar.
11. Baktal.
12. Ofbellde.
13. Limabrot og allskins
Meingierder.

Um hvad Høndlar Siotta
Bod. Ord?

Um Hordom og Saur-
lifnad.

Hvada Dygder eru bodnar i Siotta
Bodorde?

1. Skijrliife Hiartans hid
inra, og allra Lijfamans
Lima.
2. Bliðunarseme i allre
Hegdan.

E

3. Stil-

3. Stilling og Hofsene i Mat og Dryck.

Hvoriar Synder eru fyrerbodnar i
Siotta Bodorde?

1. Hordomur.
2. Naudung.
3. Blodskammer.
4. Krillulise.
5. Losta-fullar Hugrenningar.
6. Klæmlegar Muirædur.
7. Lauslætes Bidmot, og ell
Saurlijses Ohæverska.

Um hvad hondlar Siounda
Bodord?

Um Diofnadenn.

Hvoriar Dygder eru bodnar i Siou
unda Bodorde?

1. Rietsyne i Kaupum og
Solum, Verkalaunum og
ellum Skiptum við Mæ
ungau.
2. Orlæte.
3. Giestrisne.
4. Sparsene.

Hvoriar

Hvortar Synder een fyrerbodnar
Siounda Bodorde?

1. Opeñber Þiofnadur.
2. Rán.
3. Gripdeillder.
4. Svif.
5. Usæln.
6. Þretter i Raupum og
Skiptum.
7. Algirne.
8. Þufsorg.
9. Ofur.
10. Svall.
11. Rýsta.
12. Meinbægne.
13. Onaudsynlegur Kostna-
dur.
14. Opæklæte og Ofannsyne
vid gods máflega.

Um hvað handlar Áttunda Bodord.

Um Lygar og Liugvitne.

Hvortar Dögðer eru bodnar i Áttun-
da Bodorde?

1. Samleife.

2. Breinskilne.
 3. Einfeldne.
 4. Prædmenska.
 5. Ordavareigd.
 6. Halldennyrde.
 7. Riettdæme.
 8. Utlegging olíofra Athafna
Naungans at betra veg.
 9. Gott Umtal.
 10. Afþokun.
 11. Forsiælleg Þagmælska.
- Hvarjar Syndir eru fyrirbodnar í
Attunda Bodorde?

1. Fals. Vitne.
2. Lygar.
3. Baktal.
4. Last.
5. Tortriggne.
6. Brijsl.
7. Smiædur.
8. Þraakielsne.
9. Oheilsniðe.
10. Lagagrillur.
11. Gickerij, Kieffne.

12. Riapta-magn, Þvættingur.

13. Lausfinne.

14. Saatta og Siörningarof.

15. Værtorda-girnd.

16. Öskammfeilne.

Um hvað höndlar Nijunda og Eijunda
Bodord?

Um Girndena.

Hvörjar Dygder eru bodnar í Nijunda
og Eijunda Bodorde?

1. Ad vera canægður með
Gulds Gaafur.

2. Lyft og Epterslaangan til
þess Goda.

3. Fullkomen Hreinleife
Hiartans.

4. Sjífelld Deyding vandra
Girnda.

Hvörjar Synder eru fyrerbodnar í
Nijunda og Eijunda Bod-
orde?

1. Uppruna-girnd.

2. Siöranleg-girnd.

Hvad er Upprunagirndin?

Hun er inngroen Spilling, og
Eilshneigannlegleike til þess, sem
Gude er að mote.

Hvad er Gioranleg-Girnd?

Hun er upptendrind Huga-
rens Lyst til að giora það Bon-
da.

Hvornin kafi madur að skilia Mismun
þessara Girnda?

Uppruna Girndin er so sem Rot.

Enn Gioranleg Girnd so sem
Avertur.

Maduren spilstur af Uppru-
nagirndin, er so sem siðdande
Jarn i Elde.

En Gioranleg Girnd, so sem
Suduneistar af því sama Jarne.

Syrer hvariar Gynda Treppur full-
komna með þessa Girnd?

Syrsta trappan er það Inn-
fall, sem madur fær til að gior-
ra eitthvad illt.

Unnur er Velþeknan a því
hinu sama.

Pri.

Bridia er Aliftun Hugarens,
ad framkvæma það, sem hann
upphæfkti, og liet sler falla vel
i Gied.

Giorda er siælf Framm-
kvæmdin.

Hvarlar Synder kvifna af Girndesse
sem fyrerbodenn er i Nijunda
Bodorde?

Eptersóokn ad naa Huse
Naungans.

Swad meinast fyrer Hwos. Naungans
i Nijunda Bodorde?

Fyrer það meinast hans Fast-
eign, hans Alfur, Eingiar og Skog-
ar, Kefar, Betn, Beidestader,
Girnen sw Jerd og Leigumæle
sem hann býr a.

Meiga menn ecke girnast neitt
af þessu?

Ecke til ad giora Naungan-
um nokurn Skada edur Af-
drætt þar med, eda ef honum er
það þvert a mote Bilia.

Meinast þættu ey annað með þessare
Girnd, enn einföld Eysting Hiart-
ans, til Urfs og Elgna
Naungans?

Fyrir þessa Girnd meinast og
so, Kænsta og Underferle að fo-
mast yfir það, sem Naungenn æt;
Annadhvort með það slag, að
giera honum бага, og hindra
hans Gagnsmune, ellegar að
freppa að honum með Klogu-
maalum og lagasoknum, so
hann neydest til að selja sína
Eign, og gíefa hana frá sér.

Huoriar Gyndir frifna af Girns
denne sem fyrerbodenn er í
Tiunda Bodorde?

Skadleg Bidleitne að tæla frá
Naunganum hans Kvinnu
Vinnufoolk, og Kvíksie.

Huornenn skiedur það?

Þegar einn edur annar gíe-
rer Konuna Mannenum afund-
na, telur um fyrir Børnunum
og Hirvunum, so þau verða
Hús.

Husbændunum ohljóðen, odigg,
og vinna efke sína skulduga
þionustu.

Í Annañ mæta, þegar ein
ligaur under nidre við Hirven, og
lofar þau frá Husbændunum
til sín, eða annara; Hvert
helldur hañ gíorer það síalf-
ur med Skeinkungum fegrum
Ordum, Lofunum, eða hañ
latur adra gíora það.

Í þridia mæta, þegar ein
vielar til sín med Kloofskap,
Annars Hest, Maut edur Kvif-
fe.

Hoornenn kann Tíjunda Bodord ad
eiga heima hía Binnuhíum nu æ
þessum Tíjnum, sem ad eru feiafser
menn, og hafa valld ad skipta um Bister,
þar Logmaaled í Fyrstuñe talat sierdeis-
les um teipta Præla og Umbæuter, sem
voru eignarleg Eign sína Husbæn-
da, og blutu ad þioona þeim
alla sína Daga?

Þó að Vinnufoolf nú að þessum Dögum hafi meira Frelse, enn til forna að víska frá einum Husbonda til annars, samt hafa aðrer ekki meira ríett til að fara það edur lofa frá sínum Husböndum; enn feiþta Þræla og Almættar; i. fræðenn hvorra að kómen eru þau fríðalsu Hirv-enn.

Hvor Róð fantu að færa hiet til?

Áf Hófuð: Þóðorde þessu: Elska skaltu Næmngann sem sialfan þig, Matth. 22. 39. Eru dreigenn ell síð Þóðord seiðe Teblunnar, og eru þui sömu Meiningar, nú ef eg legg Huga að Vinnuhíu míns Næmnga, og leita ímsra Bragða við, þeim að nœ, þenun til Ekada, þá elska eg þau eðe sem sialfann mig.

I Ánann máta seger Chri-
stur:

stur: Svad þier vilied ad
Mennerner giore ydur,
þad skulu þier og einnenn
þeim giöra, Matth. 7, 12.
Du vil eg ecke laita fala fraa mierz
mijn Hirv, þar fyrer veit eg,
ad eg at ecke helidur ad giöra
þad ødrum.

I þridia Maata, ef ad Tisun-
da Bodord, sem varar vid Girnd
til Hirvanna, ætte ecke eins
heima hiaa fricaalsum Þioonu-
stu-monnum Nya Testamente-
sins; þaa være sa Partur Si-
dalogniaalsins under lof lidenn,
enn Christur seger þo, ad þar
til Himen og Jord forgange,
þa forgange ecke sa minsti Ti-
till af Logmaalenu. Matt. 5, 18.
Item seiger hann; ef noður ra-
ske einu þui minsta Bodorde og
þenne þad so Foolsenu, sa skule
fallast minstur i Himnariske:
E 6 (þad

(það er, tvötelífast frá Himna-
ríkju.)

Hvernenn ættu þá að skilja Þið
Vinnufólk Annara manna?

Eg á að minna þá með
Vinseld, að sjá Trú og hof-
lustu sínum Husbændum, og
eggja þá rófsamlega á, að blif-
fa kirt þia þeim, ef þú er bæ-
legt við að vera.

Hvor er Summa edur Jún-
halld alls Legmaalsins?

Þetta : Elfa skaltu
Drotten GUD þinn af
öllu Hiarta þínu, allre
Saalu þinne, öllum Kröp-
tum þínum, og öllu Hug-
skote þínu, og Raungann
sem siðfann þig.

Eru allar menn skilduger til að
upp.

uppfylla Lögmaaled, og gjæra
hvað eitt sem Bodoðenn
utheimta?

Jaa. Gal. 3, 10.

Gietur þad nokkur Maður eða
hefur gietað?

Eingenn utann Christur.

Hvar fyrer er þad bæde þier og
oðrum omögulegt að upp-
fylla Lögmaaled?

Þvi þad utheimter so
stoorann Fullkomlegleika i
öllu goodu; en bæde eg og
aðrer erum linader og
spillter af Uppruna Syn-
Denne.

Hvað er Syndenn?

Syndenn er siðhvort
maðsins Aðhafn, sem eðke
G 7 sam-

sambliodar við GUDS
Lögmaál, hvort heildur
það er þaánke, Orð edur
Verk, eifnenn siálf Af-
mindan Nátturunnar.

Er Synden margfold?

Tvöfold; Uppruna Synd,
og gioranleg Synd.

Hvad er Uppruna Synden?

Hun er ein andleg Spill-
ing edur Jorðiorfun alls
Mannsins.

Þ hueriu er svo andlega Spill-
ing innefalenn?

Þyrst er huan innefalenn
i þórsnun, eda Skort þess
heilagleifa, og riettlætis,
sem þeim fyrsta Manne var
medskapad. Þar

Var næst, i þeckingarlei-
se um GUD og gudlega
Slute.

I þridia' maata, i Til-
hneigianlegleika að giora
allt það, sem GUDS Bod-
orðum er að moote.

Er nokkur mismunur að milli Uppruna
Syndarennar og Uppruna Girns-
darennar?

Uppruna Syndenn inne-þin-
dur í sér fleira enn Uppruna
Girndenn; því hun er einasta
partur af Uppruna Syndenne.

Því kallast þesse Naatturuðar
Spilling Uppruna Synd?

Þviad hun upprennur
með mannsins Gietnade,
og af hennu uppreнна al-
lar gioranlegar Synder,
so

so sem af öðrum brunne.

Hvad kallast hun öðru Nafne?

Arf Synd. Þuiad menn
taka hana i arf epter sína
Foreldra.

Hvad er gioranleg Synd?

Gioranleg Synd er ecki
einasta sierhvor vondur
og hiegoomlegur þanke,
Ord og Verk, sem skiedur
af vilia edur oviliande;
hellur og eirnenn forsö-
mun þeirra hug'ana orða
og giorda, sem GUD hefur
boded.

Med hvad morgu mooti frem-
iast gioranlegar Synder?

Med þrennu moote;
Hurur

Huxunum , Ördunum og Giordunum.

Hvernenn adgreinast glöranlegar
Synðer?

Þær adgreinast með þadslag,
ad sumar glörast viðsvitande af
afsettu raade, sumar Övili-
ande; sumar eru daudlegar,
sumar liðdanlegar, sumar
riðfia i mönnum, enn sumar
verda af þeim fyrer Guds Næd
öferbugadar.

Hvad er Synð æ moote Hei-
legum Anda?

Synð æ mote H. An-
da er þad, þegar eirn við-
vitande, og oneyddur, af
inngroenne Bönðsku, afnei-
tar, öffæker, og lastar æn
Aflats, Guds Orða Sann-
leifa.

Hvor.

Hvernenn ferdu að þekja
þínnar Synder?

Þegar eg ber minn Lif-
nad samann við Þodor-
denn, þá sýnir eg huort eg
hefi það gíort, sem þau
banna; eða forsómad þær
dygðer, sem þau bódoda.

Sýn mér Ertedæme hær
uppá?

Ef eg er Oþlydenn míj-
num Foreldrum, edur ein-
hverjum Yferbóðnum, og
ef eg heidra þá ekki, og el-
ska þá ekki, þá sýndga eg
á móte Þiorda Þodorde,
því alltsaman þetta er í því
bannad.

Hvada Gagn hefur þú af
Þodordunum?

Því

Þyrst auglýsa Þodorden
fyrir mæir Syndernar.

Þar næst Straffed, sem
fiemur eptir Syndernar.

Þ þridia mata Dygder-
nar.

Þ Þioorda maata laun
Dygdanna.

Þ Þinta maata þrein-
gia þau mæir með þínum
Hootunum að leita að Me-
ðalenu, til að komast frá
Straffenu.

Hvar er taled um Straff Syn-
danna, og Laun Dygdanna
í Þodordunum?

Þ Midurlage Þijunda
Þodords, þar so stendur:
Jeg er Drottinn GUD
þinn,

þinn, sterkur Bandlætare,
vitjande Raanglætes Sed-
ranna a Sonunum i þri-
diu og fiordu ættfviß,
þeirra sem mig hata, enn
gjörande Mýskunseme i þus-
und lidu, þeim sem mig
elsta, og min Bodord
varðveita.

Item: GUD hootar þeim
öllum þínum, sem 2c.

Hvar fyrr stendur þetta hia
hvoru Bodorde?

Vier eigum ad ottast
og elsta GUD?

So vier verdum amin-
ter vid fierhvort Bodord,
ad hlijda þui vegna Elstun-
nar

nar til GUDS, er hann
tötheimter af oss i fyrsta
Bodorde.

Þar næst; svo að vier læs-
tum, að eingenn Góðs-
verk þóðnest Gude, nema
þau, sem vier giorum af
Otta og Elsku til hans.

Þvad er það, sem kallast Naatturu
Lögmaðl?

Það er eitt meðfædt Hugbód
Samviskunnar, sem GUD inn-
gaf mannenum i fyrstu Sköpun,
og varer enn þá i Naatturun-
ne; Syttur hvört að bæde Heid-
ingiar og aðrer vita, að þar
er eirn GUD til, sem heidrað-
að, og að þeir eiga að giora það
góða, enn forðast það vonda,
Rom. 2, 14. 14.

Þvör er misminunur að milli Si-
daleg-

Dalögmaalsins og Raatturu
Lögmaalsins?

Saa einasta, ad Sida-
lögmaaled er fullkomed,
enn Raatturu Lögmaalid
ofullkomed, þui þad for-
gieð og briaaladest mikenn-
part i Adams Falle.

Hvad forþienar þu med
Syndunum?

Guds Reide, tijmanlegt
og eilijst Strass.

Hvornenn fantu ad komast
fræa soddan?

Þyrer sanna Þdran og
Erwæ Jesum Christum.

Hvad er sorn Þdran?

Hun er Umvendan eins Syn-
dugs Manns til Guds, sem ber
Angur

Angur fyrer sínar Synder, rei-
der sig uppá Christi Forþiennu-
stu, og ætetur að bætta sinn Líf-
nad.

Eru marger Partar Þdra-
nareðnar?

Þrjár; Hugarangred,
Erwenn og Ryhliðne.

Hvad er Hugarangred?

Það er ein Alvarleg
þrigd Hiartans, sem kienur
af Hæðslu fyrer GUDS
Reiðe og forþientu Straf-
fe.

Er það margt, sem Hugarangred
í sér innebindur?

Þrent sérdeiles: Fyrst
Þecking Syndanna, þar næst
Viðbióður að Syndunum.

3 þri-

Þ þridia maata Aflegun og
Þrigd Samvisskunar.

Hvad er Træven?

Hun er eitt efunarlaust
Traust til Guds um Fyrer-
giefning Syndanna, veg-
na Christi Forþienustu.

Hvor er þijn Stædsta Huggun
i Lijfe og Dauda?

Þesse, ad Iesus Chri-
stur hefur bætt og betalað
fyrer allar minnar Syn-
der, og eg true fyrer viðst,
ad GUD minn mune mæ-
ðær fyrergiefa, vegna hans
Forþienustu og Medæl-
gaungu.

Hvad er My Glijdne?

Hun er ein alvarleg Af-
stun-

stundan og Framkvæmd
í því, að betra Lífnaðenn,
bæði í Hugrenningunum
Ordunum og Giordunum.

Hvernenn kann Ný Hlydne, að heita
Þartur Þdrunarennar, þar hun
er með ríttu hennar V.
vortur?

Ný Hlydne innabindur í síer
Tvent. Fyrst Afsetningenn að
betra Lífnaðenn.

Þar næst Framkvæmdena.

So mikið sem aðhrærer það
fyrri, þa maa hun reifnast
Þartur Þdrunarennar, þui þar
er eingefi sonn Þdran, sem eðle
er Afform að laxta af illu, og gis-
ra það goda.

Er marget Þartar Nýrtar Hlydne?

Tveir: Saa fyrre er íñefalenn
í því, að laxta af illu. Saa
D seinne

seinne i því, ad giera það goda.

Hefur My Sýdne nokkur on-
nur Nöfn?

Já; hun kallast ær medal-
annars almennilega Good-
vert.

Hvad meinast fyrir þau Goodvert, sem
Ritningin so þrælega umgetur
og mifelega tignar?

Ekke einasta Hulmusu-gjörðir
við Fættæla, heldur allar þær
Dygðir, sem i Tiu Guds Bod-
ordum eru innebundnar og upp-
talðar, hvörjar ad frammflíota
af Elsku til Guds og Náungans.

Verða þessar Goodvertanna Dygðir
med margt slag auðsynðar?

Med þrent slag; Hreinferðing-
um þáunum, Ordum og Gjórd-
um.

Rúna menn af sínum eigen
Krep-

Kroptum ad giora Good-
verkenn?

Nei; Heldur fyrer
Hiaalp og Fulltinge Hei-
lags Anda.

Forþena menn nokud af Gu-
de med sijnum Goodverk-
um?

Nei; Alldeiles ecke neitt.
þvi ecke?

Fyrst, vegna þess, að vier-
erum Gude um þau skyld-
uger. Þvi vor Herra seiger:
Nær þier hásed allt það
giört, hvað yður var bod-
ed, þa seged; onijter Dio-
nar erum vier, þvi hvað vær
ættum med Skyldu að gior-
ra, það giordum vier. Luc.
17, 10. D 2 Þar

Var nærst, eru þau
öfullkomenn og saurug.
Esa. 64, 19. Allt vort
riettlæte, er so sem saurugt
Klæde blóðfallsiufrar
Kvinnu.

3 þridia Mæta, er það
eðe of síðsum að þakka,
helsdur Guðe, sem í þeim
finst nentelegt: Því Þeir
erum eðe af of síðsum til
neyter nokkud gott að hug-
leida, so sem af of síðsum
til, helsdur það því erum
neyter, þá er það af Guðe.
2 Cor. 3, 5.

Þvar fyrir eigum því þá að
lifa vel, og giera Góðverkenn,
fyrst því forþenum eðe
neitt gott þar með?

Góðs

Goodverkenn eigum vier
ad giora ; Fyrst ; vegna
Guds , sem hefur oss þad
boded , so ad vier sieum hon-
um hljdner , sem good
Born.

Þar næst , so ad vier vijdfræg-
ium þar med hans Djrd og
Vegsemd.

I Þridiu Grein , so ad vier
audsynum honum þar med vo-
ra þacklæta Giedsmune.

I annan Maata , eigum
vier ad giora Goodverkenn
vegna siælsfra vorra.

Fyrst ; so ad vier þar med
auglysum fyrer monnum ,
ad vier sieum Truader.

Þar nærst , ad vier þris-
D 3 dum

dum med þeim vort Lijfer-
ne, Stiett og Kallan.

I þridiu Grein; ad vier
sleum þess vissare um vora Ut-
valning og Saaluhialp.

Giorda Orðsøkenn er þesse,
ad vier med þad slag, ødlustum
hiat Gude, giefins veitt Laun,
tjimanleg og eilijf.

I þridia maata, eigum
vier ad giora Goodverkenn
vegna Raungans.

Fyrst, so vier komum hon-
um til Hialpar i hans æ-
liggiande Naudsynium.

Þar næst, so hæn med
voru Epterdæme, verde
upphvattur til goodra
Verfa.

I þridiu

I þridiú Grein, so ad hann
hneiglest eðfe, eða breite epter
oss i illu. Ad siðustu, so ad vier
nidurþeggum og tilstöppum
Munna þeirra, sem oss lasta, ef
skie mætte þeir kynne so fyrer
Guds Hjalp ad leidriettast.

Hvad utheimtest til þess, ad eitt Verk
meige reiknast gott og Gude
þægelegt?

Fyrst, Ad þad sie af Gude
boded i hans heilaga Orde.

Þar næst, ad þad giørest af
Truudum manne, fyrer Jābla-
stur Heilags Anda, i godre
Meiningu.

Hvornen Lunna vor Goodverk Gude
ad þoknast, þar þau eru ofull-
fomenn og sannug?

Þad kemur fyrst til af því,
ad vier fyrer Truna erum inn-
plantader Christo, hvor ed hilur

alla vora Breste, med sínu full-
komna Ríttlæte.

Þar næst, að vier erum fyr-
rer hans Þínu og Medalgöngu,
forliſtfer við GILÐ, og ordner
honum þekker, þar fyrer lætur
hann síer og eirnenn þoknast vor
Goodverk.

Í Þridia mæta, að heilag-
ur Ande er Höfundur að vor-
um Goodverfum, þar fyrer
hlíjtur það Gude að þoknast, sem
hann síalfur innblæs.

Þingad til þesur talad vered um Síða-
logmaaled; Enn hvað meinast fyrer
það Logmál, sem Postulenn
kallar Truarennar
Logmál?

Evangelium.

Hvað er Evangelium?

Evangelium er Ræðar
Dre

Predikun ut af Christo,
og Fyrerheit um andleg
og eilíff Gíæde, vegna hans
Forþienustu, þeim gífen,
sem æ hann trúa.

Hvor er Summa og Innehald
alls Evangelíi?

Þetta: Eðo elskade Gud
Heimenn, að hann gaf tv
sinn EingietennSon, uppæ
það, að aller þeir, sem æ
hann trúa, fyrerfarest eðe,
heldur hafa eilíff Líf. Jo-
han. 3, 16.

Hvor er Mismunur æ milli Lög-
mæls og Evangelíi?

Þesse hinn stærlegaste, að Lög-
mæled utheimter fullkomna
Glyðne, af þeim, sem hialvast
vill:

Enn Evangelium einasta
Truna æ Jesum Christum.

Lögmaled auglýser
Syndernar, skielfer og
deyder;

Enn Evangelium hugg-
ar og lifsgar.

Lögmaled hootar Bol-
van vegna Syndanna öll-
um Mennum.

Enn Evangelium yfer-
lýser því, að maturenn
fyrir Truna æ Christum,
verde frij frá allre Bolvan,
og odlest Guds Raad, Syr-
ergiefning Syndanna,
Rettlæted og eilíft Líf.

Lögmaled sýnir Goodverk-
enn,

enn, enn getur ecke Krapta til
ad frammkvæma þau.

Enn Evangelium veiter Hei-
logan Anda, fyrir hvers
Hjals vier giorum Goodverk-
enn.

Hvar er talad i Frædunum um
Evangelium?

I Truar-Þatningunne.

Truar-Þatning-
enn.

Fyrsta Grein, af Skop-
unenne.

Eg true æ Gud Fodur
Almættugann, Skapara
Dimens og Jarðar. Hvad
er það?

Það er:

Eg true, að Guð hafi
skapað mig, ásamt með
öllum öðrum Sköpnum;
og að hann hafi gefið mér
Dnd og Lífama, Augu og
Eyru, og alla Lime, þar-
med Skin og Skilningar-
vit, og að hann öllu þessu en
nu við mátt helldur; hjer
til veiter hann mér, og fyr-
er fier noglega og daglega,
lífur Klæde og Skiæde,
Mat og Dryck, Hus og
Heimile, Fodur og Modur,
Afra og Kviffræ, og allt
það gott er, með öllu því
eg þarf til þessa Lífs Upp-
helldis; Hann verndar mig
og

og varðveiter frá öllum
Skada og Hæska, og öll-
um illum Slutum, allt þetta
veiter hafið mæ, af sin-
ne skærre, fœdurlegre og
Gudlegre Godgirnd og
Miskun, æn allrar minnar
Forþenustu og Verðskuldun-
ar, fyrir hvað allt, eg æ
þónum Lof og Þakker að
giora, þónum að þiona og
hlýðen að vera: Þetta eru
viðsuleg Sannende.

Minur Grein af End-
urlausnennu.

Og æ Jesum Chr-
ston hans Ein-
Drottinn þörn;

getenn var af Hellogum
Anda, sæddur af Mariu
Menu: Pijndur under Pon-
tio Pilato, frosðfestur, deyð-
dur og grafenn: Ridurstie
han til Helviðes: A þridia
Dege reis han upp frá
Daudum: uppstie hann til
Himna; situr til hægri
Handar Guds Fodurs al-
mættugs: Þaðann er hann
fomande að dæma lifendur
og dauda. Hvað er það?

Það er:

Eg true, að Jesus Chri-
stie sannur Gud, af Fod-
ur geten fyrir allar
lífa sannur Mad-
ddur af Mariu
Menu

Meðu, að hann sje min
Drotten, sem mig glatadan,
og fyrerdæmdann Mann
hefur afrefað, endurleift og
frelsað, frá öllum Synd-
um, Daudanum og Dof-
ulsens Ballde, eige með
Gulle nie Sylfre, heildur
med sínu Heilaga og dyr-
mæta Blode, og med sín-
um saklausu Dauda og Þje-
nu, so eg verðe hans eigen-
legur, life under hans
Ballde, i hans Ríke, hon-
um þione i eilífu Rettlæte,
Meinleise og Sæluhiðalp,
líka sem hann er siðfur af
Dauda uppreisni, lifer og
rísker ad eilífu: Þetta er
viðfuleg Sannende.

Þridig

Þridia Grein af Helg- unenne.

Eg true æ Heilagann
Anda, og að þú ein almen-
neleg Christeleg Kyrkja,
Samnefnt Heilagra, Sy-
rergiefning Syndanna,
Hollðsens lípprifa, og eilíft
Líf. Amen. Svad er þad:

Þad er:

Eg true, að eg gete ekki,
af síðlfs míns eigin Kráp-
te, edur Skilninge, truad
æ Jesum Christum, minn
Drotten, edur til hans fo-
mest, heildur hefur Heilag-
ur Anda mig fyrir Gud-
spíallanna Kenningu, kallad
og

og upplyst med sjinum Aft-
giöfum, helgæð mig, og við-
halded i rettre Tru, lifka sem
hann alla aðra Christna
Menn æ Jorðu kallar, sa-
mannsafnar, upplyser, hel-
gar, og i rettre Tru til JEs-
sum Christum vardveiter;
i hvörre Christelegre Kyrk-
ju, hann naðarsamlega
fyrirgefur mier, og öllum
trwudum daglega allar
Synder, og æ efsta Dege
mun hann uppvefja mig,
og alla Menn af Dæda,
og gefa mier, og öllum
Riett-trwudum i Christo
Jesu eilijft Lif og Sælu-
hjálp. Þetta eru vissuleg
Sannende.

Um hvað handlar Truar-
fættningenn?

Um Heilaga Guddom-
sens Þrenningu, og hennar
Velgjörðir við oss Menn-
na.

Kann GUD, og Guddomleg Værð;
að þeckjast með morgu Mooti?

Með tvönnu Mooti.

Fyrst af Mátturinn.

Þar næst af GUDS Orði.

Hvað þeckja Menn um GUD af
Mátturinn?

Það, hafi þu til, einn vís,
máttugur, og réttshyn GUD,
sem vilja, að Menn gjöra gott,
og forðest það illa.

Hvar til þenar foddann?

Fyrst til þess; að Menn lifa
híð itra skilánlega.

Þar

Þar nærst, ad þeir leite e-
ter algjörðare Guds þekkingu,
sér til Gæluhættar.

Þ þridia Maata, ad þeir ver-
de o-afsafanleger, ef ei so gjörð

Hvad þekia menn um GUD
af hans Orde?

Hans Veru, Vilja, Vert
og Belgjörninga.

Hvar til þienar foddan
Þekking?

Til ad naa eilijfu Lijfe.

Seg mier þá ut af GUDS Or-
de, hvad er GUD?

GUD er ein andleg Vera,
eilijf, Dendanleg, Omælan-
leg, alvitur, almættug, all-
stadar nælæg; hin Gælf-
raadasta, Sannordasta,
Riettvijs-

Ríettvíssasta, Míssúnsam-
asta, og Góðgiarnasta.

Er GUD Ein eda Fleire?

Sæ sanne GUD er ecke
utann ein, so sem skrifad
stendur; Heyr Ísrael:
Drottinn vor GUD er ein
einunges Drottinn. Deut.
6, 4.

Hvæð kemur þa til þess, að þu
segest trúna GUD Fædur;

GUDs Son, og GUD

H. Anda?

Þviad þar eru þrjár að-
greindar Personur, í einre
Guddómlegre Veru: Fad-
erenn, Sonurenn og Hel-
lagur Ande.

Kantu að bevíssa mér, að þar senu
þrjár aðgreindar Guddómsens
Personur?

Já;

Jaa; því þegar Christur var
skjodur, þropaðe Faderenn su
fyrsta Personann af Himne,
segiande: þesse er mín Elskuleg-
ur Sonur, í hvortium mier vel
þoknast.

Christur, annur Persona
Guddomsens, liet skjra sig í
Anne Jordan.

Og Heilagur Ande, su þrid-
ia Persona Guddomsens, kom
ofan yfer hann í Dörfu Lijking.

Er þaa ekki rett sagt, að þriðr sicut
Guderner, með því að
þriðr eru Person-
urnar?

Nei, heldur er það rétt
sagt, að GUD sé einn að
Verunne, enn Þrennur að
Personunum.

Bevissadu það, að GUD sé
einn að Verunni?

Þriðr

Þriðj eru þeir, sem Vit-
nisburdenn bera á Himni,
Faderenn, Orded og H.
Andi; og þessir þriðj eru
eitt. I Job. 5/7.

Hvernenn aðgreinast Perso-
nur Guddomsins?

Med utvortis og inn-
vortis Audfiennningar-teif-
num.

Hvort er innvortis Audfienning-
ar teifn Fodursins?

Ad gieta Sonenn frá
Eilijfd til Eilijfdar.

Hvort er innvortis Audfienning-
arteifn Sonarens?

Ad verða getenn af Fod-
urnum frá Eilijfd til Ei-
lijfdar.

Hvort

Hvert er innvortis Audkenning-
arteikn H. Anda?

Ad framgaanga af Fod-
ur og Synne frá Eyllifd til
Eyllifdar.

Hvor eru þau Itre Audkenning-
arteiknenn, með hverjum
Persoonurnar ad-
greinast?

Utvortis Audkenning-
arteikn Fodursins, er Sko-
puninn.

Utvortis Audkenning-
arteikn Sonarens er End-
urlausnenn.

Utvortis Audkenning-
arteikn H. Anda er Helg-
unenn.

Hefur þax einsamall Faderenn' skapad
þig, einsamall Sonurenn endurleift
þig

þig, einsamall Heilagur An-
de helgad þig?

Nei, heldur eru þesse Verk-
enn öllum Persoonunum sam-
eigenleg: Allar hafa skapað
mig, Allar hafa fránkvæmt End-
urlausnar Verkið, og Allar ha-
fa helgad mig.

Þvi tileinkast þæx hvort Verk styrir sig
heldur einre enn annari?

Það skiedur epter Tilviðsan
Guds Orða, þvíad sérhver
Personann hefur sig heldur í
einu enn öðru openberað.

A Endurlausnen og so ad tileinkast
öllum Persoonunum?

Jæ i vissann Maata, þo ei
hafa Holded uppæ sig tekið, nie
lided æ þvi Þjny og Dauda,
nema Sonurenn.

Eru þau innre Audfiennningarteifnen, og
so Sametgenleg öllum Persoonu-
um, eins og þau itre?

O Nei,

O Mey, þvi einginn gietur
Sonenn, nema Faderen, og
eingenn verdur getenn, nema
Sonuren, og eingenn er fram-
gængande, nema H. Ande.

Hvad margfalldur er saa Vilie Guds,
sem vier eigum ad þectia af
hans Orde?

Evofalldur:

Fyrst Rettelættis Vilie Guds,
sem oss er i Logmælsenu augly-
stur um það, hvad vier eigum
ad giora og fordast.

Þar næst, Naadar-vilie Guds,
auglystur i Evangelio, um það,
hvad vier eigum ad trua.

Hveriu vill Gud þæa fierdesles ad
vier truum?

Þessu, ad han hafe af stierre
Naad gefed oss sin Son i Daud-
ann, og ad han fyrergefe oss
Syndernar, vegna hans For-
þennu.

þennustu; og vilje hialpa oss,
sem ein ástúdlegur Fader i allre
Neyð allt inn i eilíft Líf. Joh.
3, 16. So elskade Gld Heimen,
ad hañ gaf ut sín eingieten Son,
til þess, ad aller þeir, sem á hañ
trua, fyrerfarest eige, heldur
ad þeir hafa eilíft Líf. Psalm.
91, 15. Hañ kallar til mín, þar
fyrer vil eg bænheyra hañ, eg
em hiað homum i Meyðne, eg
vil homum þadañ utrykja, og
hañ vegsamlegan giora.

Hvar verður berlega talad um þennan
Glds Willa?

Christur seger, það er Willie
Fodursens, sem mig sende, ad
hver hann truer á Sonenn, ha-
fe eilíft Líf, og eg mun uppve-
kja hann á essia Dege. Johan.
6, 40.

Ern margar Greiner Truar
Jaatningarennar?

Priar.

Þriðr.

Fyrsta Greinenn.

Um hvað handlar Fyrsta Grein
Truarjæfningarena?

Um Skopun og Vard-
veitslu allra hluta.

Hvernenn hljóðar Fyrsta
Greinenn?

Eg true æ GUD Föður
Almættugan, Skapara
Himna og Jafnar.

Hvað er GUD Fader?

Hann er sú fyrsta Pers-
sona GUDDOMNA, Skap-
are, Vardveitare og
Stjórnare allra hluta.

Hvar býr þú fallast þú Fyrsta Pers-
sona GUDDOMNA Fader?

Þvi þun hefur i fræ Ei-
liifu geted sinn Hiartans
Son vorn Lausnara.

Hvad er það, ad trua at Gud
Fodur?

Það er, ecke einasta ad
trua þvi, sem Guds Ord
seger um hans Personu,
Vilia, Verf og Velgior-
ninga, heildur og eiñeñ, ad
setia allt sitt Traust til hans
i Lijfe og Dauda.

Hvar fyrer tileinkast Skopuneñ
fierdeilis Fodurnum?

Þvi hañ er su Fyrsta
Personann, og so sem Upp-
spretta alls Guddomsens.

Þar næst, so Menn læ-
re heildur ad giora Greinar-
mun

mun Personana, med því
hinor hafa áunnur Keiser
merke, af hvorum þær kun-
na að þekkiast: Synenum
tileinkast Endurlausnenn;
Heilögum Anda Helgun-
enn.

Af hveriu fantu að vita, að
Gud sé almáttugur?

Því hann hefur skapað
Himen og Jörd af eingvu
Efne, og heildur öllum
Glutunum við Makt. Hebr.
1, 3. Hann ber alla Glute
með sinnu fróptuga Orði.

Því er þess so sierdeilislega gje-
ted, að Gud sé almáttugur?

So að vier sínum vissare
um það, hann giete hið það

öðs i allre Nend, ' og frels-
sad fra öllu Illu.

Mun hann og so hafa Bilia
til að hikaupa öðs?

O já, þess vegna kallast
hann og einnenn vor Fader,
að hann hefur fódurlegt
Hiarta til vor: Líka so sem
Faderen er Börnunum líkn-
samur, eins þá er Drottinn
miskunnsamur þeim, sem
hann ottast. Psalm. 103, 13.

Eru skapader hluter margslags?

Tvennslags: Synleger og
Ösynleger.

Hvoriet eru þeir Synilegu?

Himen og Jörd, og allt hvað
þar er inne.

Hvoriet eru þeir Ösynilegu?

Eing-

Einglarnar.

Eru Einglarnar margslags?

Evensslags : Gooder og
Bonder.

Hvoria kallar þu Gooda?

Þá, sem stödu stöðuger í
medsköpudu Rættlæte, og ecke
fiellu frá Blíðe; Hvar fyrir
þeir eru nú so stadfaster í því
hinu Gooda, að þeir kunna ecke
framar að falla.

Hvoria af Einglunum kallar þu
Bonda?

Þá, sem ecke stödu stöðuger
í medsköpudu Rættlæte og Hei-
lagleika; So sem er Dieful-
lenn, og aller hans Vrar: Þess
vegna varð þeim nidurkastad í
Helvíste, hvar þeir munu þijn-
ast um alla Eilífd.

Hvada Embætte hafa þeir gooduEingl-
arnar?

Þeirra Embætte er, að þjóna
Gude, lofa hann og vegsama; og
að hafa Siætslu og Umsöon að
öðr mönnunum, so vier hröpun
efi i Ölucku 2c.

Hvor er su þýparsta Guds syneleg
Stepna?

Madureñ.

Hvornenn var Madurenn i fyrstunne
Skapadur?

Hann var Skapadur eftir Guds
Mind og Lífing.

I hvortin var su Guds Mind og
Lífing innesfalenn?

Fyrst, var hun innesfalenn i
fullfömenne Þekkingu Guds, og
Gudlegra Gluta.

Þar næst, i Heilagleifanum
og Rættlætenu.

I þridia Máta, i Ödaudleg-
leifanum.

Mun þesse Guds Mind hafa ut þoli-
slast

flást þú Adam til þarís Epters
fomenda?

Nei, heildur forged þu
strax, sem hann fiell i Paradísi.

Fæðast þu aungver i Helmenn
Gude lífster?

Æ, aungver, þviad vier erum
aller af syndsamlegu Sæde
gietner, og fædustum Holid af
Holid.

Kanna menn nokurn Tjma ad fæ
aptur Guds Mind?

Jæ, Heilagur Ande tefur til
ad rietta þana vid aptur i
Skjrnenne, og síðann meir og
meir fyrer daglegann Bort og
Bídgang þess Nya Mánfens,
þiæ þeim truudu, allt þar til
þu i öðru Ljfe mun fullfomenn
verða.

Hvorier eru þeir hellstu Belgior-
ningar Guds Födurs þier
til Handa?

Hann hefur skapað mig,
veitt mier Dnd og Ljfkama,
Ekin og Skilningar-vit.

Hann hefur gefed mier
allt það gott, sem eg hese,
einkum það, sem mig mest
umvardar, sín elskulegann
Son Jesum Christum til
Endurlausnar.

Hann vidheldur mier,
og öllu því, sem hann hefur
gefed mier.

Hann veiter mier daglega
forþorgun, bæde fyrir
Saal og Ljff.

Hann vardveiter mig
frá Doflendum og allre
Slucku.

Hvar fyrir glætur hann þetta?

Hann

Hann gíorer það, af sin
ne Fodurlegre og Gudleg
re Goodgirnd og Missun,
æn allrar minnar Forþer-
ustu og Verðskuldunar.

Hvor er þijn Skýlda aptur ær
moot við Gild, fyrir alla
hans Velgiærninga?

Eg ær honum Lof og Þak-
er að gíora. Honum að
þiona og hlýðen að vera.

Munnur Greinen.

Um hvað hendlar Munnur Grein
Ervarjætningarennar?

Um Endurlausnena.

Hvernenn hlíðar þesse Grein?

Eg true ær Jesum Chri-
stum, Son hans eingetenn,
Drottenn vorn &c.

Hvad fyrer eið er JEsus.
Christus?

Hann er su Dinnur Pers-
sona Guddoomsens, Sannur
GUD, og Sannur
Madur.

Hvornen gietur þad vered, ad
JEsus Christur sie bæde
Guld og Madur?

Þad gietur so vered, ad
Gulds Sonur, svo annur
Persona Guddomsins, stie-
nidur i Liff Jomfru Ma-
riu, og toof þar uppæ sig
maðdomlega Rætturu fyr-
er H. Anda Berkan, og
fæddest svo af henne sann-
nur Gud og sannur madur.

Hvad er þad, ad trua æ JEsu
Christum Gulds Son?

Þad

Það er eðle einasta, að
trúa því, sem Glds Orð
seger, um hans Personu,
Bilia, Verk og Belgjör-
ninga, heildur og 2c.

Eru margar Nátturur Christi?

Evær, Guddoomleg og
Manndomleg.

Hvad meinar þu fyrir þá
Manndomlegu Nátturuna

Herrans Christi?

Hanns Sal og Lífama,
med öllum Eigenlegleikum
Saalar og Lífama.

Hvad meinar þu fyrir þá
Guddoomlegu?

Guddomlega Veru, med
Guddoomlegum Eigenleg-
leikum.

Af hverjum hefur Christur sína
Guddomlega Nátturu?

Uf Blíðe sínum Födur.
Er hann þá getenn eða Skap-
adur?

Hann er getenn, enn eðfe
skapadur?

Hvad nær skede það?

Syrer allar Alder, því
hann er Födurnum Sam-
eiliðfur, og hefur eðert
Upphaf.

Uf hvorium hefur Christur sína
Mannomlegu Nátturu?

Uf sinne Modur María.

Nær tók Christur uppá sig
Mannomlega Nátturu?

Í Tímanð Uppfíllingu,
þegar Heimuren hafde stad-
ed hier um síögur þúsund
Ar.

Er þessar tvær Nátturur
Chri:

Christi samteingdar sijn æ mille?

Jæ.

Hvornenn er þeirra Einingu bærð?

Hun er söddann eitt dæsam-
legt Guds Verk, sem geingur yf-
er allann mannlegan Skilning,
og eingenn Sameining naatt-
urlegra Sluta jafnast við hana.

Þvi so?

Þviad, þó Natturnar
Christi sjeu móg olískar sijn
æ mille, og hvor bihalde sijn-
num Eigenlegleikum, þá samt
eru þær þó fyrir utan allt inn-
byrðis sambland, edur Umbrei-
ting einnar í aðra, so naa-
kvænlega samteingdar í eiðre
Persoonu, að þær kunnu eðfe í
Daudanum að aðgreinast, hvor
fyrir og eiðenn að þeirra Sam-
eining mun og so bliífa Ora-
ðanleg að Eilíífu.

Er

Er Persoonan Christi ein eda
fleire?

Ein er Persoonan Chri-
sti, því ein er er Medalgæn-
gare mille Glds og Man-
na, Maduren Jesus Chri-
stus. I Timoth. 2. v. 5.

Ljka so sem Sæl og Ljfkame
er ein Madur, so er Christur
sannur Gld og sannur Madur,
ein Persoona.

Hvad þjlder Nafned Jesus?

Þad þjlder Frelsara, End-
urlausnara og Sæluhiælp-
ara.

A hvad miñer þig þetta
Nafn, Jesus?

Þad miñer mig æ alla
Christi Forþenustu Vel-
giörninga mier veitta.

Hverier

Hvorier eru þeir hans Vel-
giærningar?

Allt hvað hann gjorde og
leid, það gjorde hann og leid
mína vegna; hann var gieten,
og Fæddur mínna vegna;
hann var umfjoren og skjrd-
ur mínna vegna; hann upp-
fyllte Lögmaled mínna veg-
na; hann var freistadur,
viindur, hroðstryktur og
þyrnefriindur mínna vegna;
hann var froðfestur, deydd-
ur og graseñ mínna vegna;
Hann uppreið frá dauðum,
uppstie til Himna, og þetta
allt mínna vegna; Hann situr
til Fodursens hægre Hand-
ar, og bidur þrær mig
sinn Himneska Fodur o-af-
lætanlega. Hvor

Hvort er sá ædste af öllum þessum Belgjörningum, sem þier má hellst ganga til
Hiarta?

Sá, að hann með uthellingu síns heilaga Blóðs, og sínum saklausu Dauða og Pínu, betalade fyrir allar mínar Synder, og forlífkade mig við sinn Himneska Födur.

Hvornenn kattu Pína og Dauða eilífrar Personu að vera full-gilldur Betalingur fyrir allra Manna Synder, og forþena þar með eilíft Glæde?

Þviad þesse Persona, Christus, sem leid, var bæde Guld og Mádur, þar fyrir, so sem Guld er ómælanlegur og óendanlegur, so er og einn Verð og Viktugleike hans Pínu ómælanlegt, og óendanlegt, og hlaut þui að
gyllda

ghúda meir enn Synda Sekt
allra Manna.

Hefur þax GUD dæd fyrer þíjnar
Synder?

Ad víisu hefur hann pijnst og
dæd fyrer míjnar og alls Heim-
sens Synder.

Kantu ad bevijsa það af Guds Dæde?

Jax, því H. Ande seger, ad
Drottenn Díjrdarennar hafe
vered krossfestur, 1 Cor. 2. v. 8.

Hofundur Lífsiens Deyddur,
Act. 3. v. 15. GUDs Sonur ha-
fe giefed sig ut fyrer oss, Gal. 2.
v. 20. Og GUD hafe utvegad
Sofnudenenn med sínu Bloode,
Act. 20. v. 28.

GUD er ein Ande, hvornenn kunne
hann þax ad deya?

Þegar sagt verdur, ad GUD
hafe pijnst og dæd, meinast þax
med (so sem ardur er umgieted)
GUDs Sonur, sem bæde var
GUD

Gud og Maður; enn hann do-
eðke i sijnum Guddome, heldur
i sijnum Mannðome.

Jeg vil, að þú gíðer enn frekare Ut-
skifting af öllu þessu?

Saal og Líkame Guds So-
nar voru honum so eigennleg,
so sem mîer er mîjn Saal og mîjn
Líkame, þar fyrir, hvað hellst
hann leid að sinne Saalu og
Líkama, það leid öll hans Per-
sona, og reifnast því Pijnann
hans eins dymmet i Guds Aug-
lite, so sem stælf Natturnann svo
Guddomlega hefde hana lided,
því að baadar Natturnar
eru eins eigenlegar Christo.

Líka so sem sú Pijna, sem eg
lijd, er mîer eins eigenleg, og
reifnast mîer eins til, hvort held-
ur hun þvingar Saal edur Lî-
kama, so og líka var Christo svo
Pijna, sem hann leid að sijnum
Mannðomi, eins eigenleg, so sem
hann

hann hefde lided hana i sijnum
Guddome.

Hvor eru þai hellstu Rof til þess, að
sagt verður, að Guld hafi lided?

Þesse, að Personan Christur,
sem leid, var GULD, og hans
Personulegleife var Guddom-
legur.

Er Guld ekki drettvijs i því, að hann for-
dæmer Bantruada, fyrir hvorra
Synder Christur hefur ful-
lu betalat?

Ney: Þui þad hefur vered
so alhyktad i Raade heilagrar
Guddomsens Preiningar frá
Eilijfu, að þeir einir skyldu
niotande verda Lausnargjald-
sens, sem Christur Guds Son-
ur utlagde, er villdu tilreikna
sær hans Forþenustu með
Trúne.

Hvar til þena þier aller Christi
Belgiörningar?

Þeir þena mæ til End-
urlaus.

urlausnar og Sæluhælp-
ar.

Fræ þvíriu hefur Christur þig
endurleist og frelsað?

Fræ Syndunum, Böl-
van Logmælsens, Guds
Reiðe, Daudanum, Dief-
ulsens Balde, og eilífte
Þyrerdæmingu.

Hvada Gæde hefur hann þig
utvegad aptur að mot?

Guds Ræd, Þyrergefn-
ing Syndanna, Rættlæted,
H. Anda, Frid Samvit-
kunar, og eilíft Líf.

Med þvíriu hefur Christur
endurleist þig?

Eige med Gulle nie Synf-
re, heildur med sínu Hei-
laga og Þírmæta Blode,
og

og með sínum saklausu
Dauða og Pínu.

Til hvors hefur hann end-
urleist þig?

Eftir þess, að eg meige
lifa og láta sem Hóldur
vill, heldur að eg skule ve-
ra hans eiginleg Eign, þio-
na honum í Heilagleika og
Rettlæte, elska hann, losa
hann og vegsama, og up-
pá það, eg skule, eftir þetta
Líf, með honum lifa og
ríkja um alla Eilífd.

Hvada Nafn er það Christus?

Það er sama og Messías, og
þíðer so mikil sem Smurður.

Var Christus smurður?

Jaa. Psalm. 45. v. 8.

Eftir hvarre Natturunne var Chri-
stur smurður?

Eftir

Epter þeirre Māndomlegu.

Hvor smurde Christum?

Sæ þrifeine GUD.

Med hvortu var Christur smurdur?

Med Gledenar Bidsmiøre,
það er, med H. Anda. Act. 10.
v. 38.

Hvad odladest Christur med Smurn-
ingunne?

Alla Guddomsens Eigenn-
legleika.

Hvortier eru þeir Eigennlegleikar?

Almætted, Alvískann, Allstad-
ar Málægdenn, Lífsgunar
frapturen, Gudleg Tilbeidslun-
nar Dyrkun, Valded ad fyrer-
gefa Syndernar af eigenn
Myndugleika, Vald til ad dæ-
ma Lífendur og Dauda.

Til hvors odladest Christur Þessar
Gæfur, edur Guddomsens Eigennleg-
leika i Smurningunne?

So ad hann þess freptuglegar
epter, þaðum Mátturunum
fram.

fráskvæmde sitt Medalgengu
Embætte Mannsynenu til goda.

Er margfallt Embætte
Christi?

Þrefallt: Spæmannlegt,
Kennemannlegt, og Kong-
legt.

Í hveriu er það Spæmanns-
lega innefaled?

Það er innefaled í Ords-
sins Predikun, edur Openn-
beran þess himnesta Sam-
leika. Joh. I. v. 18.

Handtierar Christur sitt Spæmannlega
Embætte enn nú ox þessum
Dögum?

Jaa. Allt til Heimisins Enda
handtierar hann það fyrir sína
Þenara Kennemennena.

Í hveriu er það Kennemann-
lega Embættid innefaled?

Í

Í

I því, hann utslagde full-
komin Betaling fyrir al-
lar vorar Synder með sin-
ne saaru Kvöl og froð-
sens Dauda.

Var næst, því, að hann
bidur sinn Himneska Födur
fyrir oss óáflatanlega,
Rom. 8. v. 34.

I hverju er það Ropunglega
Embætted Christi inne-
fald?

I Stjórnan hans.
Máttar-riks, Ráðar-rij-
ks, og Dírdar-riks.

Staðboemer Christus sitt Medalgöngu
Embætte epter bændum Natu-
ranum?

Sjá.

Er Ríked Christi margfalt
Þrefaldt.

Mat

Máttar-ríkjed, Máðar-
ríkjed og Dírðar-ríkjed.

Hvad er Máttar-Ríkjed?

Það er völdugt Herra-
dæme og stíorn yfir öllum
hlutum æ Himne og Jör-
ðu.

Hvad er Máðar-Ríkjed-
Christi?

Það er máðarsamleg
Stíornan og Þarðveitsla
Christelegrar Kyrkju í þess-
um heime.

Syrer hvor Mæðel stædur
foddan?

Syrer Orðed og Sacra-
menten.

Med hvorin mote?

Christur so sem ein Völd-
ugur Kongur og Hófud

Safnadarens, lagar þú vor
efni Gudi til Dyrðar og
öf til Sæluhálspar.

Hvad gott hefur þú af þessare
Stjórnan?

Rettlæti, Frid og Fög-
nud í D. Anda, Rom. 14.
v. 17.

Hvad er Dyrðar-Ríked Christi?
Yferdrottinn allra velt-
valdra á Himnum.

Er Stand Christi margfallt?

Evsfallt.

Midurlægingar Stand, og
Upphafningar Stand.

Hvorre Nátturunnar Christi heirer til,
bæði Midurlægingar Standed og
Upphafningar Standed?

Þeirre Manndomlegu.

Nær birtadest Midurlægingar
Standed?

Ufyrstaflugnablífe Gietnad-
arins. Nær

Nær endadest þad?

Þegar hann varð lifande aptur i Gröfenne.

Þ hvortu var Midurlægingar Stand-
ed Christi innesaled?

Þ því, ad hann brukade ecke all-
tíð, og ad öllu leite, meðdeilda
Guddomsens Hættign, Helldur
líftelæfðade flælsan sig, tok upp at
sig Mind eins þions, gírddest
öðrum mönnum lífsur, og var
ad Hegdan fundenn sem Mad-
ur, Phil. 2. v. 7. 8.

Hvad meinar þu fyrer þæx Guddomsens
Hættign, sem Christur hielett síer
fræx ad bruka?

Fyrer hana meina eg Gud-
domsens Eigennlegleika, so sem
ad er, Almætted, Alvisskan, og
allstadar Nærveran.

Hvar fyrer gaf Christur sig i söddann
Midurlægingu?

Til þess, hann kynne ad lífda

og deha, og framkvæma so
Mannkynsins Endurlausn.

Hvar fyrer er Christur
dænn?

So ad hann frelsade oss
fræ þeim eilijfa Dauda.

Hvar fyrer er Christur grafen?

Fyrst, so ad þar af sæest,
ad hann være sannarlega
dænn.

Þar næst, ad hann helg-
ade vorar Grafer, með
viðkomu síns allra heilag-
asta Lijfama.

Þ. þridia mæta, so ad
hann græse með síer vorar
Synder.

Lað Christur leinge í Grofenne?

Fræ því æ Fostudags Kvell-
ded, skemmu fyrer Solarlag,
og þar til æ Þáskadags Morgu-
nenn

0 nen snemma, þá hann reis
upp frá Daudum.

3 Med þörum Ordum er talad um
? Aldurlægingar Standed Christi.
3 I Truarjæxningunne?

Med þessum sierdeilis.

? Þjindur under Pontio Pila-
to, frosfestur, deyddur og graf-
en.

a Nær byriadest Upphafningar, Stand-
ed Christi?

3 Þegar þad fyrri endadest.

3 Nær fullkomnadest þad?

3 Þegar han setteft til Fodur-
sens hægre Handar.

3 Svad mestast fyrer Upphafningar,
standid Christi?

3 Su vegsamlega Saatign, sem
hann ødlaðest, eptir Mann-dom-
enum, i sinne Upprisu og Upp-
stigning, med fullfomenne, og
ævarande Brufun allra Gud-
domsins Eigenlegleika.

Med hœrium Ordum er talad um Upp-
hafningarstanded Christi?

Þessum: Nidurstie hann til
Helvites, at þridia Dege, reis
hann upp frá Daudum, uppstie
hann til Himna, og situr til
Guds Fœdurs hægre Handar,
þadann er hann komande, að
dæma Lifendur og Dauda.

Nær stie Christur nidur til
Helvites?

Strax sem hann hafde
þyriad sitt Upphafningar
stand.

Til hvers stie Christur nidur
til Helvites?

Eðe til að liйда þar noð-
rar Kvaler, eða veriaft við
Diosfulenn: Helldur fyrst,
til að þrosa völdugum
Sigre, hfer Diosfenum og
synum Dvinum.

Þar

Þar næst, að auglýsa
sína einvalds Mætt yfir
Lífendum og Dáðum. Í
Þridia Maata, að skilfa þá
fordæmdu með Ögn Lög-
mælsens, og Fordæmingar-
ennar.

Hvad framkvæmda Christur eft-
ur sína Míðurstíging til
Helvítis?

Hann openberaðe sig líf-
ande frá Dáðum upprisen.

Er það víst, að Christur sé frá
Dáðum upprisen?

Jæ, það er ó-rassanlegur
Sannleike, því það hafa
vitnad og stadfest, bæði
GUD siðlsur, so og ein-
nen heilager Menn og Eing-
lar.

Framseigdu mier Vitnisburd þ.

Unda um Upprisu Christi?

Eingillenn sagde til
Kvennanna : hrædest ede;
þier leited ad þeim Kross-
festa Jesu af Nazareth,
hann er upprisin og er ede
hier. Og St. Paull seg-
er: Christiur er utgefenn
syrer vorar Synder, og
upprisen ofs til Rettleætis.

Þvort Gaan hofum vier af
Christi Upprisu?

Fyrst uppreis hann, so
ad hann auglyste ofs, ad
hann hefde fullkomin Sig-
ur unned, betalad syrer
vorar Synder, og utvegad
ofs þad sanna Rettleæte.

Þar næst, so ad hann
særde

færde oss i nylt sitt Kettlæ-
te (had er, alla sijna Forpen-
ustu Belgiørninga.)

I þridia mæta, so vier
i frapte hans Upprisu, upp-
rijsu andlega hier i Lijfe
og æ sijdasta Dege ur Gros-
unum til eilijfs Lijfs.

Var þad leinge sem Christur umgeckst,
ad ødru hvøriu, med sijnum Lære
svølnum epter þad han upp-
reis. fra Daudum?

I 40 Daga, þar til han upp-
stie til Himna.

Er Christur uppstigen til
Himna?

Jæ.

Hvar fyrer stie Christur upp
til Himna?

Fyrst, svo ad hann full-
komnade sitt Upphafningar
I 6 Stand,

Stand, med sinne Setu til
Fodursins hægre Handar.

Var næst, svo ad hann
upplýke fyrer oss þeirre
himnesku Paradíjs.

I þridia mæta, so ad
hann være vor Varnadar-
madur hica Fodurnum.

I Fiorda mæta svo ad
hann sende oss af Himnum
ofann H. Anda.

Hvada Himen er það, sem Christur
stie upp til?

Eðle er það nokkur Skapadur
sýnelegur eða talmarkadur Hi-
men, heldur er það Himen
GU's Almættes, allstadar nær-
veru og omælanlegrar Hatig-
nar.

Er þa Christur eðle frammar næ-
lægur hier á Jördunne?

San-

Sannarlega er hann hier
epter baadum Raatturun-
um personulega-naelægur,
þvi hann segest vera hica
ofð alla Daga, allt til Ver-
aldarennar Enda. Matth.
28. v. 20.

Hvad meinast fyrer hægre Hond-
Guds?

Disrdarsamleg Haatign, Makt
og Stiornan Glds, yfer øllum
Skopudum Skepnum.

Hvad merkest fyrer Setu Christi til
Glds hægre Handar?

Fullkomen og ævarande
Brukun disrdarsamlegrar
Glds Haatignar, Maktar og
Stiornunar yfer øllum Skopud-
um Skepnum.

Hvørre Raatturunne Christi tileinkast
þesse hans Seta til Fodursins
hægre Handar?

Þeirre Mannðomlegu, þvi
þu kunne að hefist og verða
Jöfn þeirre Guddomlegu, að
allri Makt, Hættign og Yfer-
Drottnan. Philipp. 2. v. 6.

Hvað Gagn hefur þú af Setu
Christi til Fæðursins hæg-
re Handar?

Eg hef þad Gagn af
þenne, að hann, sem völd-
ugur Drottinn og Höfund
Safnadarens, verndar mig
og frelsar frá öllum mínum
Övrum; Hann hlutast til
með mér, so sem sínum
andlegum Lim, að eflast í
öllu Góðu, og gíorer mig
um síðer eilíflega sælu-
holpeni.

Þu Christur koma neðurn Tí-
ma áttur til vor af Himne?

Ja

Ja, hann mun koma á
síðasta Dege bersýnelega í
Manndoomlegre Ásýnd,
med stærstu Mætt, Dýrd og
Hættign, að dæma alla menn
Lífis og Lífna.

Hvar mun hann þá open-
berast?

Í Skíjum Himens.

Mun hann koma einsamall til
Domsins?

Nei! heildur munu aller Hei-
lager Einglar med honum ko-
ma.

Þórnenn mun það tilganga um Do-
menn á síðasta Deige?

Fyrst, mun sá Þríjeine Gild,
fyrir Raustu og Verkan, Drot-
tens vors Íesu Christi, uppvækja
alla Mennt af Dæda, og giera
þá, sem þá verða Lífande, á
eina Augnablífe umskiptelega.

Þar

Þar nærst, mun þor Endurs
lausnare uti enda sína Eingla,
til að samansafna öllum mönnum
syrer sig, ur fjörum aattum
Heimsins, og aðgreina so þá
vöndu frá þeim göddu, setjande
þá göddu síer til hægri Handar,
en hina til vinstre.

Í þrjú máta, mun hann
uppségja Dömen, fyrst yfer
þeim Gudhræddu til hægri
Handar soleides: komer þier bles-
sader míns Föðurs, &c.

Þar nærst, mun hann segja
til þeirra ógudlegu, fared frá
míer þólvader í eilífð ELD &c.

Gietur þu af þínum eigen
Kreptum orðed niótande

Jesu Christi Bel-
giörninga?

O Rey.

Hvernenn fantu þá að
hjálpast?

Hei

Heilagur Ande styrker
mig þar til.

Hvar er talad um söddan í
Fræðunum?

Þ þridiu Greinene.

Þridia Greinin.

Um hvað höndlar þridia
Greinen?

1. Um S. Anda, hans
Verk og Verkiorn-
inga.

2. Um Eristelega Kyr-
ku.

3. Um Fyrirgefning
Syndanna.

4. Um Hóldsins Upp-
risu.

5. Um eilíft Líf.

Leska

Þessu mætt Upphæfð æt þridiu
Greinene?

Eg Erue æt Heilagann
Anda, og að þi 2c.

Hvæð er það, að trua æt þ.
Anda?

Það er eðle einasta, að
trua þvi, sem Guds Orð
seger, um hans Persoonu,
Vilia, Verð og Velgiörn-
inga, heildur og einnenn
að setia allt sitt Traust til
hans bæðe i Lífse og Dæða.

Hvæð fyrer ein er Heilagur
Ande?

Hann er svo þridia Pers-
sona Guddoomsens, ein-
rar og hinnar somu Veru,
Mættar, og Dyrðar með
Fædur og Syni; fram-
gangan-

gangande af þeim bædum.
Bevijsadu það, að Heil. Ande
framgænge af Fodurnum?

Christur seger, þegar
sæ Huggariñ kemur, hvorn
eg mun senda yður af mǫnnum
um Fodur, Sannleiksens
Ande, sem af Fodurnum
framngeingur.

Bevijsadu það, að H. Ande fram-
gænge af Synnum?

H. Ande kallast Ande Munn
Christi, og Ande Bara Christi,
og þegar Christur gaf Postulun-
um H. Anda, blicð hann að þá;
þar fyrir er það víst, að Hei-
lagur Ande er af Christo fram-
gængande.

Hvar forer kallast þið þriðja Persona
Guddomins fjerdælislega

Ande?

Fyrst og fremst af því, að
hún

hun i o-utskjranlegann Maata,
verdur blafsinn af Fodur og
Synne.

Þar næst, af því, hun er ein
Andleg Vera.

I þridia Maata, af því, hun
verkar andlegar Hræringar i
Hiortum Mannanna.

Hvar fyrir kallast Ande Guds
Heilagur?

Fyrst af því, hann er veru-
lega Heilagur.

Þar næst, þess vegna, að hann
er Hofundur þess retta Heilag-
leifa, og gíorer alla Truada hei-
laga.

Hvorier eru þeir hellstu Vel-
giørningar Heilags Anda,
sem hann hefur veitt
þier?

Hann hefur kallad mig
ur Ríjke Diosulsins og i
Ríjfed Christi.

Hvad

Hvad meinar þu fyrer Ríjke
Diofulsins?

Skadlega Synða Ydiu,
i Reidennar Stande.

Er Stand Mannsins margfallt?
Fersfallt.

1. Fullkomlegleikans Stand;
fyrer Falled.

2. Yfertrodslunnar og Reid-
ennar Stand, epter Falled.

3. Bidriettingarennar Stand
fyrer Truna at JESUM
Christum.

4. Dijsdarennar, ellegar For-
dæmingarinnar, Stand ept-
er þetta Lífs.

Hvada Ríjke Christi er það, i
hvört H. Ande hefur þig
fallað?

Það er fyrst Ræðarríks-
ed hans hier i Heime, og
síðan Dijsdar-Ríksed ann-
ars Heims.

3 Hveriu er Kollun H. Anda
innefalenn?

Hun er innefalenn í gíæ-
sturíku Tilbode, og innvor-
tis Hæringu, til að gíora
Íðran, og trúa æ Ísum
Christum.

Hvada Medal brukar H. Ande
til að kalla Mannenn?

Gudspíallanna Kiennin-
gu, edur Predífun Evange-
líi.

Hveriar eru fleire Belgíorder H.
Anda, sem hann hefur veitt
þíer og veiter?

Hann hefur endursædt
míg.

Hann hefur upplýst mig
með sínum Aftgíofum.

Hann helgar mig.

Hann

Hann viðheldur mier í
Trunne.

Hann fyrergefur mier
daglega Syndernar.

Hann veiter mier Hugg-
un og þolenmæde í Mót-
lætnu.

Hann mun uppvefja mig
af Dauda, og gefa mier
eilíft Líf.

Hvortenn er talad um þetta í Truvar-
jættningunne?

Heldur hefur S. Ande mig
fyrir Guldspíallanna Ríenning,
fallad og upplýst með sínum
Ástgisfum, helgad mig og við-
halded í rettre Tru, &c.

Í hvortu er Endursæðingenn
innefalenn?

Upplýsingu Skilning-
jens, og Gíof Truarennar.

Hvad

Hvad gott hefur þu af Trunne,
sem H. Ande hefur þier
gefed?

Med henni tek eg Chri-
stum til minn og hans
Rettlæte.

Hvad meinast þu fyrer Christi
Rettlæte?

Hans Dyrmtu Forþen-
ustu, það er, allt hvad hann
giorde og leid.

Til hvors vilstu odlast Christi
Rettlæte?

Eg vil bera það framm fyrer
Drottesn i minnu Hiarta, so sem
Betaling fyrer minnar Synder,
til ad stilla hans Reide. Jeg
vil hafa það og einen mier til
Forsvars at mote Aflogun Dof-
alsens, Logmælsens, og sialf-
rar minnar Samvisku.

Hvornenn kann Christi Rettlæte ad
berða þig til Forsvars?

Þvi allt hvað hann giorde og
leid, það giorde hann og leid
minna vegna, hans Rettlæte
er fullkomen Betalingur fyrir
allar mínar Synder.

Verdur þu þá rettlaatur fyr-
er Christi Rettlæte?

Já.

Í hvörtu er þinn Rettlæting
innesalen?

Í Fyrergesningu Synd-
anna, og Tíleinkan Chri-
sti Rettlætis.

Kantu að bevísa það út af Guds
Orde, að Christur heyre þier
til með sinnu Rett-
læte?

O já; Þvi Postulenn
bottar, að Christur sie
giordur oss af GUDÉ til
Vísdoms, Rettlætis, Helg-
unar

unar og Endurlausnar i
Corinth. 1, 13. Og siðalfur
Endurlausnarenn seget;
So elskade Gud Heimen,
ad hann gaf ut sinn Ein-
getenn Son, uppá þad
aller þeir, sem á hann trua,
fortapest eðe, heildur hafa
eiliðst Líf. Joh. 3, 16.

Hvad utheimtest af þier til þess,
ad þu kunner ad verða rett-
latur og sæluholpen?

Sonn Ydran og Tru á
Jesum Christum.

Eru mærgar Partar Truarennar?
Þriir.

Hvor er sá Fyrste?

Rettt Þekking á Gude, og
hans Daseindum.

Hvor er annar?

Samsinningen, ad halda þad
allt

allt satt að vera, sem Gud kveður
öf í sínu Orði.

Hvor er sá þridi?

Síðast Trunadar: traustad
til Guds, um Fyrirgefningu
Syndanna, vegna Christi For-
þenustu.

Er þeir allir rett-truadur, sem jöfna
foddan Tru með Manninum?

Nei: Þvi þar gefast marg-
er Hrafnarar, sem nælgast
Gud með Bönunum, enn þeir-
ra Hiarta er þar langt frá.
Esa. 29, 13.

Hvornenn kann-eg þá að vita, hvort
eir er rett-truadur?

Sá sem jartar þá rettu Tru
með Manninum, og lifir eftir
Guds Orða Reglu, hann er að
mínum Dome rett-truadur, því
vondt Trú kann ekki að vera goda
Þvort. Matth. 7, 18.

Hvad gíörer H. Ande, þegar hann
upplofer Mannen?

Hann fræder hann i sælu-
hialplegre Þekkingu Guds Or-
ða, og pryðer með sínum Aft-
gjöfum.

Hvortar eru þær bestu Aftgjafir

H. Anda?

Það er Truen og hennar A-
verter, so sem er Ríðrleika, Hög-
værd, Lítelæte, Þólenmæde,
Bænæfne, Miskunfeme, og
aðrar þviljfar Dygder og
Dæðer.

Hvæð meinaf fyrer Helgun H. Anda?

(Allar Mæðar Þelgiorder H.
Anda kallast að sonu Helgun, en)
Fyrer hana meinaf fier-
deiliðlega andleg Endur-
nyung Mannsens.

I hvortu er þinn Endurnyung
innesalenn.

Hun er, Fyrst, innesaleñ
i dagleare Deydingu þess
gamla Mannsens. Þar

Var næst, i Lijfsgun þess
nna Mannsens.

Hvad er það, að deyða þann gamla
Mannenn?

Það er, að aðtra sér siðalfum
daglega, í því, að huxa, tala og
giera það, sem illt er.

Hvad er að lifsga þann Nna Mannen.

Það er að leggja allt Kapp
a, að vara og þroast ætíð
meir og meir í öllum Dygdum
og Dædum allt til Lifeloka.

Þetta eru Verð eins trúads Mans,
þórnenn tileinkast þau þá

Heilögum Anda?

Heilagur Ande er Hefundur
að þessum Verðum, og hialpar
Mannenum og so til að fram-
kvæma þau.

Nær byriade H. Ande fyrst að auðsp-
na þier sína Velgjörninga?

3 Skjirnenne.

Helldur hann so daglega afrafi i
þvi að hialpa þier?

O Jax; þviad, fyrer Orded
og Kvoldmaaltið Jesu Christi,
nærer hann andlegt Ljif minnar
Sælar; og so opt sem eg fell i
daudlegar Synder, kallar hann
mig myskunsamlega aptur til
Maadareñar, og gefur mier sañ-
ndrande Hiarta: Hialpar mier
so til ad umfadmá Christi Rett-
læte med Truñe, og ad lifa þar
epter i Endurnyungu Ljifdagaña.

Hvornenn ferdu ad umfadmá Chri-
sti Rettlæte?

Jeg true þvi, ad Christur ha-
fe fyrer mig lided, og reikna al-
la hans Forþenustu minna; trei-
ste so Gude Efunarlaust til þess,
ad hann af Maad sinne, gefe
mier það allt þviðtt vegna henn-
ar, sem eg hese henum æ mo-
te broted, og ad hann giore mig
einnen niotande allra þeirra
Gæða, sem Christur hefur mier
med sinne Þjinnu og Dauda
ntvegad. Hvad

Hvad er það, sem menn kalla Friðvilja?

Það er fróptugt Siðalsfræðe, að giera eitt heildur enn annað, item, að giera og giera eðfe, það sem hugskoted tilvijsar, og er i Mannsens Balde.

Hvar ær soddan Friðvilie Mannsens heima?

Hann ær fyrst heima i nátturlegum Efnum, so sem að vafa og sofa, sitia og standa, eta og drecta.

Þar næst, i veraldlegum Utrettingum og Husstiornar Umsýslan; so sem, að kaupa og selia, heya Stríð og halda Doma; lifa i Einliðse, og innganga Hionaband.

I þridia mæta, ær hann heima i mörpum síðferdis Hættum; So sem, að lifa skíðanlega, vera goodviken vid Naunung-

an, meida hann ecke; og þar
þvert á móte, að liuga og stela,
fremja Saurliðnað, og þvi um-
líkt.

Þi fiorda máta, á Friðvilien
heima í itre Heilagleikars að-
hofnum, so sem, að sækja Mes-
su, vera við Tíðer, heyta, lesa,
og ihuga Guds Ord af eigen-
legre Fílsn og Nátturunnar
Innbæstre.

Mun það og so í Balde og Friðvilia
þess, sem er vantruadur, að snúa síer til
Drottens; gjöra sanna Þðran, trúa á
Jesum Christum; áfalla Gud í Anda
og Gæileika; forakta þessa heims
Dælate; og stunda eptir
eilífu Lífe?

O ney: Þvi vier erum ecke
hæfeleger af oss síalfum noctud
gott að þeinkia, so sem af oss
síalfum til, helldur hvað vier
megnum, það er af Gude 2Cor.
3, v. 5. Gud er sá, sem verkar
í oss

i ojs bæde Villian og Maatten,
Phil. 2, 13.

Er þvi eins hattuð um Vanmaatt Frij-
villians hica truudum, og vantruudum
i andlegum Efnum?

Nei; Þvi Frijvillien er laangt-
um meire hica truudum en van-
truudum, so ad truadur Madur
hefur Siælfræde og Krapta,
jafnvel i andlegum Efnum, fram-
yfer þan vantruada, ad æfa sig
i Dygdum, og hallda æfram i
Gudræknenne, en soddan krap-
ta til hins goda hefur hann ei af
Maatturunne, heldur af Mæd-
enne.

Um hvad ertu skyldugur Heil.
Anda fyrir hans Aftatafer
og Belgjörninga?

Um Elfu, Glydne og
Þaflæte.

Hvad er Christeleg Kyrkia?

Hun er Söfnudur Bluds
Barna í þessum Heime,
sem hallda við hreinan lær-
dom Evangelii, og bruka
Sacramenten rettelega.

Hvornenn kann Christeleg Kirkja að
fallast Heilög, þar aller Menn eru
synduger í þessu Lífi?

Heilög fallast hun þess vegna;
að þeir Gudhræddu, sem í henne-
lífa, eru íklædder Christi Hei-
lagleika og Rættlæte fyrir Truna,
og syna að sler gott og skífan-
legt Framferde.

Hvar fyrir fallast Christeleg Kirkja
almennileg?

Þviad vor Herra hefur bód-
ed, að Evangelium skulde pre-
dikast almennilega fyrir öllum
Mönnum; og hans Christne
er og so utbreidd um allan Heim-
en.

Hvornæn fundurdeilest Christeleg
Kyrkja?

Fyrst, er aunnur stríðande
hier æ Jordunne, aunnur
Sigre hrosande æ Himnum.

Þar næst, er aunnur syne-
leg i þessum Heime, aunnur
Osyneleg.

Bid hvorn heildur svo Bardaga, sem
stríðer hier æ Jordunne?

Bid Diefulenn, Hólded, og
Heimen.

Hvad meinar þu fyrer þæx Synelegu
Christi Kyrkju?

Sambland afillum Mennum
og godum, sem iæta somu
Tru og brufa somu Sacramen-
ta, epter Guds Orða Hliodan.

Hvad meinar þu fyrer þæx Osynelegu
Guds Christne hier i Heime?

Alla riett-truada, edur Sam-
neite Heilagra, hvorra inn-
vortis Hiartagalag einge. sier u-

tañ GUD alleina, því hann þect-
er sjína. 2 Timoth. 2, v. 19.

Hvar fyrir kallast Christeleg Kyrkja
Samneite Helligra?

Þess vegna, að Ljfska so sem
þar er stöðug Samteinging og
Eining að millu allra Ljfskam-
ans Lima, so eru og aller Ri-
ett-truader eitt i Christo, þo þeir
fleu længt hvor frá öðrum: Þeir
hafa eina Tru, eina Skjrn, og
einn GUD: Þeir bidia hvorier
fyrir öðrum og hafa, hvor með
öðrum Epterslængan til eilífs
Ljfs.

Hvor eru þau rettu Audkenningar
Teikn Christelegrar Kyrkju?

1. Hrein og klar Predikun
Glds Orða.
2. Sacramentanna retteleg
Handtíering.

Hvor er Hofud Christelegrar Kyrkju?

JESUS CHRISTUS er Hofud
Safn

Safnadarens; enn allar Riett-
truader eru Límerner.

Hvort er það Medal, sem H. Ande hefst
brúkar, til að hughreista Guds Börn,
sem vita sig hafa sýgt Guld með
sijnum Alfbrotum?

Fyrirgefning Syndanna.

Truer þu, að Guld fyrirgefse
þíær þíær Synder?

Jæ; því true eg, að so
opt sem eg gíore Ydran, og
bíð. GULD andmíuflega að
Fyrirgefse míær míær
Synder, vegna Forþenu-
stunnar Jesu Christi, þæ
fyrirgefur hann míær þær.

Þarstu opt að bíðia GULD um
Fyrirgefning þíanna Synða?

O Jæ, daglega, og opt
æ hvöríum Dege, þvíad
G 7 eg

eg syndga o' aflætanlega bæ-
de hid innra og itra.

Beviisadu það af Orde Drott-
ens, að GUD vilie fyrergefa
þeir allar þínar Synder?

Postulenn seger: Þessum
Christo bera aller Spæ-
menn Witne, að fyrer hans
Nafu fæe þeir aller Synd-
anna Fyrergefning, sem æ
hann trua. Act. 10, 43.

Fæ þeir veiströadu einen Fyr-
ergefning Syndanna hia
Gude vegna Christi?

S jaa: Þviad GUD vill
ey sundurbriota þann mar-
da Reyrleggenn, og ey ut-
slæfa þann riufanda Hor-
fveifenn. Matth. 12, 20.

Hvad

Þvad utheimtest af Mannenum
til þess, ad hann fæe Fyrer-
gefning Syndanna
híaa Gude?

Sønn Ydran, og elsku-
fullt Trunadar-Traust til
hans, ad hann vilie Synd-
ernar fyrergefa, vegna For-
þenustu síns Sonar.

Þvornen er það mögulegt, ad Gud
virde svo mikels Truna, ad hann veg-
na þennar fyrergefe Mannenum
Syndernar?

Truen i Sjaalfre sier, er ei-
ge þess verdug, því hun er opt
veik og lafinn, sem ein marenn
Reyr, heildur það, sem hun
umfadrar, sem er Christur med
allre sinne Forþenustu. Af því,
ad Truenn er so sem Meda edur
hend, sem tekur til sín þaa dyr-
mætu Guds Olmusu, Christum,
þar fyrer tileinkast henne sáa
Krap.

Kraptur, sem Rættlæte vors
Lausnara hefur i sier.

Hvad knist þæ Gud til þess, ad
fyrergefa Syndernar?

Hans siæls Miskun-
some, og Jesu Christi For-
þenusta og Fyrerbøn.

Hvad þarf ad bidia Gud so þraalega
um Fyrergefning Syndanna, er það
ekke nog, ad giora það seinast under
það maður deyir, og sœ so kvitt-
un uppœ allt i einu?

Sœ er manna heimskastur,
sem slær þvi œ frest, ad bidia
um Fyrergefning sinna Syn-
da, þvi so leinge er Gud honum
reidur, og Oluckan hængande
Yfer hans Hefde; Þar med veit
eingenn, œ hverre Stund
Daudin fañ ad svipta honum
i burtu, og ef hann deyir okvittur
vid Gud, um Syndernar, þæ
er

er hans Sæla strax i Kvælu-
m, hvadan engar Endur-
lausnar er von.

Hvad er Daudenn?

Daudenn er Adskilnadur Sæl-
ar og Lífkama, sem skedur veg-
na Syndanna, þui Verðlaun
Syndarennar er Dauden. Rom. 9

Hvad verður af Lífkamanum,
þegar Dáðuren deyir?

Hann hlífur til Járð-
arennar, af hvort hann
var i fyrstunne skapadur.

Hvad verður af Sælunne?

Sæler þeirra Gudhræð-
du verða færðar af Eing-
lum Guds i eilífa Sælu,
enn Sæler ogudlegra fá-
ra til Helvísteð.

Hvernenn mun fara um þinn
Lífkama i Jorðunne?

Hann

Hann mun rotna, og
verða að Drupte.

Verður hann þeirre Forrotnan
leinge underorpen?

Allt til Domadags.

Hvad mun þá skie?

Þá mun minn Endur-
lausnare. uppvefja minn
Lifkama af Gröfenne, og
samteingia honum aptur
Eðlena.

Bevísadur það af Guds Orde,
að bæði þu, og aller Menn
adrer, mune upprijsa
á síðasta Dege?

Síðfur Christur seger:
Ew stund mun koma, að
aller þeir, sem í Gröfunum
liggia, munu heyrast Raust
Mannsens Sonar, og mu-

nu þeir, sem gott hafa giört,
frammgænga til Líffs
Upprisu, og þeir, sem illt
hafa giört, til Dóms
Upprisu. Joh. 5, 28. 29.

Færdu í Upprisunne aptur þann sama
Lífama, sem þú hefur hiet hafi?

Jaa.

Verdur hann þá eins á sig kómen,
og hann er nú?

Nei; Hann verður forslár-
adur, eins og Lífama míns
Endurlausnara JESU Christi,
Phil. 3, 21.

Í hverju mun Forsæld eilífs
Lífs verða innefalenn?

Fyrst mun hun verða
innefalenn í ununar-
samlegre Sion Guds um alla
eilífd.

Þar næst, í því, að fæ
ad

ad niota synilegrar og hinn-
ar allra sætustu nælægðar
Jesu Christi.

Í þriðja mæta, mun
hún verða innefaleinn í ly-
stelegustu Umgeingne með
Guds Einglum og Utvöld-
um Mönnum um alla Ei-
slifð.

Í fjórða mæta, í dýrd-
arsamlegum Gæsum og
Gæðum Sælar og Líf-
ma.

Hvort Gæsum og Gæðum mun þæ-
Sælen þrygð verða?

Hún mun verða fullkomin,
bæði að Skilningnum, í því, að
þekkja Gud, so og einn Viljan-
um, í því að elska Gud.

Hvort mun þinn forklarað Líf-
ma verða að sig komin í
... eilífu Lífse?

Sam

Hann mun verða andlegur,
o-daðlegur, og liðmandi.

Kunna menn að fá nokkurn Smeið af
Farsæld elliðs Lífs í þessu Lífi?

Jat.

Hvernenn fædur það?

Þegar vier þekkið GUD af
hans Orði, og endurnærustum
af hans Miskunsemi í Christo
Jesu, og formerkjum so Hug-
svolun H. Anda í allsins Mót-
læti.

Ertu so fullkominu i Trunne um allt
þetta sem þu villst, og þu
alt að vera?

O nei: Langt Fjarre.

Hvæð villtu þá til gjöra, so þín Trú
eðst, og þu fullkominare verðst?

Eg vil biðja GUD þar um
o-aflatanlega.

Hvort er það besta Bænar-Form, sem
þu villst þá til biðja?

Fader Vor.

Drot.

Drottinleg Bæn.

Fader Vor, þu sem
ert æ Hinnun.

Hvad er þad?

Þad er:

GUD vill her med til-
leida oss og locfa, ad vier
triva skulum, ad hann sie
vor rettelegur Fader, og
vier hans sannarleg Børn,
so ad vier þess helldur med
fullu. Ervoadar = trauste
meigum hann bidia, so sem
þaa good Børn bidia sinn
elstkulegann Fodur.

Fyrsta Bæn.

Helgest þitt Nafn.

Hvad

Had er had?

Had er:

GUDS Nafr er sannar-
lega i siðlfu síer heilag,
þoo vier bidium þess efte,
enn vier bidium i þessare
Bæn, að það einnen helg-
est her með oss.

Hvornenn skedur það?

Nær GUDS Ord kenneft
rettelega og hreinlega, og
vier epter því lífum heilag-
lega, so sem GUDS Børn-
um hæfer: Þar til hiálpe
oss vor elskulege Fader á
Himnum; En hvor sem
ódruggis kenneft, eda lífer,
enn Guds Ord biður, sá
þauhelgar GUDS Nafr á
medal

medal vor; þar frá varð
veitit oss vor elskulege him-
neske Fader.

Minur Bæn.

Tilfome þitt Ríke.

Hvad er það?

Það er:

Guds Ríke kemur að
sonnu að vortar Bænar,
af síðustu sýn til, þó við
þíðum þess eðle, enn við
þíðum í þessare Bæn, að
það einnig kome til vor.

Hvernig stendur það?

Nær vor himneskur Fad-
er gefur oss sinn Heilaga
Anda, sá oss veitir þá
Ráð, að við tröum hans
Heilaga Orð, lífum heil-
aglega,

aglega, hler stundlega, enn
annars Heims eilíflega.

Þridia Bæn.

Verde þinn Vilie, so æðor-
du, sem æ Himne.

Hvad er það?

Það er:

GUDS godur og nædug-
ur Vilie verdur, þó vier
bidium þess eðfe, enn vier
bidium i þessare Bæn, að
hans Vilie verðe æ meðal
vor.

Hvornen stædur það?

Nær, GUD onyter og
hindrar öll ill Ræd og
vondan Vilia þeirra, sem
þvi vallda, að GUDS Ráfn
vanhelgast, og hans Ríste
S nær

næer ey til vor ad Roma,
so sem er Diefullenn, Heim-
urenn, og vor holldegur
Bilie, heildur styrker hann
ofð og støduga gíorer i sín-
um Ordum og i Trunne,
allt til vorra Ufeloða;
þetta er hans myskunsam-
ur og godur Bilie.

Þiorda Bæn

Gef ofð i Dag vort dag-
legt Braud.

Hvad er það?

Það er:

GUD gefur, ad sonnu
daglegt Braud, jafnvel
vondum monnum, þo vief
bidjum þessæ ecðe, enn vief
bidjum i þessære Bæn, ad
hann

hann læte ofþ vort daglegt
Braud vidurfenna, og með
Þaðlæte til vor medtaka.

Hvad kallast daglegt Braud?

Það er allt það, sem
naudsynlegt er til þessara
Lífs: Viargar: sem er; Nat-
ur og Dryður, Klæde og
Skæde, Hus og Heimele,
Tödur og Eingiar, Kvif-
fenadur, Gots og Þening-
ar, god Eignkvinna, hljód-
en Börn, dygt Þoonustu-
fóolk, truer og fromer Þf-
ermenn, god Almugans
Stiorn, hagstæd Bedræt-
ta, Fridur, Heilbrigde,
Sidseme, Heidur, goder
Viner, trúfaster Ræungar,
og allt annað þessu líft.

Fjunta Bæn.

Og fyrergef oss vorar
Skulder, so sem vier
fyrergefum vorum Skul-
du-nautum.

Hvad er það ?

Það er:

Bier biðium i þessare
Bæn, að Fader vor Himn-
eskur, vilie ey ælsta vorar
Synder, so hann fyrir þeir-
ra Skuld vilie ey veita oss
vora Bæn, þvíad vier erum
allra þeirra Gluta omafleg-
er, sem vier umbiðium, hóf-
um og eige helldur það for-
skuldað, helldur að hann
villde oss það allt fyrirgefa,
fyrir sína eigenlega Náð,
þviad

þviad daglega syndgum
vier, og forþenum eðert
annad enn Straff; so vil-
um vier og einnen þar i mot
fyrergesa af Hiarta, þeim
sem oss i mote bríota, enn
giora þeim gott, sem við
oss misgiora.

Siotta Bæn.

Eige leid þu oss i Freistne.

Hvad er það ?

Það er:

GUD freistar að sonnu
einfis Manns, enn vier
bidium i þessare Bæn, að
GUD vilie vernda oss og
varðvita frá Andskotans,
Heimsens og Hóldsens
H 3 Viel-

Stetum, so en þropum vier,
styrer þeirra Tilteiging, i
Bantru, Orvænting, edur
adrar Stor-Synder og Lø-
stu, og þo vier freistunst af
öllu þessu, þæ læte hañ oss
um sijder meiga yfervinna,
og Sigrenum hallda.

Siounda Bæn.

Helldur frelsa oss fræ Illu.

Hvad er það?

Það er:

Hier bidium vier alls i
einu i þessare Bæn, ad Fader
vor Himneffur vilie frelsa
oss fræ öllu illu til Lifis og
Sælar, og ad siðustu, þæ
vor Dauda Stund er kom-
enn, gefe hann oss godañ
Afgæng,

Afgæng, og miskunsamlega
take hann oss af þessum
Eymdardal, til sín i Him-
na-Ríke.

A M E N.

Hvad er þad?

Þad er, ad eg skal vera
fullviss uppá þad, ad þessar
vorar Bæner síu vorum
himneska Födur þaðnæme-
legar, og af honum heyrð
ar, því hann hefur síðlfur
skipað oss, ad vier skulldum
med þessum hætte bidia, og
hefur lofað, ad hann villde
oss bænhetra. Amen, A-
men. Þad er: Já, sañar-
lega, þad skal so vera.

Hvar fyrer kallast Fader Vor;
Drottenleg Bæn?

Þviad siðlsfur Drotten
vor JEsus Christur, hefur
hana samsett.

Er Fader Vor merkelegre Bæn,
enn adrar Bæner?

Þiist er hun merkelegre, þar
fyrer skildu menn hafa hana yf-
er, sem optast, med hiartanlegre
Undaætt, og enda med henne all-
tíð sínar Bænagiörðer.

Enn meiga menn þæ eðe og so bidia
GUD med öðrum Bænar-Ördum, enn
heim, sem Standa i Fader Vor?

Gannarlega meiga þeir það,
nær þau eru sömu Meiningar,
og epter hennar Forme-ölgud,
þvi það hefur so vered Venia i
Christelegre Kyrkju alla Daga.
Hvad er það sem oss mætt best æðsi-
sa til þess, ad bidia GUD?

Fyrst það, ad GUD hefur oss
það allviðda boded, Ps. 5. v. 15.

Þar

Þar næst, erum vier heilmorg-
um Eyndum underorpner, og
þursum þvi so maras vid, bæde
i andlegann og lífsamlegann
Matta.

I þridia matta, meigum vier
vita það fyrir viðst, ad GUD
bænheyrer oss, epter sínu Lof-
orde, ef vier bidium hann ret-
telega. Ps. 145. v. 18. 19.

I fiorda Matta, er það Efne
til hinnar mestu O-giæfu, bæde i
andlegum og lífsamlegum sök-
um, ad forsoma Bænena.

I fimta Matta, hefum vier
Dæmi síaulfs Christi, og allra
Heilagra, ad þeir hafa yduglega
beded.

I Siotta Matta, færir Bæn-
en med sér o-utseganlegar Nyt-
semder.

Frámteldu mier noðrar þær
hellstu Nytsemder Bæn-
arennar?

Éa sem bidur GUD
nduglega.

Hann auðsynir Guði þæ
þægelegustu Dyrkun og
þionustu.

Hann ódlast rífkuglega
Þbud h Anda.

Hann fríast frá höld-
legu Andvaraleise, og
margskins Syndu Ólufu.

Hann kemst í meiri Skiln-
ing um Guds Vilja og heim-
uglegan Viðdom.

Hann eflist í Trúne, Ríæ-
leifanum, Þolinmæðenne,
Auðmíktenne, og öllum
göðum Dýgdum.

Hann ódlast Sigur í öll-
um Freistingum, sem Dýf-
ullenn,

ullenn, Hólfed og Heim-
urenn plægar hann með.

Hann verður Gudi, og
GUD honum innlífsadur,
hvar fyrer og einnen, að
Drotten bænhæfir hann
giarnan, so sem sín hand-
geingen Vin.

Er Bænen margföld?
Jesföld. Ummbeidne-
Afbeidne: Fyrerbeidne: og
Þakargjörd. 1 Tim. 2. v. 1.

Hvern eiga Menn að bidia?
GUD Födur, GUDS Son,
Jesum Christum, og GUD
H. Anda.

Um hvað eiga Menn að bidia?
Þeir eiga, epter GUDS
Orð, og Dæmum heilaga-
ra, að bidia GUD um alla
H 6 nauð-

naudsrynlega Sluti andlega
og lífsamlega.

Eiga menn með sama Hætte að
bidia um andlega og lífs-
amlega Slute?

Rey: Hellsdur eiga þeir
að bidia um andlega, en
Forords, enn um lífsam-
lega með Fororde, ef það
sæ Gude til Dýrdar, og
þeim siðsum til Góða.

Um hvað skal Maður bidia Gud
optast og allra hellst?

Um S. Anda, að hann
styre honum og stíorne, og
esle til alls Góðs.

Þar næst, um Fyrergefn-
ing Syndanna og Afþing
allra Dýgða og Mánskosta.

Fyrer

Fyrer hvorum eiga Mienn
ad bidia?

Fyrer øllum mönnum,
Vinum og Dvinum, enn
þó sierdeilis Kongenum og
öðrumfervallde, item Born-
um og Forelldrum, og
þeim, sem eru naudstadd-
er.

Fyrer hvad attu sierdeilis
Gilde ad þacka?

Fyrer það, ad Faderen
hesur gefed sin Son i Daud-
an, fyrer mig; Sonur-
en hesur lided þær stædstu
Kvaler, og læted Lijfed min-
na vegna; H. Ande hesur gef-
ed mier ad þeckia og þacka
þessa stóru Guds Belgjörn-
inga, og færer mier þá i

Ryt fyrer Orded og Sacramenten.

Hvad opt aittu ad bidia Gud?

Öllum þeim stundum, sem mögulegt er, enn þó sérdeilis kvöld og Morgna, item, fyrer og epter Mæltíð.

3 hvortum Stodum eiga Menn hellst ad bidia Gud?

3 sínum Hvilurumum, i Kirkiunne, og hvar sem þeir eru staddir, skulu þeir andvarpa til Drottens. NB.

Þá bænheyrer Gud hellst, þegar Maður midt i sínum Embættis Utvættum, andvarpar til hans þælega Moot og Dag, um það, sem hann vill fá.

Hvornenn æ Maður ad skicka sér med sínar Bæner, so ad hann verde bænheyrður?

Fyrst, skal hann giera Ydran fyrer sínar Synder, og skilia sig við þær.

Þá

Þar næst, skal hann bidda
Gud, andmiðflega, andaktug-
lega og stadfastlega.

3 Þridia mætt, i Mafni
Jesu Christi.

3 Fjórða mætt, æ hann að
hafa efunarlaust Trunadar-
traust til Guds um Bænheyr-
sluna.

3 Fimta Mætt, skal hann
vera þolennodur, og gefa sig
auðdungs fængingunni under Guds
Vilja, hvort sem hann vill
med hann fara.

So formérke eg, Barn mitt, að þú
helldur mífed af þolenn-
mæðenne?

Já að vissu, þvíad þú hefur
þann, sem biddur i Guds Auglite,
og flýtt Bænheyrslunni.

Hvort sem þú hefur það til?

Því þegar ein Christen Mæd-
ur umber vel Krossinn, andvarp-
ar þrálega, að Móðroa i
Gied-

Giedennu, þá kemur það af Aust og Undergiefne við GUD; Hvað þegar sá allra hæðste sinnur og formerker, hrærest hann af enn stærre elsku, Medaunfan og Fusleika til að bænhenra; Hans Hiarta brestur þá i sundur af Elskunne, so hann hlijtur þeim sama Manne miskunsamur að vera, Jer. 31. v. 20.

GUD hefur synt oss nokkra Afmálan sinna Gæðsmuna að Forældrum: Það Barned, sem umber þolenmodlega Algann, og firtest eðe, nær það verdur tiptad, það innvinnur sér hía Fædur og Módur meire Elsku, og fær helldur sína Bæn enn hitt, sem tíðum möglar, og syner að sér Reidesvip.

Hvad er það að bidia i Jesu Nasne?

Það er að bidia GUD; að láta sig niota Jesu Christi Forþlenu-

þenustu og Fyrerboonar, og
bænheyra sig vegna hennar.

Maxtu bidia Guld um allt hvað þu
fær Longun til?

Nei. Þvi það geingur so til
fyrer mier i þessu haaleita Ver-
ke, sem Børnunum i lífsamleg-
um Efnum, að þau breka opt
um það, sem þeim er jafnvel til
Skada, og stiggia þá með sína
Foreldra; So vill Guld og
Blod giarnan hafa sinn Bilia,
sem er opt skadlegur, og Gude æ
mote, Gal. 5. v. 17.

Þar fyrer eiga Menntaðir að bid-
ia um það, sem Glds menn ha-
fa beded, og þeir kunna af Guds
Orde að slutta, að eðle er æ mo-
te hans Dírd og þeirra Bel-
ferd.

Hvornen hlíðar Drottenleg
Bæn?

Fader Vor, þu sem ert æ
Himnum, 2c.

Hvornen

Hvornen sundurskiptist hann?

I þrjá Parta. Refne-
lega, Inngængen, Síð
Bænernar, og Ríðurlæged.
Hvad merktist fyrir Fædur, þegar
eg sege, Fader Vor?

Þú Heilög Guddomsens
Þrenning.

Hvad æðad skiliast fyrir Himen-
en, æ hvorum þesse vor
Fader er?

Óendanleg Hættign,
Dýrd, Almætte, Alvissa og
allstadar Nærlægd GUDS;
so sem eg segdi. Fader Vor,
þú sem ert Almættugur,
Alvitur og allstadar næ-
lægur.

Er GUD allstadar?

Jæ.

Hvat

Þvar þrær segest þá, að GUD sé helldur
á Himne enn á Jorðu?

Fyrst af því, að S. Ritning
fallar GUDS Bustad almennele-
ga Himin.

Þar næst, þviad þekking
GUDS Hættignar og Veru er
meire hía Einglunum og Ut-
völdum Sálum á Himnum,
enn hía Truudum hier á
Jordunne.

3 Þridia marta, af því hafi
hefur af Himnum mest open-
berad Dírd sinnar Náslægdar.

3 Fjorda marta, so vier inn-
birlum oss ecke neitt um GUD,
þad sem er audvirdelegt, jard-
legt edur holdlegt, helldur allt
Himnestt og Guddomlegt.

3 Fimta marta, so oss komi
i hug, að vort retta Heimile sé
á Himnum, og hofum því þess
helldur vora Hiartans Girnd og
þænka til þess, sem er andlegt
og himnestt.

A hvad minner oss þette Nafn,
F A D E R ?

Það minner oss á Elsku-
gied Guds til vor, og eykur
vort Hiartans Traust til
hans, að hann vilje bæn-
henra oss, sem æstfær
Fader sinn Børn.

Þú segum vier, Fader Vor, enn
effe, Fader minn?

Þetta Ord, Vor, á að minna
oss á það, að vier erum allar
Brædur og Systur í Christo, og
eigum þar fyrir hiartanlega að
elkasti, og hver öðrum Góðs að
unna.

Hvar fyrir skast allar Personur
Guddomsens Fader?

Fyrst, vegna þeirrar Födur-
legrar Elsku, sem allar Person-
urnar hafa jafnt á oss.

Þar næst, vegna þeirra Föð-
urlegra Velgiörninga, sem all-
ar

ar hafa einnen jafnt veitt oss,
so sem er Skopunin, Forsorgun-
in, Endursæðingin, Urðeiddin
og adrir fleiri.

Um hvað er beded i Fader Vor?

Alla Andlega og Líkamlega
Glute, sem ekki má ann vera.

Hvað margslags eru þeir andlegu Glut-
erir, sem um er beded i

Fader Vor?

Evenslags.

Sumir æhræra Guds Dírd:
Sumir vora Sælar-velferd.

I hvorum Bænum er beded um þax,
sem æhræra Guds Dírd?

Þrenur þeim fyrstu.

Enn um þax, sem æhræra vora
Sælar Velferd?

I Fimtu, Siottu og Sið-
undu.

Enn hvar er beded um líkamleg-
ar Naudsynir?

I Fjórðu Bæn.

Lestu

Bestu fyrstu Bæn i Fader Vor?
Helgest þitt Nafn.

Hvad meinast hier fyrer Guds
Nafn?

GUD siðlfur, hans
Djrd, Eigenlegleifar,
Verk og Belgjörningar.

Hvad er það ad helga Guds
Nafn?

Það er, ad losa og veg-
sama GUD ut af hans Eig-
enlegleikum, Verkum og
Belgjörningum.

Er Guds Nafn ecke heilagt?

• Viist er það i siðlfu hier
heilagt.

Um hvad bidium vier þæ i
þessare Bæn?

Ad það mætte og einnen
helgast vor æ Medal.

• Hvor.

Hvornen helgast Guds Navn
vor aa Medel?

Vegar Guds Ord ken-
nest rettelega, og vier epter
þvi lifum heilaglega, so sem
Guds Børnum ber og hæ-
fer.

Enn med hvoriu mote vanhelg-
ast Guds Navn?

Med rængre Ordsens
Kenningu og o = gudlegum
Lifnade.

Fræmsægdu adra Bæn i
Fader Vor?

Tilkome þitt Ríike.

Hvada Guds Ríike er það, sem
vier bídium hier, ad kome
til vor?

Hans Maktar-ríike, Náðs-
ar-ríike og Dírðar-ríike.

Riemur

Kemur eðke Guds Ríike af
staalsu síer til?

Ad viðsu gíorer það so.

Hvor er þaa Meiningen, þegar
við biddum, að það kome
til vor?

Við viljum, að það auks-
est og blomgest alltið meir
og meir vor á Medal.

Hvornen kemur Guds Máttar-
ríike til vor?

Þegar Guld hjálpar völdug-
lega sínum Børnum í Meyden-
ne, og nidurþrycker þeirra D-
vinum.

Hvornen kemur Guds Máttar-
ríike til vor?

Þegar Máttarverkaner H. And-
da í oss, og á medal vor, fax
lúkfulegan Framgang.

Þvad meinar þu fyrer þær Máttar-
verkaner H. Anda?

Mánsens Unvendan, Upplýf-
ing,

sing, Helgun og annad fleira,
sem ædur er upptaled i þridiu
Greinene.

Hvornen kemur Guds Dýrðar

Rífe til vor?

Þegar vier ad sidustu edlust-
um eilíft Líf, hvar GUD verdur
allt i ellum.

Þestu mier þridiu Bæn.

Verde þinn Vilierfo æ
Þorðu sem æ Himne.

Hvada Vilie Guds er það, sem
vier vidium hier, ad fle

skule?

(Efe er það hans al-
mættes Vilie, hvorum
eingen kann ad mootstan-
da, heildur) hans Náð-
ar Vilie.

Hvor er Guds Náðar Vilie?

Ad það skule allt fram-

I

þvæ

Þæmalt af oss, og t oss, sem
hann hefur boded i sinu
Orde.

Hvad er þad sierdeilis?

Dagleg Ydran fyrer
Syndernar: Elskufullt
Traust til Guds um Synd-
anna. Fyrergefning: Og
sijfeld Kostgiæfne, ad giora
þad Goda, og fordast þad
Bonda; med Polennmæde
i Krosse og Motgænge.

Hvad er þad, ad lijda Polenn-
modlega?

Þad er ecke, ad vera so sem
Stoður eda Steinn, og gefa sig
ad eingreKvel eda Þjinnu; Held-
ur ad vera med godu Giede
under Krossenum, knurra ecke,
nie murra a mote Gude, esa ecke
hanns fœdurlega Giæfku, hvad
sem

sem at geingur; Leita aungra
Maada eda Læfninga, sem Guds
Willia eru at mote, heildur bid-
ia hann o-aflattanlega um Styrk
i Meydenne, og trua fyrer viist,
ad hann mune giora goodan En-
da at henne.

Hvad hindrar Guds Maxdar Willia,
so ad hann skedur ecke alltjyd?

Diofulleñ, Heimureñ, og vort
eiged Hold og Blood.

Hvad meinast fyrer Heimreñ?

Ecke einasta o-gudleger Menn
i Heimenum, sem tæla oss med
sinum vondum Epterdæmum
til hins illa; heildur og einnen
Ríksdomur, Metord og Bellust-
ingar.

Hvad meinast fyrer Hold og Blood?

Fordierfad Nattura Mæn-
sens, sem alltjyd er hneigd til hins
Bonda.

Hvor er þai Meiningen, þegar vier
bidium, ad Guds Willie verde?

Fyrst þesse; ad hann staalsfur
virdest, ad dempa Diefulen,
Houlded og Heimen, (sem vall-
da þvi, ad Guds Nafn van-
helgast, og hans Ríike naaer ei
til vor ad koma) þar næst, ad
hann vilie styrkia oss i Trunne
og gooduTrañiferde allt til Vef-
lofa.

Hvar fyrer seigum vier: So æ Jorðu
sem æ Himne?

So ad oss kome þess heildur i
Hug, hvad heilager GudsEing-
lar sien æ Himnum, og honum
i øllu hlyduger! uppæ það vier
berum oss ad breita epter þeim.

Hvernen hliodar Fiorda
— Bæn?

Gef oss i Dag vort dag-
legt Braud.

Hvad meinast hier fyrer dag-
legt Braud?

Allt það, sem naudsunn-
legt

legt er til þessa Lijfs Upp-
hellðis, so sem er Natur
og Dryður, 2c.

Bidium bier eðe um annad enn Lijf;
amans Upphellde i Giordu
Bæn?

Bier bidium Gud og so um
sijna Hjalp, til ad þekia þad og
þacka, ad hann veiter oss daglegt
Braud, og allt gott, bæde fyrer
Sæl og Lijf.

Er þad svo skadlegt, ad þacka eðe Gude
fyrer daglegt Braud?

Jaa, þvíad Gud plagar ad
straffa þa o þackslætu, og svipta
sijnum Gæsum. Os. 2. v. 10.
Þvi hun vill eðe vita, ad eg er
saa, sem gefur heñe Korn, Bijn,
og Bidsmier, og miked Sylfur
og Gull; þar fyrer vil eg taka
mitt Korn og Bijn aptur af-
sijnum Tijma, og fræsnwa
miñe Ullu og Lijne.

Hvad merkir þetta Ord, 3 Dag?

Það minner oss að vort skam-
vinna Líf, so vier látum oss
nægja með þær Guds Gæfur,
sem eru fyrir hendenne.

Það varar oss einnig við
Búfsorg og heidinglegum Mau-
radrætti.

Hvad merkir þetta Ord, Bort?

Ad vier eigum að vera ánægð-
er með það, sem Gud oss gefur,
enn grafast ekki eftir því sem
adrer eiga.

Að það minner oss þetta Ord,
Daglegt?

Það minner oss að það, að
vier fleum vel til friðs með same-
legt Lífs Upphaldi, enn sækið
ekki eftir Sælliði, Kræsingum
eða miklu Skarte.

Hver er svo besta Adferd til að
fá daglega Næring fyrir
sig og sína?

Ad

Ad ottast Gud i allre
Hondlan, og ad vera trur
og idenn i sjnu Kalle og
Embætte. Psalm. 128, 1. 2.
Eæll er sœ, sem ottast
Drottenn, og geingur æ
hanns Begum. Utas Erfide
Handa þinna muntu næra
þig, og þæ mun þier vel
vegna.

Hvar af kemur það, ad þar er so miled
Eænleise uppas Hiælspræded hiæ
morgum, og sumer fara æ
Donarvøl?

Fyrst, af því, ad marger eru
bænrættarlausar, og leita ecki
hiælspar hiæ Gude.

Þar næst, hafa ecke Tru og
Traust æ Gude, og þacka hon-
um ecke fyrer sjnar Gæfur, og
Velgiörninga af Hiarta.

I þridia Maata, eru later og
for

forsomunarsamer i staðs síns
Efnum, og hafa aldrei þionad-
sdrum með Tru og Dýgd.

Í Fiorda máta, enda og speña
því sem Gud gefur, með Drýk-
isvæle, og imislegum Öhen-
tugleika.

Framsegdu Símtu Bæn?

Sýrgergefdu oss vorar
Skulder, so sem vier sýrer-
gesum vorum Skuldunau-
tum.

Hvad meinast hier sýrer Skuld-
ernar i Símtu Bæn?

Syndernar.

Hvorier kallast hier Skuldu-
nautar?

Þeir sem noðud hafa
broted æ mote oss.

Hvat sýrer þidium vier Gud um Sýr-
ergefning Syndanna?

Því ef vier höfum ecke Kvitt-

un

un Syndanna hía Gude, þá
erum vier i hans Oblíðu, og
verðum þá fyrir eðfe bænhærd-
er, nær vier bíðium hann um
vorar Naudsyniar, því GUD
bænhærrer eðfe Synduga. Joh.
9, 31. Þó þíer bíðíed margfalld-
lega, víleg þó eðfe bænhærra yð-
ur, (seger Drotten) því yðar
Hendur eru fullar med Blod.
Ef. 1, 15.

Al hvad minna oss þesse Ord: So sem
vier fyrirgefum vorum Skulda-
nautum?

Þau minna oss á þad, að
vier hlíotum að fyrirgefa vor-
um Næunga af Hiarta, ef vier
vílium fæ fyrirgefning hía
Gude.

Er þá vor fyrirgefning Orðsof til
Guds fyrirgefningar?

Nei; Heldur merkest hie-
med víljugt Aform i Hiartanu,
til að fyrirgefa Næungarum;

So sem eg segoe: Fyrirgerðu
oss, Elsku-Fader, því vier erum
einnen reidubuner til, að fyrir-
gefa þeim, sem oss á moote
briota.

Hvornen geingur það til fyrir þeim,
sem eðle vilja fyrirgefa sínum
Broður hans Mis-
giorder?

Þeir baka sler siðalfum Olu-
sku, því so opt, sem þeir lesa þessa
Bæn, þá bidda þeir GUD, þar
eyter að fyrirgefa sler, sem þeir
fyrirgefe sínum Skuldunaut-
um; Nu með því þeir fyrirgefa
þeim eðle, þá ossa þeir, að GUD
fyrirgefe sler eðli heildur.

Frámsagdu Siottu Bæn?

Eige leid þu oss í Freist-

ne.

Er Freistingen margslags?

Evenslags.

Fyrst

Fyrst Monnum til Betrúnar,

Þar næst, til Fordjörfunar.

Hver freistar Mánsens hönum til Betrúnar?

GUD fíalsfur. Gen. 22, 1.
Johan. 6, 6.

Med hvorium Hætte?

Stundum med Medlæte,
stundum med Mootlæte.

Hvornen freistar GUD med Medlæte?

Þegar hann setur ofs til Metorda; gíorer ofs ríjka, og lætur ofs hafa goda Daga, þæ vill hann reina til, hvað líjtelsæter, Myssunsamer og þacklæter vier vilium vera.

Hvørnen freistar Guld með
Mootlæte?

Þegar hann leggur uppá
Kross og Hormungar, þá
vill hann reina Mannsins
þolennmæde.

Hvør freistar Mannsins hönum
til Fordjörfsunar?

1 Döfullen. 2 Heimur-
enn. 3 Hóld og Blood.

Hvørnen freistar Döfullen
Mannsins?

Hann loðar hann til
Sýndanna, annaðhvort
með skadlegum Tannblæstre,
edur utvortis Bielum.

Hvørnen verdum vier af Hóld-
enu freistader?

Þegar fordjörfsud Hólds
Mættura sveiðer í of þær
Girnd=

Girnder, sem sæda af sler
daudlega Glæpe.

Hvornu fer Heimurenn að
freista Mannsins?

Þegar hann, með sínum
vondum epterdæmum, legg-
ur, so að segja, talsnörur
fyrir þæ veifu, og tulskar
þæ, stundum með blíðu,
stundum með stríðu, til
hins Vonda.

Þvítt Gud freistar Mannsins, því stend-
ur þar í líleggingu þíottu Bænar,
að hann freiste einstis
Manns?

Það er Meiningen, hann
freistar ekki Mannsins, honum
til Góðiorfunar eins og Diefull-
enn, heldur til Betrunar.

Er ekki Meinslunnar Freisting, sem Gud
brúkar, aðbeden í Þíottu Bæn?

Nei; því hun er Manninum til
Góða.

Enn eru allar Freistingar, Þjálur Döf-
ulsens, Hóldsens og Heimsens
afbednar í Siottu

Bæn?

Nei; því menn hlíota að ha-
fa Övine hjer í Heime, so þeir
stríðe, við Sigur, fyrer Hjalp
Christi, og verðe Koronader.

Hvad merkest þá fyrer þá Freist-
ne, sem við afbidið í Siot-
tu Bæn?

Öfurefle Freistinganna,
og öfigur í því Stríðe, sem
við daglega hefum, við
Döfulenn, Hólded og
Heimeð.

Er það ekki sama, að freistast, og
leidast í Freistne?

Nei:

Því að freistast, er að finna
til Aðreitinga Döfulsens, Hóld-
sens og Heimsens, enn standa
þær þó af stjer, fyrer Hjalp Drott-
ens;

ens; Einn að leiðast í Freistne, er
að verða af þeim yferbugadur.

Leider Gild nokkurn Mann í
Freistne?

Að leida í Freistne, merker
Tvent:

Þvíst; að tæla til Syndan-
na; Þar næst, að lifða, að ein
verða tældur: Su fyrre Merk-
ingen að ecki heima hía Gude:
Heldur su seinne, hvoria vier
afbidium í Siottu Bæn.

Hvor er þá þín eigenleg Meining, þeg-
ar þu bidur: Eige leidd þu ofi í
Freistne?

Þesse: Lattu ecki, elstu Fad-
er, Tilteigingar Diosulsens,
Heimsens og míns eigen holds
so yferbuga mig veikann, að eg
hrase í Oftraust, Drænting,
edur adrar Storsynder og Leste.

Hvornen hlíðar Siounda
Bæn?

Heldur

Helldur frelsa þu oss frá
Jhu.

Hvad meinast hier fyrer það
Jhu?

Allt hvad oss kann ad
skada uppa Sæl og Líf,
Eigner og gott Mannord:
En þo sierdeilis, Diosull-
enn, Synden, og eilíf Tyr-
erdæming.

Um hvad bidium vier Gud i
Sioundu Bæn?

Fyrst um Linun og Liett-
er i öllu Motlæti.

Var nærst, um farsæla
Burtfor af þessum Heime.

Og i þridia mæta, um
eilíft Líf.

Hvad merckia þesse Midurlags Ord
Drottenlegat Bænar: Þviad þitt er
Ríkted,

Rísked, þinn er Mátturinn og
þinn er Dýrden?

Þau eiga að finna GUD til,
að bænheyra oss, so sem vier
segdum: Beittu oss þetta, el-
stu Fader, því þar med eflast
þitt Ríski; Beittu oss þetta,
því þu einn ert máttugur til
að hjálpa oss; Beittu os þetta,
í Jesu Nafne, því það verður
þier til Lofs og Dýrðar að Ei-
lisfu.

Þvar til skal þetta, Ord Amen?

Það þýðir, Já, og lætur í
Liose það Traust, sem vier hófum
á Gudi um Bænheyrsluna.

Þvar af veistu það, að GUD villie
bænheyra þig?

Þýst þar af, að hann hesur
lofad því med Eide, og fann
það þess vegna med eingu mote
að bregðast, Johan. 16, 23.

14/ 13.

Þar næst, er hann svo gíæ-
sturísk.

Skuriskur og myskunfarnur af
Maatturunne til, ad hann gefur
ey-laated neiñ sinjande fraa sler
fara.

3 þridia maata, leggur minn
Endurlausnare Jesus Christur
til med mier, og bidur fyrer
mig.

3 siorda maata, er hañ minn
astriskur Fader, en eg hans
ficerfomed Barn, sler hann þvi
aumur a mier, sem einn lifn-
samur Fader a Barne siinu.

Bregst þad nu alldrei, ad GUD bæna
þerre, þegar hann er tettelega
bedenn?

Alldrei bregst þad; þvi añad.
hvort tefur hann i burtu Kvöl-
ena, eda hann mifer hana, eda
i þridia maata, gefur Huggun og
Þoleñmæde: Og stundum sked-
ur þad, ad hann gefur betra, en
þad, sem hann er umbedenn.

Þvad kemur til þess, að Guld dregur
flundum svo leinge undan. Þíakspá
ena, og bænheyrer ekki strax
þá Gudhræddu?

Þar eru til margar Ordsaker;
Því vill hann reina þar með,
hvort þeir vilje ey að síður
hallda sér við sig.

Í Annan máta, vill hann
göra þeirra Bæner enn þá
heitare og sér þægelegre.

Í Þridia máta, vill hann
hreinsa og efla þeirra Trú og
Þólenmæde.

Í Fiorda máta, vill hann
leida þeim betur fyrir Sioner
drygðar Synder, og að þeir hafi
með þeim forþenad söddan Und-
anndraatt Bænheyr flunnar.

Í Fimta máta, vill hann
með so laanggiædum Elde Mot-
lættinganna, eyða þeim Sora
Raanglætisens, sem í þeim býr.

3 flotta mæta, so ad Hialp-
enn, þegar hun kemur, verðe
minnesstædare, og betur þeck-
ud: þvi þad sem vier faum fl-
ott, þvi gleimum vier flíott.

3 siounda mæta, lætur
GUD sin-Born opt leinge þíast,
so ad adrer styrckest af þeirra
Dæme; þvi þegar vier slaxum,
hvað þeir heilegu hafa utstad-
ed, med Polenmæde, þa leid-
ustum vier til, ad umbera helld-
ur Motlæted med godu gede.

Hvað eiga Menn þa til ad giora, þeg-
ar GUD dregur so undan Bæn-
heyrsluna?

Þeir eiga, epter Rædum
Christi, og DæmiEftunnar, sem
leitade Hialpar hia þeim rang-
læta Domara, þa til ad hañ
vard vid, ad halda æfrañ i
Bænenne; Þeir eiga ad fnija
a Rædar-dyrnar med audmjst
eins

eins og Kanverska Kvinnan,
og bidia innilega.

Það er stor Skrusun, að kveina og kalla
la laxngsamlega til Guds i Meyd:
enne, og fæð eingva Hug-
spölu?

Þú ert það stórr Skrusun,
enn það hafa þó orðed að reina
marger Guds bestu Afstviner
Job, David, Asaph, Jeremi-
as og aðrir. Job. 9, 16. 30, 20.
21. Psal. 13, 1. 2. 79, 4. Thren.
1, 16. 2, 8.

Éru það nú halldennyrðir fyrir Guld, að
latta sín Börn so leinge emia; Enn-
hann hefur sagt og lofað?

Það skal ske; ædur enn þeir
falla, vil eg andsvara þeim, og
á meðan þeir eru enn að tala,
vil eg bænhenra þá. Es. 65, 24.

Þú ert Guld halldenn-ord-
ur í öllum sínum Lofunum, ein-
en í þessu, því þetta Fyrerheit,
á að skiliast um við Afform,
og

og lifsan Bilia Guds, til ad
bænheyra, og kemur efunarlaust
framm, þegar Mannenum best
hagar, og ma þess vegna hug-
hreista hann um Bænheyrsluna.

Þar með bænheyrer GUD
þatlega sín Børn, strax sem þau
falla, og morgun veiter hann
sína Blessan ædur enn þeir
bidia.

Hvar fyrir verða sumir Menn auð-
ungis ecke bænheyrder?

Fyrst og fremst þess vegna,
ad þeir lifa i Jdrunarleise, og
þó þeir kannest stundum við
Synder sínar, þá láta þeir
þó en af þeim, því funna þeir
og ecke bænheyrder ad verða.

Þeir bidia ecke i Nafne Jesu
Christi Forþenustu;

Ecki andactuglega;

Salda ecke af framm i Bæn-
enne;

Þeir

Þeir bidda um þad, sem þeim
er o-þarslegt, edur skadlegt;

Þeir hafa eðe helldur Traust
a Gude um Bænheyrsluna, og
eru efasamer.

Sacramenten.

Hvad mœrg eru Sacramente
Nra Testamentesens?

Tvø : Skjrnarennar,
og Altaresens.

Voru þau mœrg i Gamla
Testamentenu?

Þau voru og so tvø :
Umskurnen og Pæskalambe-
ed.

Hvad uthcimtest til fierþvørs Sa-
cramentes?

Fyrst Befalning Guds, ad
soddan Handtieran skule brukast
i Christilegre Kyrkiu.

Þar

Þar næst, tvennslags Efne,
Hinnest og Jardnest, er
Guds Ord samteinger.

I þridia marta Fyrerheit
Guds, um andlega og eilífa
Blessan, þeim til Handa, sem
þau rettelega bruka.

Til hvors þena Sacra-
mentu?

Þau eru fróptug Medöl
Guds, fyrer hver hafi med-
deiler oss sinne Næd, og inn-
siglar hana hia oss.

Þar næst uppvefia þau og
styrkia Truna i Hiartanu um
Fyrergefningu Syndanna.

I þridia marta; adgreina
þau Christna Menntu frá Tyrk-
ium og Heidungium.

Sacra-

Sacramentum Skjrnarinnar Fyrsta Spurning.

Hvad er Skjrn?

Svar?

Skjrnenn er ecke einsam:
allt Vatn, heldur er hun
þad Vatn, sem saman er
reirt og bunded med Guds
Bodorde, og med Guds
Orde er samteingt.

Hvert er þad Guds Ord?

Þad vor Herra JEsus
Christur sagde Matth. 28.
Kap. Fared ut um allann
Heimenn, og fenned all-
um Viodum, og skjred þær,
i Nafne

i Rafne Fodur, og Son-
ar, og Anda Heilags.

Munnur Spurning.

Hvad stodar oss og veiter
Skjrnenn?

Hun utvegar oss og veit-
er Fyrergefning Syndanna,
og frelsar oss frá Daudan-
um og Döfslenum, og gefur
þeim öllum Eilífa Sölu-
hjálp, sem trúa því, sem
Ordenn Guds og Fyrer-
heitenn lofa.

Hver eru þau Guds Ord
og Fyrerheit?

Það, vor HERRA JESUS
Christur seger: Marc. 16.
Cap. Hver hann truer og
verd?

verdur skístdur, sœ skal hólþ-
enn verda, enn hvor hann
eðfe triver, sœ skal verda
fordæmdur.

Þridia Spurning.

Hvornen mœ Batned orka so
veglegra hluta?

Batned mœ alldrei slífs
orka, heldur veiter það
Guds Ord, hvort að er í
Batnenu edur með Batne-
nu og Truenn, hvor að
slífkum Guds Ordum í
Batnenu triver; Þviad
fyrir utan Guds Ord, er
Batned einsamallt Batn,
og eingin Skírn, en þegar
Guds Ord samlagast Batn-
enu, þá er það Skírn, það

er : naðarfullt Lijsens-
Batn, og Endurgetningar-
Laug i Heilögum Anda, so
sem Þæll Postule seger til
Lit. 3. Cap. Fyrer þann
Endurgetningar Batn &
Sæ, og Endurnijan Hei-
lags Anda, hverium hann
hefur gnooglega utheitt hfer-
oss, fyrer Jesum Christum
born Lausnara, so vier rett-
læter fyrer hanns Ræd,
hrdum Erfingiar eilijfs
Lijfs epter Bommenne, þesse
Orð eru sonn og truanleg.

Þiorda Spurning.

Hvad merker þvilijf Batns
Skjirn?

Hun merker það, að sœ
hinn

hinn gamle Adam æi oss
daglega að drekfast og
dendast, fyrir sanna Þóran
og Yferbot, með öllum
Synnum og böndum
Görndum: Síðan dag-
lega framfarna, og upp aft-
ur rísa einn nýr Maður,
sæ æð lifa skal í Rættlæte og
Hreinleika, fyrir Gude
æfenlega.

"Hvar stendur það skrifað?"

St. Páll seger til Róm.
6 Cap. Vær erum Jafn-
aðer með Christo fyrir
Skjarnena í Döddum, að
lífa so sem Christur er upp-
vakinn frá Döddum, fyrir
Djrd Þödursons, so eigum

vier að ganga í Endurny-
ungu Lífðaganna.

Hver hefur innsett og stíptad?
Skjrnena?

Gud fíalsur, og fíerdeil-
is Guds Sonur Jesús
Christur.

Med hverium Orðum?

Þessum: Færed ut um
allann Heimenn, fenned
öllum þíodum 2c.

Var Skjrnin handfíerud fyrrenn
Christur gaf ut þessa Bes-
fálning?

Ja, því Jóhannes Baptista
fíjrde fyrstur Manna, epter
Guds Avíssan, síðan liet Christ-
ur einnen sína Læresveina
fíjra.

Er margslags Efne Skjrn-
arennar?

Þrennis

Evenslags : Himnest, og Jardnest.

Hvort er þad Himnesta?

Heil. Ande.

Hvort er þad Jardnesta?

Batned.

Hvernen sameinast þesser tveir

Gluter i Skjirnenne?

Þad skedur fyrer Orded, sem sœ framsærer af Halsu GUDS, sem skjirer.

Hvada Ord er þad?

Þetta: Jeg skjire þig i Rasne Rodur og Sonar og H. Ande.

Giorer Batnsens Yserdreifing nockra

Skjirn, ef Orded sigget þar
eckæ med?

Nei: Fyrer utann GUDS Ord, er Batned einsamallit Batn, og eingen Skjirn.

Hvad Gagn höfum vier af
Skjærnenne?

Fyrst giorer Gild einn
Sættmala við oss i henne.

Var næst, ødlustum vier
i henne Erwna, og verdum
Endursædder.

I þridia mæta frijar hun
oss fra miklu illu, og utveg-
ar oss miked gott.

Fra hverin illu frijar Skjærn-
enn þig?

Fra Syndenne, Daud-
anum og Döfslenum.

Hvad gott utvegar hun þier?

Eilijfa Sæluhjálp.

Hvornen kann Skjærnen að verka
allt þetta?

Það skedur fyrer Erwna, sem
vier ødlustum i henne; því hver
hann truer, fær Fyrergefning
Synd.

Syndanna ; Hann er frij frá
Daudanum og Döflenum ;
Hann ódlast og einnen eilífa
Saluhialp.

Frá hvada Dauda verdur þú
frij fyrir Skjrnena ?

Þeim eilífa Dauda.

Verda þeir þá aller frejst frá
eilífum Dauda, sem skjöldur
er eru ?

Nei.

Hvar af fenu þú ?

Því þeir trúa ekki á
Jesum Christum. Hvor
hann ekki truer, þá skal
fortapast, seger hann sílf-
ur.

Hverju lofadi GUD þér, í þeim
Sattmála, sem hann gior-
de við þig í Skjrn-
enne ?

Faderen lofade, ad vera
mier mildur og myskun-
samur; veita mier þæ bestu
Forsion i öllum Efnum;
Bænheftra mig i Reyðenne;
vardveita mig, fyrir Diofl-
enum og allre Olucku; og
taka mig um sigder til sinn
i eilijft Lijf.

Sonurenn lofade, ad
hlutast til med mier i öllu
Godu; og vera minn Syr-
erbonar-madur hica God-
urnum.

Heilagur Ande lofade,
ad vera minn Leidtoge og
Læremeistare, og hugga
mig i öllum Krossi og
Motgænge.

Hveriu

Hvorin hefur þu lofad Gude i
Skjennene?

Jeg hefe lofad honum ad
fræfælast Diefulen, og fíá
við Syndum og Glæpum.

Var næst, ad hafa retta
þeking á Gude, og hans
Belgiörningum, epter hans
Orde.

I þridia mæta, ad ottast
hann og elska af Hiarta, og
vera honum hlýðenn alla
mína Lifsdaga.

I fiordamæta, ad æfal-
la hann, bæde i Medlæte
og Motlæte, og setia allt
mitt Traust til hans, med
þolennæde, i öllum Hørn-
ungum.

Hefur þu hálíðed þetta allt, sem
þu lofader Gude i Skjrnene?

O nei; Heldur hese eg,
þvi niður, margfallðlega
geinged afvega, og rofed
mijna Skjrnar lofun.

Hvada Huggun fantu þa fram-
ar ad hafa af þinne Skjrn?

So lenge, sem eg life,
fann eg ad hugga mig við
hana, þviad sá Sættmæle,
sem Eld gjorde við mig i
Skjrnenne, er so æsialom-
en, ad nær eg gjøre Þdran
og endurbæte mig, þæ vill
hana fyrtergesa mier Synd-
ernar, og unna mier allra
þeirra Gæða, sem hann
mier i Skjrnenne lofade.

Hvar af þeistu soddan?

21

Uf augliosum Glds Fyrerheit
um, því hann seger: Nær sem
sæ Synduge sniyr sier frá sinn-
um vonða Bega, þá skal hans
Syndar ei frammar minst verða
Ezech. 33, 11. Hann lætur og
boda mier i Uflausnenne Fyrer-
gefning allra minna Synða, og
meddeiler mier svo þar uppá
Lifkama og Blod síns Sonar, i
Kvöldmaltíðar Sacrament-
enu.

Skal maður þá ær þvörum Dege læta
sier koma i hug sína Skjrn, og
Skjrnar Saxtmaila?

O ja, því þar af hefur hann
miked gott.

Hvad er það?

Fyrst styrkest hans Trú þar
af um Glds Fyrerheit og Næd-
ar Belgjörninga.

Þar næst, verður hann æmin-
ur daglega um siðs síns
Skyldu.

U hvada Skýldu minner
Skjrnin þig?

Uð drefia þeim gamla
Adam, sem i mier rísker,
med daglegre Þdran og Þf-
erbot, en læta aptur, i hans
stad, vara og þrooast þann
nya Mannen.

Hvad meinar þu fyrer þan gam-
la Adam, er stundum nefnest
sax gamle Madur?

Spillta Nátturu, med
allskins Syndum og vond-
um Girndum.

Hvad meinar þu fyrer þann
Nya Mannen?

Da Lifsens Krapta, sem
GUD hefur Mannenum
gesed i Skjrnenne til hins
goda, hvorier daglega stu-
lu

lu æfast, med betrunLisnads-
arens.

Hvornen tala Frædenn
hier um?

Sæ gamle Adam, æ i
oss daglega ad dreckiast og
dendast, styrer Idran og hf-
erbot 2c.

Hofum vier nokra Samlijsing
hier uppæ i Guds Orde?

Ja, því Et. Paull seg-
er: Bier erum ierdader
med Christo, styrer Skjrn-
ena i Daudann 2c.

Er það svo naudsýnlegt, að skíra
Ungbörnen?

Ja, því so sem Ungbörnen
voru umfören i gamla Testa-
mentenu, so eiga þau og einn ad
skírast i því ný. Þar med
skipar Christur, að skíra allar
bioder,

þiðer, þess vegna og ljífa Ung-
börnen.

Já Börnen Truna í Skjennene?

Já; því Christur seget, að
Börnenn trive að sig Korn-ung,
Matth. 18. v. 6.

Hann seget og einnen, að
þeim heire til Guds Ríke; Og
hann hefur stóra Vel-þökknan að
þeim, þar fyrer trua þau, því
á Truarennar, er ómögulegt
Gude að þökknast. Hebr. 11, 6.

Hvad heildur þu um Christenna Man-
na Börn, sem ecke hlíota
Skjenn?

Jeg heild þau verðe sælu-
holpen.

Hvor Róf kantu að færa þar til?

Med því að þeirra Foreld-
rar, og Guds Söfnudur vídia
fyrer þeim til Drottens, þa
aunnkar hann sig yfer þau, veg-
na Christi Medalgöngu, og gef-
ur þeim Truna, eins og Johan-

ni fordum innelúktum í Móð-
urlífi, því hann vill eðe að
neinn af söddan Smælingum
tapest. Þar með lofar og einn
vor Herra, að hann vilje vera
GUD trúadra Manna, og þeir-
ra Sædis, hvor hans Lofun að
endelega hljotur og so að koma
fránn æ þessum Vesalingum,
fyrir hvorra Synder, að Christ-
ur hefur fullu betalað. Hitt skul-
de eingen meina, að GUD, sem
hiartanlega girnest allra Manna
Velferd, og hræst af Myrkun
yfir oss, sem einn æstliar Fad-
er, hann mune taka Lífedí af
sinna Barna Børnum, so þau
fyrirfarest.

Þó seget Christur, að sœ sem eige verðe
endursæddur fyrir Vatn og Anda (það
er, fyrir Skjárnena) hann kunne ei
ad ingænga í Guds Rífe?

Þetta æ ad skiliast um þar
sem forakta Skjárnena, en eðe
hina,

hina, sem henne kunna eðe ad
na.

Hver lifkænde færir þu þar til?

So sem ad Hootun Gerdæm-
ingærennar. yfer þeim O-um-
skornu i gamla Testamentenu,
naðe eðe til þeirra Barna, sem
ei urdu umskoren, fyrir þann
ættunda Dag, sökum hastarlegs
Dauda; So nær og eðe ædur-
nesnd Hotun Christi, til þeirra
Barna i Nya Testamentenu,
sem ei kunna ad skirast vegna
hastarlegs Dauda. Nu er það
angliost, ad Børnẽn i Gamla
Testamentenu, bæde þau sem
Pharao liet deyða o-umskoren,
og þau, sem i Eydemerkenne
dou, og Herodes Barnamordin-
ge liet drepa, þau hafa ekkorded
saluholpeñ. Og það meira er,
ad David var fullviss um Bel-
ferd sinns Barns; sem þo var get-
ed i Hordome, og do o-umskored:
bvi

Þvi hann seger: Eg fer til þess, en
það kemur en til minn aptur,
2 Sam. 12, v. 23.

Hvortunna kunna Foreldrarner að leggja
þann besta Grundvöll til sinna
Barna Velferðar?

Med Bænenne; ef þau and-
varpa til Guds óáfláttanlega
þeirra vegna, so vel að meðan
Moduren ber þau fyrir sínu
Lífse, sem eyter það þau eru
fædd. Hvor hann gíorer síer það
tamt, sem eitt Handverk, að bid-
ja Gud, og ungængast daglega
hjá honum með það sama, hann
fær allt hvað hugurenn vill til
mælast. Þvi Drottin er nála-
gur ellum þeim sem hann áfalla,
ellum þeim, sem hann af Aförum
áfalla, hann gíorer hvað hiner
Gudhræddu bidja, hann heyrer
þeirra Kall og hjálpar þeim.
Psalm. 145, 18. 19.

Nu ef Barned er dauðsiukt, þæ þad
kemur æ Klædenn, enn Presturen kañ
ei so flotlega ad næst, hvad
skal þæ til giora?

Þæ mæ Yfersetufonan, edur
hinn stíckanlegaste madur, sem
nælægur vera kann, skijra Barn-
ed, eins og þegar Zephora ford-
um umskar sinn Son.

Hvada Adferd og Formæle skal
þæ brúlast?

Ææ sem skijrer, skal falla næ-
læga menn til Vitnis, taka svo
hreint Vatn, og ausa litlu af
þvi med hende sinne yfer Barn-
sens Hofud þrisvarsinnum;
vid þæ fyrstu Adreisingu skal
hann nefna Barned, og tala
þessum Ordum: N. Jeg skij-
re þig, i Nafne Fodur, (vid-
þæ adra Adreisingu) og Son-
ar, (vid þæ þridiu Adreisingu)
og S. Andæ.

Þæ

Hvar til þenar su Særing, sem Prestar
ner bruka i Skjennene?

Hun ær ad vera so sem annad
Mælverk til ad leida þeim, sem
nærstaddir eru, fyrer Sioner,
þann Syndarennar Þrældom, i
hverium Diefullenn heildur
Barnenu fongudu, ædur enn
þad skjrest.

Þar næst, æhun ad vera einA-
minning um frøptuga Verfan
Skjennarennar, ad Barned, fyrer
hana, leifest af valde myrkraña,
og Diefulsens Yferdrottan,
enn færest i Rijked Christi.

Um Liflavallded, Skrifta-
mælen og Aflausnena.

Hvad er þad, sem kallast almennelega
Liflavalld i Christelegre Kyrkju?

Þad er, ein andleg Mæft edur
myndugleife, Keñedomenum gef-
enn af Christo, til ad uppliusa
Rijke

Rííste Himnanna fyrer sannhyr-
rande meinum, med þeim leisan-
de Lífle; enn apturlæsa þvi fyr-
er ydrugarlausum, med þeim
bindande Lífle.

Hvad meinast þu fyrer þann Líf-
ande Lífle?

Aflausnena.

Er Aflausnenn margföld?

Tveföld: Heimugleg og Op-
enberleg.

Hvad er heimugleg Aflausn?

Heimugleg Aflausn er það,
þegar Orðsers þenare bodar
þeim einslega Fyrergefning
Syndanna af Guddomlegum
myndugleika, vegna Jesu Chri-
sti Forþenustu: sem giört hefur
sína heimuglega Fátning.

Hvad er opinber Aflausn?

Þegar einn Stor-syndare verd-
ur opinberlega afleistur Söfn-
udenum afhyrlande.

Þvar.

Hvar fyrer kallast Alftausnen leifang
de Lifill?

Sialfur Christur kallast hana
svo, því med henni leifest mad-
uren af fiotruin Sydananna, og
med henni verður fyrer honum
under eins upplofed Ríski Himn-
anna og Helvísti apturlæst, so
sem med öðrum Lifli.

Hvornen ær sat ad vera ætlig-
konnen, sem skal afleisast?

Hann skal fyrst vita, ad
giora gooda Grein ær þeim
Lærdomi og Ervar = Arti-
fulum, sem i Fræðunum
standa, og skilia vel þeirra
hellsta inntak, Mer g og
Meining.

Var næst, skal hann hafa
alvarlegt Angur og Erega
fyrer Syndernar, og treista
Gudi

Gudi um það efunarlaust,
ad hann fyrergíefi sér þær,
vegna Christi Torpenustu
og Fyrerbónar.

Í þriddia máta, skal hann
æfsetja sér alvarlega ad
endurbæta sinn Lifnad.

Í fjórda máta, skal hann
viðurfenna sínar Synder
med audrjúft fyrir Gude,
under Prestsins Heyrn.

— Hvat meinar þu fyrir þann
bindande Lifel?

Bannfæringena.

Er Bannfæringenn margslags?

— Evenslags : Su minni og
Stærri.

— Hvat er su minne Bannfæring?

— Hun er Utsetning þeirra Man-
na, sem drýgt hafa openbera glæ-
pe, frá Brufun Drottinnlegrar
Kveld.

Kvöldmáaltíðar, um víssann
Tíma.

Hvad er sú stærri Bannfæring?

Sun er Burtstufun þeirra,
sem með þvervð hallda áfram
í hneixlanlegum Lifnade, frá
Samfelagskap Guds Safnad-
ar, og Afhending Döflenum í
Valld, so þeir straffest öðrum
til Epterdæmis, skæmest sijn þess
heilidur, og snúi aptur á rettann
Veg.

Hvar fyrer kallast Bannfæringin
bindande Eikell?

Vor Herra nefner hana svo,
af því, að með henni verda þver-
udarsamer Glæpamenn setter í
hardare Bænd þess andlega
Straffs, og fyrer þeim verdur
Himnarijki aptur læst, enn Hæ-
vihti upplöfed.

Erver þu, að Guds Orða þen-
urum sje gefen söddan Makt
af

af Gude; ad þeir meige fyrergefa
mennum Synder, og bæn-
føra þá?

Já, því trúi eg, því
Christur segest muni fæ
Petri i hendur Lifla Him-
naríks, og hvad hann og
hiner Læresveinarner binde
æ jordu, það skuli æ Himn-
um banded verda, og hvad
þeir leise æ Jordu, það skuli
æ Himnum laust verda. Og
i öðrum Stad seger hann til
þeirra. Hvorum hellst þier
fyrergefed Syndernar, þá
eru þær þeim fyrergefnar,
og hvorum hellst þier apt-
ur hallded þær, þá eru þær
þeim aptur halldnar. Joh.
20, v. 23.

Mun þad og so eiga heima hia
fættækum Prestum æ þessum
Dögum, ad þeir meige fyrergefa
Synder, eins og Postularn-
er, og apturhallda
þeim?

Viðulega: þvillþþbygg-
ing Safnadarens, sem sked-
ur og so fyrer retta Hand-
teran Liflavalldsens, er eins
æ þessum Tíjnum faleinn æ
Hendur - audvirdelegum
Prestum af Christo, sem
Postulunum forðum Da-
ga; og eins eru þeir Ráds-
menn yfer Guds Leindar-
domum, og Postularner vo-
ru.

Sæ þeir nu aller Fyrergefning Synds-
anna hia Glæde, sem Presturen
afseiser, hvornen sem þeir
eru æ sig kommer?

Langt fiærre, heildur þeir
einer, sem eru með Samyndrande
og truundu Hiarta: en þeir ydru-
narlausu og Bolgu, sem hvorki
eru heiter né kallder, þeir blijfa
samt í sínum Syndum, under
Glds Reide, hvad opt sem þeir
verða afleister af Mönnum.

Hvort eru þeir, sem vor Herra gefur
þann Titil, að þeir sien Bolger, enn
hvorki heiter né kallder, og vilje
þann því utskirpa þeim af
sínum munne?

Þeir sem að syna Skin Gud-
ræðnes og Meinleises hid ytra;
enn hafa þó Bondann, eða
Dausan og Dædlausann Man
að geima: þykjast byrger af öllu
Goðu, enn eru þó bersnauð-
er, og Andstygð fyrir Gudi, því
þeir færa honum aungvar þæg-
elegar Foornir, né hilia sína
Blygdan með Rættlæte Jesu
Christi, þessir verða seinne enn
Toll-

Tollheimtumenn og Putur að
komast í Guds Ríste.

Er það þá Meinungen um Afsláttina
og Bannet, að Kennemennirnir opin-
bera það einasta fyrir mönnum, og
segi frá því, sem Gud fram-
bærmer í söddan Efnum?

Nei: heldur eru þeir Guds
fullkomlegir Umbodsmenn, og
hafa sannarlegt Vald, af þen-
um gefed, til að fyrirgefa Synd-
ernar og aptur að halda þeim,
so sem hann gærdi það síðastur,
því hann talar og einnen fyrir
þeirra Munn.

Hvar fyrir brúfast heimugleg Afsláttur
og Skriftamál í Christelegre
Kirkju?

Fyrst svo, að Guds Orda
þenare kunne af Jafningu
þess, sem skriftast, að frá Bissu
um hans sanna Ydran og Tru-
a Jesum Christum, sem og
Aform að betra Lífnaðenn.

Þar næst, svo að hvor einn
funne að læta í Gíse fyrir Prest,
enun einslega, hvað hann
Samvísu slerdeilis sturlar, og
fæ svo Læfning þar við af hen-
um út af Guds Orde, og Hugg-
un, með Fyrirgefningu Synde-
anna.

Í þridia mæta, eru heimug-
leg Skrifstamál naudsýnleg, so
að Renemaduren fæ þar með
hentugt Tilfne, að fræða og
leidrietta þá Ungu, og breiðu,
í því, sem kann að vera áfætt
fyrir þeim.

Sacramentum Altarens.

Fyrsta Spurning.

Hvað er Sacramentum
Altarens?

Sacra

Sacramentum Altare-
sens er sannarlegt Hóld og
Blod vors Drottens JEsu
Christi, under Braude
og Bigne, af honum siælf-
um JEsu Christo, innsett,
oss Christnum Monnum til
ad eta og drecka.

Hvar stendur þad skrifad?

So skrifa þeir Heilögu
Gudspiallamenn: Matthe-
us, Marcus, Lucas og St.
Páll.

Vor Herra JEsus Christ-
ur, æ þeirre Rætt, sem
hann forædenn vard, tof
hann Brauded, gjorde
Pæfer, og braut þad, og
gaf sijnum Lære-Sveinum

L 4 og

og sagde: Taled og etcd,
þad er minn Liskame, sem
fyrer ydur verdur gefenn;
giored þad i mijna Minning.

Somuleides epter Kvold-
mæltijdena, tók hann Kaleif-
enn, gjorde Pader, gaf
þeim hann og sagde: Dreck-
ed aller hier af, þad er Kal-
eifur hins Nya Testamentis
i mijnu Boolde, sem fyrer
yður wthellest, til fyrer gef-
ningar Syndanna, so opt
sem þier giored þetta, dreck-
ed þad i mijna Minning.

Munnur Spurning.

Hvad stodar oss med soddan
Hætte, ad eta og drecka
hier af?

Þad

Það utvijsa mier þesse
Ordenn, sem hier standa:
Fyrer ydur gefst og uthell-
est til Fyrergefningar
Syndanna, því að sonnu
veitest oss og gefst, fyrer
þesse Ordenn i Sacrament-
enu, Syndanna Fyrergef-
ning, eilíft Líf og Sælu-
hið, því að hvar Synd-
anna Fyrergefning er, þar
er og einn Lífed og Sælu-
hið.

Þridia Spurning.

Hvern fann Lífamleg Berg-
ing að veita so mikla Glute?

Berging Brauds og
Vins veiter það i engvan
Mæta, heldur þau Ord-
enn

enn sem hjer standa; Þyrrer
þúur gefst og uthellest til
Þyrrergefningar Syndanna,
hvor Orð ad eru hjer Líf-
amlegre Bergingu, so sem
eitt Hófudstícke i þessu Sa-
cramente, og hvor sem þess-
um Orðum truer, hann od-
last allt það, sem þau inne-
halda og uppæhlioda. Sem
er Syndanna Þyrrergef-
ning.

Þiorda Spurning.

Hvor neyter þessa Sacra-
mentis mállega?

Ad fasta, og sig lífsam-
lega þar til ad bua, er ad
sonnu god ytre Síðfeme,
enn sá er fannarlega mál-
legur

legur og veisflicadur, sem
Truna hefur í þessum Ord-
um: Syrer yður gefst og
uthellest til Syrergefningar
Syndanna: Enn hvor hann
eðle truer þessum Ordum,
og efar þau, sá er ómafle-
gur, þvíad þetta Orðed,
SyrerYður, krefur fullkom-
legar Truar í Hiartanu.

Hvad er Sacramentum Al-
taresens?

Þad er sannarlegt Hólad
og Blod vors Drottens
JESU Christi, under
Braude og Bjene.

Hvor hefur þad innsett?

Heran vor JESUS
Christur.

Hvar tyret nefnelt þad Kvöld-
Mæltið?

Þviad Christur innsette
þad seint um Kvöld, þæ
somu Nott, sem hann var
forræðenn.

Handa hverium innsette Christ-
ur Kvöldmæltiðar Sa-
cramented?

Handa øllum Christnum
Mönnum, sem kunna að-
profa sig rettelega, og jæta
sína Eru.

Er margfallt Efne Drotten-
leggar Kvöldmæltiðar?

Eðsfallt: þad eina er
Jardneskt og synelegt, aðnad
Himneskt og osynelegt.

Hvort er þad Jardneska?

Braud og Bijn.

Hvort

Hvort er það Himnesta?

Holld og Blod Christi.

Skedur þá nokurt Sambland
Braudsens og Bijnens, við Holld
og Blod Christi i Sacrament-
enu, edur snuast þeir jarda-
nestu hluturner i þá
Himnestu?

Nei; Hvorugt, heldur
sameinest Holld og Blod
Christi nækvæmlega við
Braud og Bijn.

Hvornen skedur það?

Það skedur fyrir dæ-
samlegann Guds Krapt,
þegar Keðnemaduren þelgar
Braud og Bijn með Drott-
enlegre Bæn, og framburde
Innsetningar-Ordanna.

Hvad medtefur þu i Drotten-
legre Kvöldmæltíð?

Jeg medtek þar med
Braudenu, sannarlegann
Lifkama Jesu Christi, og
med Vijnenu, sannarlegt
Blood Jesu Christi, sem
þar offradur fyrir minnar
Synder æ Krossenum, og
er nu til Guds hægre Hand-
at i omælanlegre Dýrd og
Begfemd.

Hvar af veistu söddan?

Alf síðalsþ Jesu Christi
eigen Ordum, so hljóðande:
Taked og eted, þad er minn
Lifkame: Item drected aller
hier af, þad er mitt Blood.

Kunna Ydrunarlausar menn, og
so ad medtaka Lifkama og Blood
Jesu Christi i Sacrament-
enu?

Jæ,

Jæ, so marger sem med-
taka þad þlessada Braud
og Bijn af Prestsens Hen-
de, so marger verda hlut-
takande Houldsens og Blod-
sens Christi, hvornen seir
þeir eru æ sig komner.

Hvad bera þeir wr bytum, sem
medtaka Holid og Blood
Christi overdualega?

Ecke annad, enn Guds
hefndar Reide og yferhæng-
ande Straff, því þeir verda
seir vid þad, af því þeir
giora ecke greinarmun æ
Drottens Lijfama.

Verda þeir þar aller fordæmd-
er, sem medtaka Sacra-
mented overdualega?

Þeir sem ad giora sann-
Ydra

Þóran, og endurbæta sig,
þeir fæ hía Gude Þyrer-
gefning þeirrar Syndar,
sem allra annara.

Hvornen eru þeir at sig kom-
ner, sem medtaka Hóld og
Blood Christi overd-
uglega?

Þeir eru að öllu ótilreidd-
er, hafa eðert Angur í
Hiartanu þyrer Synd-
nar, eðert Traust til Guds
um Syndanna Þyrergefn-
ing, og eðert Aforn, að be-
tra og bæta sinn Lífnad.

Hverier medtaka Lífsama og
Blood Jesu Christi verd-
uglega?

Þeir, sem sig hafa aður
þar til vel og vandlega
bued. Hvorn-

Hvornen ær madur að bua sig
til Sacramentesens?

Fyrst hið itra í lífsamleg-
an mæta; Þar næst hið innra
uppá andlega Viisu.

Hvornen ær sat itre Tilbuning-
uren að skie?

Fyrst með Sparneitne
og Föstu; Þar næst auð-
miukre Hegdan og Um-
geingni.

Hvar til þenar söddan utvortis
Tilbuningur?

1. Til að uppvefja hía
öfð andlegt Hungur og Þor-
sta epter þeirre himnessu
Fædunne.

2. Að giora öfð hentugre
til Bænarennar, og Gudi
það næmílegri, sem stendur
í gegn

i gegn Dramblátum, enn
gesur þeim listilátu Ráð.
Kann þesse líkamlege Tilbun-
ingur að giera oss verduga
til að medtaka Hóld og
Blood Christi?

Nei, áungvaneigen;
heldur örvar hann að eini
og upptendrar í oss nokkra
Gudræfni; enn fyrir þann
andlega Tilbuningen verð-
um vier einasta verduger
Bordgestir Jesu Christi.

Hvort er Maður að bua sig
til Drottenlegrar Kvöldmál-
tíðar uppá andlega Bissu?

Hann æ fyrst, að prófa
og ransaka sílfan sig.

Þar næst, að giera
Greinarmun æ Drottens
Lífama. 3

Þ þridia mæta, að end-
urminnast og umþeinfia
Christi Dauda.

Hvad er það, að prófa og rann-
saka síðan sig?

Það er, að dæma um
það í Huga sínum, hvort
maður þekke sig syndugan
að vera.

Hvad hann hafi með
Syndunum forþenad, sem
er, Guds Reide og eilíf-
ar Kvaler.

Hvort hann hafi Ringur
og Trega í Hiartanu fyrir
Syndernar.

Hvort hann hafi Traust
til Guds, um Fyrirgefning
Syndanna, vegna Christi
Forþenustu. Hvort

Hvort hann hafe full-
fomen Afsetning ad betra
og bæta sinn Lifnad.

Hvad er það, ad giera Grein-
armun aa Drottens Líf,
ama?

Það er, ad ganga til
Mæltíðar Drottens með
stærri Undaft og Gudræf-
ne, enn til almennelegrar
Mæltíðar, og þeinkia um
það, ad Madur meðtefur
þar síðls Guds eigen Líf-
ama og Blood, sem bored
hefur Synder Beralldar-
ennar, og gefenn var i
Daudann fyrir oss.

Hvad er það, ad endurminnast
og umþeinkia Christi
Pínu?

I. Ad

1. Ad þeinkia um það,
med stórra Undaætt og dæðst
ad því mikalega, ad JEsus
Christur elskade oss so heitt,
ad hann gaf sitt Líff ut fyr-
er vorar Synder.

2. Ad losa hann og prijs-
sa med innelegu Hiartans
Dætlæte, fyrer þann stóra
Belgiörning, og alla adra.

3. Ad læta Yferbegan
Christi Dauda, og allra
hans Belgiörninga ganga
sér svo til Hiarta, ad Mað-
ur þar fyrer æstunde, hon-
um til Hljóðnes og Þokn-
unar, ad deya frá Synd-
unum, lífa Rættlætenu, fyr-
ergefa Náunganum hans
Avirð-

Uvirdingar, og umbera
Krossenn med Poleñmæde.

Hvada Gagn hefur þu af Med-
tefningu Elskama og Bloods,

Jesu Christi i Sacra-
mentenu?

Syrst, stírkfest mín veika
Tru þar með, so eg verð
fullvísð um Syrergefning
Syndanna.

Var næst, innlíjfast eg
með þeim hætti mínum
Endurlausnara Jesu Chri-
sto, og fæ til hans brenn-
andi Elsku.

Þ þridia mæta, uppörf-
ast eg til að endurminnast
enn þá frammar hans Þínu
og Dauda, og þá þa hon-
um syrer hana.

Þ

I fiorda maata, ehfst og
stadfestest i mier Kiærleike
til Røungans.

I fimta maata, verd eg
vissare um mijna Upprisu
æ sijdasta Dege.

✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻

Epterfylgia nokrar Bæner, sem
Børnen eiga ad læra strax
epter Fræden.

Bæn sem lefast skal, ædur
enn Børnen eru yferheyrd
i Kyrkjunne.

Sþu myskunsame Gud, sem
sagt hefur og seger enn i
Dag; Leifed Børnun-
um til miñ ad koma: Þu sem
kallar þau med Lærefedranna
Rauðu, segiande: Kome þier
Börn, jeg vil kenna yður Otta
Drottens! Sica, vier komum i
Dag, frammi fyrer þitt allrahei-
lagasta

agasta Auglit ; Med vorum,
Vorum, til at losa þig, með
vorum Munne ; til að giera
Reifningskap fyrir þad Ord, sem
vief lært höfum ; fyrir þa Tru,
sem í oss er viriud : vief komum
að svara til Spurninga ; til að
vara og hefist i Naðenne ; vief
komum til að heidra vorn Föð-
ur ok Himnum, og að gledia
vora Foreldra hier ok Jördunne,
og alla þá, sem heyra til vor.
O Hiartans Fader ! vief bid-
ium, fyrir Sakir þijns Heilaga
Barns Jesu ; vert oss þijnum
aumu Børnum naðugur ;
birttak vorar Synder ! Hreinsa
vorar Barer og vorar Saxler ;
þinn goode D. Unde leide oss i
allann Samleik : Gef oss, O!
GUD, Skinseme til að svara ;
Eptirlangan til að læra ; Hier-
tu til að vardveita, þad vief lær-
um ! Læt oss aukast i Trunne,
og

og adra, sem næslæger eru, upp-
byggjast þar af, uppá þad, O
Gud, að þinn Gofnudur vare í
þvi þinu goda, og HErrans
Lærdómur uppfille Landed. O
Fader, bænhent oss í Nafne þíns
elstulega Sonar JEsu Christi,
Amen.

Bæn eftir Yferheyrslu Barnanna í Kyrkjunne.

Lof, Heidur og Væra síe þier,
O! Gud vor Fader! O JEsu,
vor Endurlausnare! O! Verd-
uge H. Ande, vor Huggare! sem
hefur í Dag hefgað oss styrk Lær-
dom þíns Heil. Ords, og lagt
Krapt í Munni þinna omynnd-
ugu Barna, til að virdurkenna
þitt Nafn, og að furingjora þinn
margfallda Vijsdom; Gef oss
Lucku og Blessan, O! Gud, til að
foma tilsamans, með söddan
slag, og að aukast alltið meir og

meir í þínum Þodordum og
Eardome: Vertu með oss, þar
til vier söfnustum hier aptur til
samans fyrir þínu Auglite:
Þín Tilsið varðveite oss; þín
D. Unde stíorne oss, að vier, so
sem smá Vínber, mættum upp-
fyllast með allskins himneskre
Blessan, og, so sem Plöntunar
kvíster, rotfestast og styrkiast í
Glds Mard og Kærleika. Blessa
þú, Drotten, og varðveit Kongen,
og þad Konunglega Hus, blessa
þú vort Fædurland með Frid og
Groda, með Heilbrigðe og Rett-
læte: Lina þú Hörmum þeirra
sorgfullu, sem vona at þig; Lat
öll þín Börn, sem vera Krossen,
fæ Hugsvölun; Mýskunadu þig
yfer allar Manneskjur, mýskun-
adu þig yfer oss þína Smæl-
ingia: O Jesu! lat ecke Synde-
na drottna yfer oss; Lat ecke
Þondskuna forðiarfa oss; heild-
ur

ur gef oss þar Nád, ad vier
meigum þiona þier hier i Lífse,
og fómast súðan i Gofnud og
Samkvæme þeirra Frumgetnu,
sem æð Hinnun eru uppteiknad-
er: Bænheyr oss, O Elskulege
Fader, fyrer JESU Christi
skuld, Amen

Ein Bæn, ad lesa med síðalf-
um þier, þegar maður kemur i
Kyrkiuna edur annad Hus,
til ad hlýða Guds
Orde.

Drottinn, eg er innfomenn
i þetta þitt heilaga Hus;
til ad heyrast, hvad þu, Gud Fader,
minn Skapare; þu Drottinn
JESUS, minn Frelfare, þu Verð-
uge H. Ande, minn Huggare i Lífi
og Dauda villst við mig tala.
Virdstu nu so ad opna mitt Hjar-
ta, fyrer þíni H. Anda i JESU Naf-
ni, ad eg kunni af Predikuninne

ad læra, ad vera Ungur fyrer
mijnar Synder, i Lijfi og Dau-
da ad trua að Jesum Christum,
og dags daglega ad betra mig i
einu heilögu Lijferni og Fram-
ferde; Þad heyre og bænhenri
GUD fyrer Jesum Christum
Amen. Fader vor ic.

Bæn ad lesa med siðalsum
fær, ad lidenne Embættis-
giord.

Drottinn, eg þacka þier af
öllu minnu Hiarta, ad þu
hefur nu kjent mier, hvad þu villt,
ad eg skuli giora; Hialpa mier
nu, minn Gud, med þinum H.
Anda, fyrer safer Jesu Christi,
ad eg meigi vardveita þitt Ord
i hreinu Hiarta, þar af styrkiast
i Trunni, og i einu heilögu
Frammferdi forbetrast, og mig
þar vid hugga i Lijfi og Dauda,
Amen. Fader vor ic.

Bæn,

Bæn, sem einn kann að bru-
ka á öllum Tíðum, hvar
sem hann er staddur.

Drottinn, minn JESU, jeg
gef og fel mig, með Lífi
og Sælu í þínnar Hendur öld-
ungis; Styr þu mier og stiorna
at mínum Bege, snu þu allre
minne Óluku mier til gooda;
Blessa þu mín Utgæng og Inn-
gæng, nu hiedan í fræ og að
Eilífsu, Amen. Fader vor ic.

Morgun-Bæn.

Fader giere eg þier, minn
Himneski Fader, fyrer JEs-
um Christum þinn elskulegan
Son, minn Drottinn, og að þu
hefur mig á umlideni Nottu so
næðarsamlega verndad og vard-
veitt fyrer öllum Skada og Hæ-
ska; Eg bid þig, at þu vilier fyr-
ergefa mier allar mínar Synder,

sem eg hefi giört og trænied, og
ad þu vilier mig at þessum Degi
vardveita fyrer Syndum og
öllum illum hlutum, so ad allur
minn Lifnadir, og öll minn Verf,
mættu þier vel þoknast: þviad
eg befala mig, minn Lifkama og
Sæl, og allt hvad eg hefi i þijnar
Hendur; þinn Heil. Eingell sie
þia mier, so Diosfullenn fæ
rtert Bald yfer mier, Amen.
Fader vor ic.

Kvöld-Bæn.

Þacker giöre eg þier, Drottinn
Gud Fader Himnestar, fyr-
er Jesum Christum þinn Elfs-
ulegann Son, minn Drottinn;
Og ad þu hefur mig at þessum
Dege so nardar samlega verndad
og vardveitt; Eg bid þig aud-
munklega, ad þu vilier fyrergefa
mier allar minnar Synder, sem
eg hese at umlidnum Dege
rængl-

raanglega giørt og framed, og
ad þu villic mig æa eptersom-
ande Drottun naðarsamlega
vernda og varðveita, fyrir
Dioflemum og allre Sluctu. Eg
befala mig, minn Lijlkama og
Eal, og allt hvad eg hese i
þijnar Hendur; þinn H. Eing-
ell sie hiaa mier, so ad Diofull-
en fæe eckert Balid yfer mier,
Amen. Fader vor ic.

Bæn um Fyrergefning
Syndanna; sem Madur fann og
so ad brvsa, ardur en hañ
geingur til Skripta.

D! Drottenn, þu rettlaate
GUD, eg mað maðlega
skamast min þar fyrir, ad eg
hese so stoorlega broted æa mote
þier, og yfertroded æll þijn Bod-
ord; Eg medfenne, ad eg hese
syndgad i Himenenn og fyrir
þier, og er ecke verdugur ad fall.

alt þitt Barn. O Drottinn,
vor Guld og Fader, hia þier er
Myskunsemen og Fyrergefn-
ingen, þess vegna ligg eg hier,
fyrer þínu Auglite, med minne
audmiukre Bæn. O! Drottinn,
vertu mier aumum Syndara-
líknssamur, frelsa mig frállum
mínum Illgiördum, og fyrergef
mier mínar heimuglegar Synd-
er. O! JESU, þu trúfaste Bisk-
up, og Hofud: Hyrder Söln-
anna, hreinsa þu mína Sam-
vitöku af dauðlegum Vertum.
O JESU, þu saklausu Glds
Lamb, afmá þu allar mínar
Yfertrodslur, sökum síns
þíns, og misknu eðe að mín-
ar Synder, vertu náðugur
mínum Afbrotum og Misverk-
um, og látt mig vera þína Örf-
leisd og Eignndom, sakar þinna
blessudu Benia, og blóð-raudu
Unða, sem þu fyrer mig þólder,
mier

mier til alls hinns gooda, hveriu
eg eflaust treiste, Amen. Fad-
er vor ic.

Bæn um sæluga Burtför af þessum Heime.

O HERRA Jesu Chrifte, eg
bid þig, að þu vilier aud-
syna mier þína Náð og Mýsk-
unsemi, einkum að minne síð-
ustu Stundu, þá eg skal skila
við þetta Líf og fólvallda Ver-
öld. O þu sæflausa GUDS
Lamb, sent minna vegna varst
fornfærdur að Krossens Altare,
virdstu fyrir þínn H. Fætur og
bitrann Dáða, að vægia mier,
sö eg ecke hastarlega edur ofor-
varandes i burt sofne, heildur, að
þu vilier búa mig til míns
Andláts, með einu hiartanlegu
Angre og Jðran, fyrir mín-
ar Synder, og gefa mier Bit og
Nænu, sö að eg gete befað þier

Drödur, Samu minna og Líf-
ama, sem þu mier gefed hefur,
og skiliest Chriftelega, og med
brodurlegum Kjærleika, vid
minna Vine og Naunga. Gef,
ad eg meige einnen med mier
taka þad rietta so sanna Bega-
neste, sem er þitt Hold og
Blood, so ad minn Sæl og Sam-
vitka meige þar vid styrkiast, og
ad eg kunne ad verda eitt med þier,
og gieta svo yferunnen allar
Daudans og Diefulsens Aræser
og Skelfingar. Bevara mig
næddarsamlega, so eg med hin-
um gooda Simeone meige vel
og med Fride i burtu fara, og
flæ þig midt i Daudanum, med
minnum Sælar og Truar-Aug-
um, og siðan þier aldrei fleppa,
allt inn i eilijft Lijf. O Drotten,
þfergef mig ecke, hvorn þu hefur
Favod, þier til Lofs, og til þess
eilijfa Lijffens, Amen.

Advørn

fyrrer þæ Renn, sem
lifa i Athugaleise, og ecke
hyrda um neinn andlegan Til-
bröning, ædur enn þeir ganga
til Guds Bords, hvørs vegna
þeim verður hier syndt, ad
þeim heyre ecke til Næðareñar
Fyrerheit, æ medan
þeir eru i söddan
Stande.

Það er hættulegt Döfufsens
Sviðræði, þegar einn athuga-
laus Maður innbirlar sér, að
hann sé velþekktur, og verður-
ur til að medtaka Drottens
Kveldmáltíð, jafnvel þott hann
lífi, en þá í Bantru og Þrum-
arleyse; líka sem Sathan kom
fordum midt að meðal Elds
Barna, fránn fyrir Drottinn, so
sem lesa má í Jobs B. 1 Cap.
Eins ganga hans Verkfæri en-
nu fránn með stærstu Dörfung,
og Þlygdunarleyse, og gefa sig
í Samkvæmi þeirra, sem eru
verðuger. Herrans Bordgestir:
Þeir til einka sér falstlega allar
þær Hugganir, sem með rettu
heyra til frömdum og sorgfull-
um Dörtum; Vilja uppausa
Líffsens Svölun, af þeim sætu
Ísraels Brunnun, Jafnvel þó
þeir hafi ekki áður smaktad það
bitra

bitla Vatn andlegra Harm-
fræla; þeir vilja huggast af Ev-
angelio, ædur einboamaled hef-
ur skilst þat, það má eðe hella
öðru enn Vidsmiore i þeirra
Sax, með það skarva Bijn vilja
þeir eðe hafa neitt að sýsla. Sin
Overdugleika meta þeir, sem ein
almennelegan Brest, edur man-
legan Breiskleika, og sit straffs-
verda Andvaraleysa kalla þeir
eitt Trunadartraust. I þeirra
þanka, er það nogu miked Aug-
ur, þegar þeir að eins taka siet
i Mun Ord Tollheimtumans-
ens: Guld vertu miet syni ugum
Lifnsamur: Ef þeim fellur ein-
hverntijma su Ost i Hiarta, af
Þeckingu sinna Syndar, að þeir
villdu siet hefde það eðe að ord-
ed, þat meina þeir, að þeirra
Jdran sie noogu alvarleg; Su
Umþeindung um Christi Forþen-
ustu, að hann sie fyrer alla dæni,

næge þeim, til að styrkja þessa
sína Jannbirling, að þeir stande
stöðuger í Trúne, og einn volgañ
Asetning til að betra sig, sem
mögulegt vera fúne í Danmæt-
te þessa Lijfs, Kalla þeir nýja
Gliðne. Enn eg vil fenna yður,
þíer andvaralausú Mañestíur,
að þekja yðar hættulega Til-
stand; Það er forgefens, að þíer
meined, þíer sleud af Hoop Þór-
ande Maña: Hase þíer giorla
ransafad yðar Lijf og Lifnad?
Hase þíer láted yður það stoor-
um mislíka við síalfa yður, að
þíer hafed stngt yðar goda Gud,
og myskunsama Födur? Hase
þíer funded til hañs Reide í yðar
Hiortum? Hase þíer angrast þar
af mifelega í yðar Samvitku,
að þíer hafed stnggt hañ? Hase
þíer sturlast so mifelega yfer
míffer hañs Maðdar, sem yfer
því, að þíer hafed tapad nokkuð
af

af Zardneftum Munum? Og
ef þar er að finna nokkra brígd
híá yður, er þun þá eðe meir
og framar af Otta fyrir Straff-
enu, en af Elsku til Guds, sem
veitir yður allt gott? Hase þier
nokurn Tíma hafst Undstygd og
vidbið að þeim Syndum, sem
þier hafed drygt? Eða hase þier
en nu Þöfnan að þeim í yðar
Hiertum? Hase þier giort skiled
við yðar Ránglættingar, og síne
þier híá yður, að þier hafed
hiartannlega Misþöfnan að
þeim? Finnest það eðe híá yð-
ur, hvornen kúne þier þá að
iðbyrja yður, og meina, að þier
hafed rett Angur og Trega fyr-
er yðar Synder? En hver hann
angrafi eðe rettelega vegna sína
Misgiörða, hvernen kan hann
að hugga sig við Jesu Christi
Forþenustu, og hroosa síer af
Trúne, sem er sá annar Partur
Idrun.

Þrumarennar? Kann nokud
Þrumarlaus Maður að trúa
Evangelio? Eða er það rett Trú,
þegar þú heldur, að Gild mune
taka þig til Náðar, með þínum
motþroanlegum Syndum
sem þú gírer aldrei Þran fyr-
er? Og að Christur vilje eige að
síður meðdeila þier Krapta,
síns Blods, þó þú listels virð-
er Blood þess Nya Testamentis:
Þesse þín Þáanke, sem þú dregst
með, er eke Trúen að Christ-
um, heldur ein ó-gudleg Inn-
birling, og Andvaraleysi, í hver-
ju þú foraktar Guds Retilæte,
syndgar uppá Náðena, og
gírer þinn Gressara að Þræl
Syndarennar. Eú Þekking,
sem þú læst hafa að Christo, og
háns Þímu, er en þá eingenni
Trú; Þesse þín Afstæða, að
Christur sie dæmi fyrir alla, er
en þá ekkert salubiauplegt
Trun-

Trunadar-traust, því einu þryg-
trua Dioflarner, og skelfast þo.
Þig vantar, æn efa, það erug-
ga Trausted að Jesu Christi
Forþenustu, því so leinge sem
þu meðferer eðke þínnar Synd-
er af Alveru, og ber hiartañ-
legt Ungur fyrer þær, kantu eðke
að reida þig uppá hana. Vilier
þu fá Læfning, þá hlijtur þu
að finna til Veikleifans. Vilier
þu eðlast Hvíld og Ró hiað
Christo fyrer þínnar Sölu, þá
mættu sem ein þvinga þiað
Máðeskia, og þreitt af Ersíde
leita heñar. En þu, mitt Barn,
hefur engva Tilfinning, þunge
Syndaña, sem að þier liagur,
flemmer þig eðke, Guds Reide
hefur eðke smorted þitt Hiarta,
heldur forherder þu þig i þíne
Bondsku, og villt þo tilseinka
þier Guds Máð i Jesu Christo.
Hvada þanka giorer þu þier
um

um Guds strånga Rettlæte?
Hvada dærliga Mæining hefur
þu um hans Myrkunseme? For-
gættar þu eðe i Verfunum Ríks-
dom hans Gæsku, Polemæd-
es og Eanglundargieds? Muntu
eðe hafa gleimt því, að Guds
Myrkunseme leider þig til Yfer-
bootar? Muntu eðe, með þínu
forherta og Ydrunarlausu Hiarta,
safna þier Guds Reide, uppá
Reidenar, og þess rettlæta Guds
Opnberunar Dag? Hvað er
það að, en Forætt vid þann
allra Hædsta, og að draga Skimp
að honum, að þu villst vænta
þess, að sá rettlæte Guld, skule
eðe vera rettlætur, fyrir þína
Skuld, og að heimta það af
Christo, að hann skule breinsa þitt
ydrunarlausu Hiarta með sínu
Blood? Ad vissu er hans Blood
uthellt fyrir alla; En æn þess,
að þu tileinkar þier það sama
Blood

Wíðoo meo Trunne, þá verð-
ur þu eðe breiñ: Eñ Trunadar-
trausted þañ eðe að sína Stad i
eiñre ydrumarlausre Saliu.
Þreifadu i síðals þíns Barn,
þu athugalaus Mañeskia, og
þeinktu um það, hversu að þu
dregur þig síðalf að Talar, þegar
þu tileinkar þier þær Skriftareñ-
ar Greiner, sem henda um
Kraft þeirrar almenelegu Chri-
sti Forþenustu. Þu vilt hugga
þig við Sære lifanda Glds. So
sanarlega sem eg life, seger Drott-
eñ, Drotteñ, vil eg eðe Danda
þess syndega; Eñ muntu eðe
leggja Tertan ut raanglega, eg
gleima þvi sem fylger að eftir,
að sá synduge Maður skal um-
venda siet, og lifa? So siet þu
þa, mitt Barn, að þijn um-
vandan hljotur að ganga und-
an, aður eñ þu fant að hugga
þig við Ljfsed. Eins ljfsa, nær
þu

Þu hugar um það í þínu Hiarta,
að hía Glde er mikel Fyrer-
gefning; Þeinkir þu þá eke til
þess under eins, að þar stendur
strax hía, að Máne byriar að
ottast hann? Hverneñ gietur það
vered; að þu siert ottasleigenn
fyrer þínum Glde, nær þu læt-
ur eke þig aingra þínnar Synd-
er? Þu tekur með større Hiart-
ans Gyrd og Esterlaungan að
mote illum Guds Náadar fyr-
erheitum; hvar fyrer þeinkir þu
þá eke under eins um hans
hrædelegu Hotaner? Þu hugg-
ar þig við það í þínu Andvara-
leise, að Gld sie náðugur, en
gleimer því, að so náðugur sem
hann er, so rettlaatur er hann og
rinneñ, og hans reide yfer þeim
ogudlegu, hefur engvan Enda?
Þu umfadmar þessa öflugu
Grein Glds Orða, um Krapt
Bloodsens Jesu Christi. 1 Joh.

1, 17. Bloded JESU Christi
Guds Sonar hreinsar oss af
allre Synd; en gæter ecke ad þvi,
ad skömu aður stendur, ef vier
gongum i Liosenu, so sem han er
i Liosenu, þa hofum vier Sam-
eining hver med ødrum, og
Bloded JESU Christi Guds
Sonar hreinsar oss af allre
Synd: semuleides huggar þu
þig vid Ord Johannis, i hans
fyrra Pistle 2 Cap. ef nokur
syndgar, þa hofum vier Arnad-
ar-mañ hia Fedurnum, JEsu
Christum þa rettlaata, sem er
forliifun fyrer vorar Synder,
ecke einasta fyrer vorar, heldur
fyrer allar Beralldarenar Synd-
er: En muntu og so laata þier
i Hug koma Advörun Johannis,
sem undangeingur; Börn min,
þetta skrifa eg yður til, so ad þier
syndgest ecke; þu maatt ecke synd-
ga uppá Mæðena, mitt Barn,
og

og gíora so Fyrrerbon þíns Lausn-
ra að Skílu og Yferhilningu
þínar Bondsku: þu reider þig
uppá Glds Mystunseme, sem
er oendanleg; En veitstu það,
að þeir Ydrunarlausu kunna so
ljúted að hugga sig við hana, sem
þá sámarlegu Utvalning? Lífsa
sem Faderenn er Børnunum
lífsksamur, eins er Drotten
mystunsamur, gíæt að, þeim, sem
hann ottast, so leinge sem þu lifer
fyrer utan Glds Otta, fyrer
utan Ydran og Umbendan, Bot
og Betran, og fyrer utan andle-
ga Sorg i Hiartanu, kámtu eðe
að hugga þig við Glds Mæd
i Christo Jesu. Gíættu að því,
O! vesol Mañeskia, fyrer Guds
skuld, og vegna þinnar eigner
Belferdar, i hvad o. utsegianlega
mikla Hættu og Eymd þu steiper
þier siðlf, þegar þu með ydrun-
arlausu Hiarta geingur til þeir-
ar

at heilögu Drottens Kvöldmæltíðar;
Þú etur og dreckur síðals þér Dóm,
þú verður sekur við HErrans Líkama
og Blod. Þú neyter vel Líkama og
Blods Jesu Christi, eftir þínni Mein-
ingu uppá Sacramentiskann Hætt,
enn þó ekki utann til Styrkingar þar-
um, að þú fyrir þínni eiginni Skuld
verður fordæmd. Það er forgefens, að
þú villst tileinka þér af þeirri Heilögu
Kvöldmæltíð; nokkra Huggun. Þú,
þesur ekkert Hungur eða Þorsta eftir
Rettlætenu, hvörnenn villtu þá saddur
verða? Þú ert ekki andlega volud,
hvörnenn villtu þá vænta þér Himna-
ríkis? Þú ert ekki ein af þeim, sem
ængrast yfir sínum Syndum, hvörn-
en kanntu þá huggud að verða? Hvað
muntu vilja með ohreinum Þorum,
þá, með ohreinu Hiarta náðlegja þig
þessare Saxtmælsans Dri? Ertu ekki
hrædd fyrir Fordörfunenne? Með ein-
um Munnbita edur Munnfille, for And-
skotenn i Hiarta Judasar. Æ! Gud
vere oss náðugur, þegar þú vesol Máns-
essia geingur overdug til Drottens
Kvöldmæltíðar, þá so sem opnar þú

að nýu þitt Hiarta fyrir Sathan; þinn
 Eynd verður þá stærre, enn áður,
 þinn Forherding hættulegre, þitt andvart-
 aleyse fordæmannlegra, og Domurenn
 óþolannlegre. Skodadu síðalfr Hug
 þinn, O! Madur, og bigg að þínnu
 Afíktomulage. Það være betra fyrir
 þig að vera á meðal Heidingia, enu
 að hafa Meðol Saxlubíðalparennar
 í bland Christenna Manna, og annað-
 hvort forakta þau eða bruka þau ós-
 erduglega. Ef Aflausu þíns Skrifta-
 Góðurs á að giera þitt Hiarta ró-
 egt, og brukun þess Heilaga Sacra-
 mentis, verða þíne Saxlu ein þant-
 ur og fullvissa, um náðarsamlega
 Syndanna fyrirgefningu, þá snudu
 þér til Drottens, trudu Evangelio, og
 yfargesdu þína vondu Bege. Guld-

bíðalpe þér, so þu meiger um-
 vendast, og lifa, fyrir

Jesu Christi
 Skuld.

